EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 29.10.2025
COM(2025) 662 final

2025/0338 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega määratakse 2026., 2027. ja 2028. aastaks kindlaks teatavate kalavarude püügi võimalused, mida kohaldatakse liidu vetes ja liidu kalalaevade suhtes teatavates vetes väljaspool liitu

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 1380/2013[1] ühise kalanduspoliitika kohta (edaspidi „alusmäärus“) on sätestatud eesmärgid muu hulgas seoses kalapüügivõimaluste kehtestamisega, st püügi piirnormide ja püügikoormuse piirangute eesmärgid. Nende eesmärkidega soovitakse tagada kalanduse ökoloogiline ning samuti majanduslik ja sotsiaalne kestlikkus ELis. Euroopa Parlament ja nõukogu on võtnud vastu määrused (EL) 2018/973[2] ja (EL) 2019/472,[3] millega kehtestati mitmeaastane kava vastavalt Põhjamere ja läänepiirkonna vete jaoks (edaspidi „Põhjamere mitmeaastane kava“ ja „läänepiirkonna vete mitmeaastane kava“), sätestades teatavate kalavarude puhul, kuidas saavutada need eesmärgid püügivõimaluste kehtestamisel.

Püügivõimalused määratakse enamiku kalavarude puhul kindlaks igal aastal ja teatavate kalavarude puhul iga kahe kuni nelja aasta tagant.

Mõned püügivõimalused kehtestab EL autonoomselt, ent mõned määratakse kindlaks pärast kahe- või mitmepoolseid läbirääkimisi kolmandate riikidega.

Käesoleva ettepaneku eesmärk on määrata kindlaks püügivõimalused seoses teatavate järgmiste kalavarudega:

– kalavarud, mille puhul kehtestab püügivõimalused EL autonoomselt;

– kalavarud, i) mida majandatakse Põhjameres ja loodepiirkonna vetes koos Ühendkuningriigiga (sealhulgas süvamere kalavarud nendes piirkondades), ii) mida majandatakse Põhjameres koos Norra ja Ühendkuningriigiga, iii) mida majandatakse Skagerraki ja Kattegati väinades koos Norraga või iv) mille majandamisel lähtutakse Kirde-Atlandi Kalanduskomisjoni (NEAFC) liikmeks olevate rannikuriikide vahelistest konsultatsioonidest;

– kalavarud, mida majandavad piirkondlikud kalandusorganisatsioonid, ning

– kalavarud kolmandate riikide vetes.

Kalapüügivõimaluste kehtestamise lähenemisviis

---

[1] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/oj).

[2] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2018. aasta määrus (EL) 2018/973, millega kehtestatakse Põhjamere põhjalähedaste kalavarude ja nende varude püügi mitmeaastane kava, täpsustatakse Põhjamerel kehtiva lossimiskohustuse täitmise üksikasjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 676/2007 ja (EÜ) nr 1342/2008 (ELT L 179, 16.7.2018, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/973/oj).

[3] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. märtsi 2019. aasta määrus (EL) 2019/472, millega kehtestatakse läänepiirkonna vetes ja sellega piirnevates vetes püütavate kalavarude majandamise ja nende kalavarude püügi mitmeaastane kava ning millega muudetakse määrusi (EL) 2016/1139 ja (EL) 2018/973 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007 ja (EÜ) nr 1300/2008 (ELT L 83, 25.3.2019, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/472/oj).

Kalapüügivõimalused on kindlaks määratud kooskõlas alusmääruse artikli 16 lõikega 4, milles osutatakse ühise kalanduspoliitika eesmärkidele ning Põhjamere mitmeaastasele kavale ja läänepiirkonna vete mitmeaastasele kavale.

Komisjon avaldab igal aastal teatise, milles antakse teaduslikele nõuannetele tuginev ülevaade asjaomaste kalavarude seisukorrast ja selgitatakse komisjoni lähenemisviisi püügivõimaluste kohta ettepanekute tegemisel. Viimane iga-aastane teatis kannab pealkirja „Säästev kalapüük ELis: ülevaade olukorrast ja suunad 2026. aastaks“ (COM(2025) 296 final).

Komisjon teeb ettepaneku püügivõimaluste kohta, mis põhinevad teaduslikel nõuannetel ning on kooskõlas iga-aastases teatises ja käesolevas ettepanekus esitatud lähenemisviisiga.

Vastuseks komisjoni taotlusele esitas Rahvusvaheline Mereuurimise Nõukogu (ICES) 2025. aasta 28. mai ja 27. juuni vahel oma iga-aastased või mitmeaastased teaduslikud nõuanded mitme käesoleva ettepanekuga hõlmatud kalavaru kohta[4].

ELi kalapüügivõimalused jaotatakse liikmesriikide vahel vastavalt alusmääruse artikli 16 lõikele 1 (suhtelise stabiilsuse põhimõte).

Hiljem esitatavad kalapüügivõimalused

Nende ELi autonoomsete kalavarude puhul, mille kohta ei ole veel teaduslikke nõuandeid avaldatud, on püügivõimalused tähistatud käesolevas ettepanekus märkega „p.m.“. Kui teaduslik nõuanne on kättesaadav, ajakohastatakse ettepanekut komisjoni talituste mitteametliku dokumendiga.

Samuti tehakse ettepanek teatavate muude kalavarude püügi võimaluste kohta, võttes arvesse kolmandate riikidega veel lõpetamata konsultatsioonide tulemusi ja piirkondlike kalandusorganisatsioonide aastakoosolekuid, mida ei ole veel toimunud. Seoses kõnealuste konsultatsioonide ja piirkondlike kalandusorganisatsioonide aastakoosolekutega teeb komisjon ettepaneku ELi nimel väljendatavate seisukohtade kohta ja nõukogu võtab need vastu. Ühendkuningriigiga ühiste kalavarude üle peetavate kahepoolsete konsultatsioonide ja piirkondlike kalandusorganisatsioonide aastakoosolekute puhul teeb komisjon ettepaneku ELi mitmeaastaste seisukohtade üksikasjade kohta ja nõukogu võtab need vastu[5].

---

4 https://www.ices.dk/advice/Pages/Latest-Advice.aspx

5 Nõukogu 22. oktoobri 2021. aasta otsus (EL) 2021/1875 liidu nimel võetava seisukoha kohta Ühendkuningriigiga peetavatel iga-aastastel konsultatsioonidel, et leppida kokku lubatud kogupüük (ELT L 378, 26.10.2021, lk 6, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2021/1875/oj).
Nõukogu 11. detsembri 2023. aasta otsus (EL) 2023/2900, mis käsitleb Euroopa Liidu nimel Kirde-Atlandi Kalanduskomisjonis võetavat seisukohta ning millega tunnistatakse kehtetuks otsus (EL) 2019/865 (ELT L, 2023/2900, 29.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2900/oj).
Nõukogu 11. detsembri 2023. aasta otsus (EL) 2023/2807, millega määratakse kindlaks Euroopa Liidu nimel Rahvusvahelises Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjonis võetav seisukoht ning tunnistatakse kehtetuks otsus (EL) 2019/868 (ELT L, 2023/2807, 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2807/oj).
Nõukogu 11. detsembri 2023. aasta otsus (EL) 2023/2812, millega määratakse kindlaks Euroopa Liidu nimel Antarktika vete elusressursside kaitse komisjonis võetav seisukoht ja tunnistatakse kehtetuks otsus (EL) 2019/867 (ELT L, 2023/2812, 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2812/oj).
Nõukogu 11. detsembri 2023. aasta otsus (EL) 2023/2901, mis käsitleb Euroopa Liidu nimel India Ookeani Tuunikomisjonis võetavat seisukohta ning millega tunnistatakse kehtetuks otsus (EL) 2019/860 (ELT L, 2023/2901, 29.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2901/oj).

Kuna konsultatsioonid kolmandate riikidega ei ole veel lõpetatud ja teatavate piirkondlike kalandusorganisatsioonide aastakoosolekuid ei ole veel toimunud, on nõukogu määruse (EL) 2025/202[6] asjakohaste põhjenduste ja sätete tekst käesolevas ettepanekus esitatud nurksulgudes ning püügivõimalused on tähistatud märkega „p.m.“. Kuupäevad ja sätete ristviited ajakohastatakse.

Kui konsultatsioonid kolmandate riikidega on lõpule jõudnud või piirkondlike kalandusorganisatsioonide aastakoosolekud on toimunud, ajakohastatakse käesolevat ettepanekut komisjoni talituste mitteametlike dokumentidega.

Lossimiskohustus

Kooskõlas alusmääruse artikliga 15 kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2019 lossimiskohustust kõigi kalavarude suhtes, millele on kehtestatud püügi piirnormid. See tähendab, et kogu saak, sealhulgas kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väikematest kaladest koosnev saak tuleb tuua kalalaeva pardale ja hoida pardal, registreerida, lossida ning kvootidest maha

---

Nõukogu 11. detsembri 2023. aasta otsus (EL) 2023/2826, mis käsitleb Euroopa Liidu nimel Vaikse ookeani lõunaosa piirkondlikus kalandusorganisatsioonis võetavat seisukohta ning millega tunnistatakse kehtetuks otsus (EL) 2019/859 (ELT L, 2023/2826, 29.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2826/oj).

“ Nõukogu 16. jaanuari 2024. aasta otsus (EL) 2024/366 Euroopa Liidu nimel võetava seisukoha kohta Ameerika Troopikatuunide Komisjonis ja rahvusvahelist delfiinikaitseprogrammi käsitleva lepingu osaliste koosolekul ning millega tunnistatakse kehtetuks otsus (EL) 2019/812 (ELT L, 2024/366, 19.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/366/oj).

Nõukogu 11. detsembri 2023. aasta otsus (EL) 2023/2823, millega määratakse kindlaks Euroopa Liidu nimel Atlandi ookeani kaguosa kalandusorganisatsioonis võetav seisukoht ja tunnistatakse kehtetuks otsus (EL) 2019/861 (ELT L, 2023/2823, 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2823/oj).

Nõukogu 11. detsembri 2023. aasta otsus (EL) 2023/2810, millega määratakse kindlaks Euroopa Liidu nimel Vaikse ookeani lääne- ja keskosa kalanduskomisjonis (WCPFC) võetav seisukoht ning tunnistatakse kehtetuks otsus (EL) 2019/862 (ELT L, 2023/2810, 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2810/oj).

Nõukogu 11. detsembri 2023. aasta otsus (EL) 2023/2828, millega määratakse kindlaks Euroopa Liidu nimel Beringi mere keskosa süsikavarude kaitse ja majandamise konventsiooni osaliste iga-aastasel konverentsil võetav seisukoht ja tunnistatakse kehtetuks otsus (EL) 2019/866 (ELT L, 2023/2828, 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2828/oj).

Nõukogu 11. detsembri 2023. aasta otsus (EL) 2023/2888, millega määratakse kindlaks Euroopa Liidu nimel India ookeani lõunaosa kalanduskokkuleppes võetav seisukoht ning tunnistatakse kehtetuks otsus (EL) 2019/858 (ELT L, 2023/2888, 21.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2888/oj).

Nõukogu 11. detsembri 2023. aasta otsus (EL) 2023/2801, millega määratakse kindlaks Euroopa Liidu nimel Loode-Atlandi Kalandusorganisatsioonis võetav seisukoht ning tunnistatakse kehtetuks otsus (EL) 2019/863 (ELT L, 2023/2801, 19.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2801/oj).

Nõukogu 16. jaanuari 2024. aasta otsus (EL) 2024/395 Euroopa Liidu nimel võetava seisukoha kohta ringhoovuse tuuni kaitse konventsiooni laiendatud komisjonis ning millega tunnistatakse kehtetuks otsus (EL) 2019/824 (ELT L, 2024/395, 24.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/395/oj).

Nõukogu 11. detsembri 2023. aasta otsus (EL) 2023/2826, mis käsitleb Euroopa Liidu nimel Vaikse ookeani lõunaosa piirkondlikus kalandusorganisatsioonis võetavat seisukohta ning millega tunnistatakse kehtetuks otsus (EL) 2019/859 (ELT L, 2023/2826, 29.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2826/oj).

Nõukogu 3. märtsi 2022. aasta otsus (EL) 2022/392 Euroopa Liidu nimel võetava seisukoha kohta Vaikse ookeani põhjaosa kalanduskomisjonis (ELT L 79, 9.3.2022, lk 31, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2022/392/oj).

6 Nõukogu 30. jaanuari 2025. aasta määrus (EL) 2025/202, millega määratakse 2025. ja 2026. aastaks kindlaks teatavate kalavarude püügi võimalused, mida kohaldatakse liidu vetes ja liidu kalalaevade suhtes teatavates vetes väljaspool liitu ning muudetakse määrust (EL) 2024/257 püügivõimaluste osas 2025. aastal (ELT L, 2025/202, 31.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/202/oj).

arvata, kui see on asjakohane. Samas on alusmäärusega ette nähtud teatavad erandid lossimiskohustusest. Tuginedes liikmesriikide ühistele soovitustele, on komisjon võtnud vastu delegeeritud määrused, milles on sätestatud lossimiskohustuse täitmise üksikasjad teatava püügitegevuse puhul, lubades saagi vette tagasi laskmist vähese tähtsusega erandi või kõrgel ellujäämismääral põhineva erandi alusel[7].

Alates lossimiskohustuse kehtestamisest ja kooskõlas alusmääruse artikli 16 lõikega 2 peavad püügivõimalused lossitavate koguste asemel kajastama püütud koguseid, kuna tagasiheide ei ole põhimõtteliselt enam lubatud.

Võttes arvesse nõutavat lossimiskohustuse kohaldamist, lähtub komisjon lubatud kogupüügi mahtude ettepanekus ICESi püüginõuannetest. Kavandatud ELi kvootide puhul võetakse arvesse kehtestatud eranditel põhinevat tagasiheidet, mida ei lossita ega arvata kvoodi hulka. Seepärast arvestatakse vastavad kogused ELi kvootidest maha. Kuni need kogused arvutatakse, on ELi autonoomsete kalavarude kvoodid käesolevas ettepanekus tähistatud märkega „p.m.“. Lisaks teeb komisjon nende kalavarude puhul, mille kohta ICES annab üksnes lossimisalaseid nõuandeid, lubatud kogupüügi ettepaneku nende nõuannete põhjal.

Ühest aastast teise ülekandmise paindlikkuse mehhanism

Nõukogu määruse (EÜ) nr 847/96[8] artiklitega 3 ja 4 on ette nähtud paindlikkus kvootide ühest aastast teise ülekandmiseks nii analüütilise hinnangu kui ka ettevaatusprintsiibil põhineva hinnanguga[9] hõlmatud kalavarude puhul. Kõnealuse määruse artikli 2 kohaselt otsustab nõukogu lubatud kogupüügi kehtestamisel, milliste kalavarude suhtes ei kohaldata kõnealuse määruse artikleid 3 ja 4, võttes aluseks kalavarude bioloogilise seisundi ja kolmandate riikidega saavutatud kokkuleppelised kohustused.

Komisjon teeb ettepaneku mitte kohaldada määruse (EÜ) nr 847/96 artiklite 3 ja 4 kohast ühest aastast teise ülekandmise paindlikkusmehhanismi järgmiste kalavarude suhtes: i) analüütilise hinnanguga hõlmatud kalavarud, mille biomass on väiksem kui B_{lim}[10]; ii) ettevaatusprintsiibil põhineva hinnanguga hõlmatud kalavarud, mille puhul ICES soovitab nullpüüki või sihtpüügi peatamist; iii) kalavarud, mida lubatakse püüda vaid kaaspüügi või teadusliku püügi käigus, ning iv) kalavarud, mille osas EL ja asjaomane kolmas riik või asjaomased kolmandad riigid ei ole kvootide ühest aastast teise ülekandmise võimaluses kokku leppinud või on sellise võimaluse kalavarude bioloogilise seisundi alusel välistanud.

Alusmääruse artikli 15 lõikes 9 on sätestatud täiendav võimalus kvootide kandmiseks ühest aastast teise. Selleks et vältida liigset paindlikkust, mis kahjustaks ÜKP eesmärkide

---

7 Komisjoni 22. augusti 2023. aasta delegeeritud määrus (EL) 2023/2459, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2018/973, määrates kindlaks teatavatel Põhjamere püügialadel kehtiva lossimiskohustuse üksikasjad ajavahemikuks 2024–2027 (ELT L, 2023/2459, 6.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2459/oj).
Komisjoni 22. augusti 2023. aasta delegeeritud määrus (EL) 2023/2623, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2019/472, määrates kindlaks läänepiirkonna vete teatavatel püügialadel kehtiva lossimiskohustuse üksikasjad ajavahemikuks 2024–2027 (ELT L 2023/2623, 22.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2623/oj).

8 Nõukogu 6. mai 1996. aasta määrus (EÜ) nr 847/96, millega kehtestatakse lubatud kogupüükide (TAC) ja kvootide haldamise täiendavad tingimused ühest aastast teise ülekandmisel (EÜT L 115, 9.5.1996, lk 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1996/847/oj).

9 Määratlused on esitatud allpool.

10 „B_{lim}“ – kudekarja biomassi piirväärtus, millest väiksemate kalavarude korral võib varude paljunemisvõime väheneda.

saavutamist, ei tohiks määruse (EÜ) nr 847/96 artikleid 3 ja 4 ning alusmääruse artikli 15 lõiget 9 siiski kohaldada kumulatiivselt.

Alusmääruse artikli 15 lõike 9 kohane kvootide paindlik ühest aastast teise ülekandmise võimalus tuleks välistada ka kalavarude puhul, mille puhul on määruse (EÜ) nr 847/96 artiklite 3 ja 4 kohane paindlikkus ühest aastast teise ülekandmisel välistatud.

Harrastuskalapüük

Harrastuskalapüügil võib olla märkimisväärne mõju kalavarudele, kui see moodustab olulise osa nende kalavarude kogupüügist. Seepärast on selliste varude puhul asjakohane võtta arvesse kõiki tegevusi, mis võivad varusid mõjutada, olenemata sellest, kas need tegevused on tööndusliк või harrastuspüük või mitte. Ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamiseks ning vajaduse korral vastavalt Põhjamere mitmeaastase kava artikli 10 lõikele 4 ja läänepiirkonna vete mitmeaastase kava artiklile 11 teeb komisjon ettepaneku võtta ka harrastuskalapüügi suhtes meetmeid, sh kaldalt toimuva püügi puhul.

- **Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega**

Kavandatud meetmed on kooskõlas alusmääruses, Põhjamere ja läänepiirkonna vete mitmeaastases kavas ning nõukogu määruses (EÜ) nr 1100/2007[11] (angerjamäärus) sätestatud eesmärkide ja eeskirjadega.

- **Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega**

Kavandatud meetmed on kooskõlas muude ELi poliitikameetmetega, eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2008/56/EÜ[12] (merestrateegia raamdirektiiv). Direktiivi eesmärk on aidata kaasa hea keskkonnaseisundi saavutamisele, eelkõige seoses 3. tunnusega, mille kohaselt peavad kõik kaubanduslikel eesmärkidel kasutatavate kalade ja karpide populatsioonid olema ohututes bioloogilistes piirides.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

- **Õiguslik alus**

Käesoleva ettepaneku õiguslik alus on Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikli 43 lõige 3.

- **Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)**

Ettepanek tehakse ELi ainupädevusse kuuluvas valdkonnas, millele on osutatud ELi toimimise lepingu artikli 3 lõike 1 punktis d. Subsidiaarsuse põhimõtet seetõttu ei kohaldata.

- **Proportsionaalsus**

Ettepanekuga määratakse kindlaks kalapüügivõimalused ja eraldatakse need liikmesriikidele kooskõlas alusmääruses ning Põhjamere ja läänepiirkonna vete mitmeaastases kavas sätestatud eesmärkide ja eeskirjadega ning võttes arvesse piirkondlike

[11] Nõukogu 18. septembri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 1100/2007, millega kehtestatakse meetmed euroopa angerja varude taastamiseks (ELT L 248, 22.9.2007, lk 17, ELI: https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2007/1100/oj).

[12] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta direktiiv 2008/56/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik (merestrateegia raamdirektiiv) (ELT L 164, 25.6.2008, lk 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/56/oj).

kalandusorganisatsioonide juba toimunud teatavate aastakoosolekute tulemusi. Sellest tulenevalt tuleks kalapüügivõimalused kindlaks määrata parimate kättesaadavate teaduslike nõuannete alusel, võttes võimaluse korral arvesse bioloogilisi ja sotsiaal-majanduslikke kaalutlusi mitme liigiga püügipiirkondades.

Alusmääruse artikli 16 lõigete 6 ja 7 ning artikli 17 kohaselt otsustavad liikmesriigid, kuidas jaotada neile eraldatud püügivõimalusi nende lipu all sõitvatele kalalaevadele kooskõlas nimetatud artiklites sätestatud teatavate kriteeriumidega. Seega on liikmesriikidel vajalik kaalutlusruum, mis võimaldab neile eraldatud kvoote jaotada vastavalt püügivõimaluste kasutamise eelistatud sotsiaalsele/majanduslikule mudelile.

- **Vahendi valik**

Määrust peetakse kõige sobivamaks vahendiks, kuna see võimaldab kehtestada nõudeid, mida kohaldatakse vahetult liikmesriikide ja asjaomaste ettevõtjate suhtes. See aitab tagada, et kõiki nõudeid täidetakse õigeaegselt ja ühtsel viisil, mis omakorda suurendab õiguskindlust.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

- **Praegu kehtivate õigusaktide järelhindamine või toimivuse kontroll**

Ei kohaldata.

- **Konsulteerimine sidusrühmadega**

a) Konsultatsioonimeetodid, peamised sihtvaldkonnad ja vastajate üldiseloomustus

Komisjon on konsulteerinud sidusrühmadega, eelkõige nõuandekomisjonide kaudu, tuginedes oma teatisele „Säästev kalapüük ELis: ülevaade olukorrast ja suunad 2026. aastaks“.

b) Vastuste kokkuvõte ja nende arvessevõtmine

Sidusrühmade vastused komisjoni eespool nimetatud iga-aastasele teatisele kajastavad nende vaateid komisjoni hinnangule varude seisukorra kohta ning sellele, kuidas varusid asjakohaselt majandada. Komisjon võttis neid vastuseid käesoleva ettepaneku koostamisel arvesse.

- **Eksperdiarvamuste kogumine ja kasutamine**

ICESi eksperdirühmad ja otsuseid tegevad organid on välja töötanud raamistiku ICESi teaduslike nõuannete jaoks. Raamistik põhineb parimatel olemasolevatel teadusandmetel ja sellele on sõltumatud eksperdid andnud vastastikused eksperdihinnangud. ICESi teaduslikud nõuanded esitatakse selle raamistiku alusel ning sellise arvestusega, et oleks võimalik täita alusmääruse eesmärke ja eeskirju ning Põhjamere ja läänepiirkonna vete mitmeaastast kava, nagu komisjon on nõudnud.

ICESi teaduslik nõuanne sõltub suuresti andmetest.

– i) Kalavarude puhul, mille kohta on olemas põhjalikud andmestikud, mis võimaldavad täielikku analüütilist, vanuse/pikkuse alusel struktureeritud hindamist, hindab ICES varude suurust ja prognoosib, kuidas erinevad kasutamisstsenaariumid iga varu suurust mõjutavad (püügistsenaariumide tabelid). Selle põhjal arvutab ICES välja püügivõimaluste kohandused, mis võimaldavad kalavarul teatavate püügitavade ja praeguste keskmiste keskkonnatingimuste juures taastuda maksimaalset jätkusuutlikku saagikust tagava tasemeni. Selliste kalavarude puhul määratletakse

teaduslikus nõuandes võimaluse korral kalastussuremuse väärtuste vahemikud, millega tagatakse maksimaalne jätkusuutlik saagikus („F_{MSY}-vahemikud“), nagu on määratletud mitmeaastastes kavades[13].

– ii) Kalavarude puhul, mille kohta on vähem andmeid, ei esita ICES püügistsenaariume, vaid teeb kindlaks varude täienemise, biomassi ja kalastussuremuse pikemaajalised suundumused. Selle põhjal arvutab ICES välja maksimaalsele jätkusuutlikule saagikusele vastavad püügivõimalused, võttes aluseks maksimaalse jätkusuutliku saagikuse asendusväärtused.

– iii) Muude kalavarude puhul, mille kohta on vähe andmeid, lähtub ICES püügivõimaluste kohta soovituste andmisel ettevaatusprintsiibil põhinevast lähenemisviisist kalavarude majandamisele ja kohaldab teatavat metoodikat[14]. Selliste kalavarude puhul, mille kohta on rohkem andmeid, teeb ICES kindlaks pikaajalised suundumused varude täienemise, biomassi ja kalastussuremuse kohta, kuid ei hinda maksimaalse jätkusuutliku saagikuse asendusväärtusi. Selliste kalavarude puhul, mille kohta on kõige vähem andmeid, teeb ICES kindlaks püügi või lossimise suundumused.

Punktides i ja ii osutatud kalavarude puhul nimetatakse ICESi hinnanguid „analüütilisteks hinnanguteks“ ja ICESi nõuannet nimetatakse „maksimaalse jätkusuutliku saagikuse nõuandeks“. Punktis iii osutatud kalavarude puhul nimetatakse hinnanguid „ettevaatusprintsiibil põhinevateks hinnanguteks“ ja nõuannet nimetatakse „ettevaatusprintsiibil põhinevaks nõuandeks“.

Punktis i osutatud kalavarude kohta avaldab ICES nõuandeid igal aastal. Punktides ii ja iii osutatud kalavarude puhul aga ei tee ICES varu hindamist ega avalda nõuannet igal aastal. Punktides ii ja iii nimetatud kalavarude puhul hindab ICES pikemaajalisi suundumusi. Selle põhjal leiab ICES, et kõnealuste kalavarude hinnatud olukord ei muutu nõuandeperioodi jooksul oluliselt. Kõnealuste kalavarude puhul käsitatakse ICESi avaldatud nõuandeid parimate kättesaadavate teaduslike nõuannetena, mis kehtivad kogu nõuandeperioodil. ELi autonoomsete kalavarude puhul, mille kohta ICES avaldab mitu aastat kehtiva nõuande, teeb komisjon ettepaneku kehtestada iga-aastased lubatud kogupüügid, mis hõlmavad kogu nõuandeperioodi, st kahe- kuni kolmeaastast ajavahemikku (edaspidi „mitmeaastane lubatud kogupüük“).

Üks ÜKP eesmärkidest on saavutada ja säilitada selline kalavarude tase, mis võimaldab kindlustada maksimaalse jätkusuutliku saagikuse. See eesmärk sisaldub sõnaselgelt alusmääruse artikli 2 lõike 2 teises lõigus, milles on sätestatud, et see eesmärk tuleb kõigi varude puhul saavutada 2020. aastaks. Seepärast teeb komisjon ettepaneku määrata maksimaalse jätkusuutliku saagikuse nõuande põhjal kindlaks mitmeaastaste kavade kohaste ja mitmeaastaste kavadega hõlmamata sihtvarude püügi võimalused.

Vastavate mitmeaastaste kavade alusel tuleb kindlaks määrata ka Põhjamere ja läänepiirkonna vete sihtvarude[15] püügi võimalused ja selliste varude püügi võimalused, mille kohta on esitatud maksimaalse jätkusuutliku saagikuse nõuanne. Neis kavades on määratletud

---

13 Kalastussuremuse väärtuste vahemik, mille tulemuseks on maksimaalne jätkusuutlik saagikus pikas perspektiivis teatavate püügitavade ja praeguste keskmiste keskkonnatingimuste juures, ilma et see mõjutaks oluliselt asjaomase kalavaru taastootmisprotsessi.

14 Vt eelkõige dokument *„ICES approach to advice on fishing opportunities“*, https://doi.org/10.17895/ices.advice.22240624.v3

15 Põhjamere ja läänepiirkonna vete mitmeaastase kava artikli 1 lõikes 1 loetletud kalavarud.

kalastussuremuse väärtuste vahemikud („F_{MSY}-vahemik“) ja seega võimaldavad need teatavatel tingimustel mõningat paindlikkust. Komisjon on palunud ICESil esitada teaduslikud nõuanded, mida saab kasutada sellise paindlikkuse rakendamiseks, sealhulgas selleks, et hinnata, kas paindlikkuse kasutamise tingimused on täidetud. F_{MSY} väärtuste ülemist vahemikku võib kasutada lubatud kogupüügi kindlaksmääramiseks tingimusel, et asjaomase kalavaru biomass on suurem kui MSY $B_{trigger}$[16], ning üksnes juhul, kui teaduslike nõuannete või tõendite põhjal on see vajalik selleks, et:

– saavutada segapüügi puhul asjaomases mitmeaastases kavas sätestatud eesmärgid või

– vältida kalavarude liigisisesest või liikidevahelisest dünaamikast tingitud tõsist kahju teatavale varule või

– piirata aastatevahelisi suuri kõikumisi.

Kui kalavaru biomass on allpool MSY $B_{trigger}$ taset, tuleb püügivõimalused määrata kindlaks tasemel, mis vastab kalastussuremusele, mida on vähendatud proportsionaalselt biomassi vähenemisega.

Põhjamere mitmeaastase kava artikli 4 lõike 6 ja läänepiirkonna vete mitmeaastase kava artikli 4 lõike 7 kohaselt tuleks sihtvarude püügi võimaluste kindlaksmääramisel tagada, et tõenäosus, et kudekarja biomass langeb allapoole B_{lim} väärtust, oleks alla 5 %. Kui maksimaalse jätkusuutliku saagikuse nõuanne on kättesaadav ja see põhineb täielikul analüütilisel, vanuse/pikkuse alusel struktureeritud hindamisel, võib ICES oma nõuandes viidata sellisele tõenäosusele lühiajalises perspektiivis. Nimetatud tõenäosustaseme saavutamiseks võib olla vaja sihtvaru kalastussuremust vastavalt vähendada või sihtpüük peatada.

Ettevaatusprintsiibil põhineva hinnanguga hõlmatud sihtvarude puhul, mille kohta ei ole maksimaalse jätkusuutliku saagikuse nõuanne kättesaadav, teeb komisjon ettepaneku määrata püügivõimalused kindlaks ettevaatusprintsiibil põhineva nõuande alusel, mis on parim kättesaadav teaduslik nõuanne ja mis on kooskõlas ettevaatusprintsiibil põhineva lähenemisviisiga kalavarude majandamisele.

Kaaspüügivarude püügivõimaluste ettepanek põhineb maksimaalse jätkusuutliku saagikuse nõuandel, kui see on olemas. Ettevaatusprintsiibil põhineva hinnanguga hõlmatud kaaspüügivarude puhul, mille kohta maksimaalse jätkusuutliku saagikuse nõuanded ei ole kättesaadavad, kasutatakse käesolevas ettepanekus taas ettevaatusprintsiibil põhinevat nõuannet. Põhjamere ja läänepiirkonna vete kaaspüügivarude püügi võimalused tuleks samuti kindlaks määrata vastavate mitmeaastaste kavade alusel.

Kaaspüügivarude püügi võimaluste kindlaksmääramisel tuleks arvesse võtta ka segapüügiga seotud kaalutlusi vastavalt Põhjamere mitmeaastase kava ja läänepiirkonna vete mitmeaastase kava artikli 5 lõikele 3 ning alusmääruse artikli 16 lõikele 4 koostoimes kõnealuse määruse artikli 2 lõigetega 1 ja 5 ning punktidega c ja f.

- **Mõju hindamine**

Püügivõimalusi käsitleva määruse kohaldamisala piiritleb ELi toimimise lepingu artikli 43 lõige 3.

[16] MSY $B_{trigger}$ on biomassi piirväärtus, millest madalama väärtuse korral tuleb võtta majandamismeetmeid, et kalavaru saavutaks taas pikas perspektiivis maksimaalset jätkusuutlikku saagikust tagavast tasemest kõrgema taseme.

Ettepanekus on püütud vältida lühiajalisi strateegiaid ja tehtud otsuseid pikaajalise kestlikkuse kasuks. Selles on arvesse võetud sidusrühmade ja nõuandekomisjonide algatusi, mille ICES on läbi vaadanud ja heaks kiitnud. Komisjoni ettepanek ÜKP reformimise kohta põhines mõjuhinnangul (SEC(2011) 891), milles väljendati seisukohta, et kuigi maksimaalse jätkusuutliku saagikuse eesmärgi saavutamine on keskkonnaalase, majandusliku ja sotsiaalse kestlikkuse üks eeltingimusi, ei saa ühtegi neist kolmest eesmärgist saavutada eraldi.

Mis puutub piirkondlike kalandusorganisatsioonide poolt majandatavate varude ning kolmandate riikidega ühiselt majandatavate varude püügi võimalustesse, siis rakendatakse käesoleva ettepanekuga eelkõige rahvusvaheliselt kokkulepitud meetmeid. Kõiki püügivõimaluste võimaliku mõju hindamise seisukohast olulisi asjaolusid käsitletakse rahvusvaheliste läbirääkimiste ettevalmistamisel ja läbirääkimiste käigus, mille raames lepitakse ELi-väliste riikidega kokku ELi püügivõimalustes.

- **Õigusnormide toimivus ja lihtsustamine**

Ei kohaldata.

- **Põhiõigused**

Ettepanek on kooskõlas põhiõigustega, eelkõige nendega, mida on tunnustatud Euroopa Liidu põhiõiguste hartas.

4. MÕJU EELARVELE

Ettepanek ei mõjuta eelarvet.

5. MUU TEAVE

- **Rakenduskavad ning järelevalve, hindamise ja aruandluse kord**

Järelevalve ja nõuetele vastavus tagatakse kooskõlas nõukogu määrusega (EÜ) nr 1224/2009,[17] mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2023/2842[18].

- **Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus**

ELi autonoomsed kalavarud

[17] Nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT L 343, 22.12.2009, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1224/oj).

[18] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. novembri 2023. aasta määrus (EL) 2023/2842, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1224/2009, nõukogu määruseid (EÜ) nr 1967/2006 ja (EÜ) nr 1005/2008 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruseid (EL) 2016/1139, (EL) 2017/2403 ja (EL) 2019/473 kalanduskontrolli osas (ELT L, 2023/2842, 20.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2842/oj).

Lubatud kogupüük (TAC) **(liigid ning ICESi ja muud piirkonnad**	**Lubatud kogupüügi kood**	**2026. aastaks kavandatud lubatud kogupüük (tonnides)**	**Kavandatud lubatud kogupüügi muutus võrreldes 2025. aastaga**	**Selgitus**
Merikuratlased (*Lophiidae*) Biskaia lahe lõunapiirkonna ja Pürenee poolsaare ümbruse veed 8c, 9 ja 10; Kesk-Atlandi idaosa kalastuskomitee ELi veed (CECAF) 34.1.1	ANF/8C3411	5 340	–2 %	ICES esitab maksimaalse jätkusuutliku saagikuse nõuande[19] kahe eri merikuratlaseliigi puhul selles piirkonnas. Need on mustkõht-merikurat (*Lophius budegassa*) ja euroopa merikurat (*Lophius piscatorius*). Komisjon teeb ettepaneku kehtestada mõlema liigi puhul lubatud kogupüük maksimaalse jätkusuutliku saagikuse nõuande ja F_{MSY} väärtuse[20] summaarsel tasemel.
Euroopa merluus (*Merluccius merluccius*) Biskaia lahe lõunapiirkonna ja Pürenee poolsaare ümbruse veed 8c, 9 ja 10; CECAFi 34.1.1 ELi veed	HKE/8C3411	17 445	Jääb samale tasemele	ICES esitab selle varu puhul maksimaalse jätkusuutliku saagikuse nõuande[21]. Komisjon teeb ettepaneku jätta lubatud kogupüük samale tasemele, kui see oli 2025. aastal, ja kehtestada lubatud kogupüük kooskõlas maksimaalse jätkusuutliku saagikuse nõuandega ning F_{MSY} väärtuse ja F_{MSY}-vahemiku suurima väärtuse (MSY F_{upper}) vahel. Kooskõlas läänepiirkonna vete mitmeaastase kava artikli 4 lõikega 5 ning võttes arvesse, et Euroopa merluus on segapüügis kõige enam püügitegevust piirav liik,[22] teeb komisjon ettepaneku kehtestada lubatud kogupüük F_{MSY} ülemises vahemikus F_{MSY} väärtuse ja väärtuse MSY F_{upper} vahel. Lisaks tuleneb komisjoni ettepanek kehtestada lubatud kogupüük alla MSY F_{upper} suurima väärtuse järgmistest põhjustest: i) kaitsta kõnealust kalavaru pikas perspektiivis; selle lubatud kogupüük on alates 2022. aastast kehtestatud F_{MSY} väärtusest kõrgemal tasemel; ii) euroopa süsikas on euroopa merluusi püügil kaaspüük ja selle biomass jääb alla $I_{trigger}$[23] väärtust ning on ICESi andmete kohaselt 2023. ja 2024. aasta vahel vähenenud.

19 https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202503.v1
https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202701.v1

20 „F_{MSY} väärtus“ – hinnanguline kalastussuremus, mis teatavate püügitavade ja praeguste keskmiste keskkonnatingimuste juures tagab pikas perspektiivis maksimaalse jätkusuutliku saagikuse.

21 https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202647.v1

22 https://doi.org/10.17895/ices.advice.24212058.v1

23 $I_{trigger}$ on biomassiindeksi käivitusväärtus (mis näitab MSY $B_{trigger}$ väärtust), millest madalama biomassi taseme korral tuleb võtta majandamismeetmeid, et kalavaru saavutaks taas pikas perspektiivis maksimaalset jätkusuutlikku saagikust tagavast tasemest kõrgema taseme.

Lubatud kogupüük (TAC) (liigid ning ICESi ja muud piirkonnad	**Lubatud kogupüügi kood**	**2026. aastaks kavandatud lubatud kogupüük (tonnides)**	**Kavandatud lubatud kogupüügi muutus võrreldes 2025. aastaga**	**Selgitus**
Stauriidid (*Trachurus* spp.) Pürenee poolsaare ümbruse veed 9	JAX/09.	56 520	–5 %	ICES esitab varu puhul maksimaalse jätkusuutliku saagikuse nõuande[24]. Komisjon teeb ettepaneku kehtestada lubatud kogupüük vastavalt maksimaalse jätkusuutliku saagikuse nõuandele.
Megrimid (*Lepidorhombus* spp.) Biskaia lahe lõunaosa ja Pürenee poolsaare ümbruse veed 8c, 9 ja 10; CECAFi 34.1.1 ELi veed	LEZ/8C3411	4 986	+12 %	ICES esitab maksimaalse jätkusuutliku saagikuse nõuande[25] kahe eri megrimiliigi puhul selles piirkonnas. Need on *Lepidorhombus whiffiagonis* ja *Lepidorhombus Boscii*. Komisjon teeb ettepaneku kehtestada mõlema liigi puhul lubatud kogupüük maksimaalse jätkusuutliku saagikuse nõuande ja F_{MSY} väärtuse summaarsel tasemel.
Atlandi merilest (*Pleuronectes platessa*) Kattegat	PLE/03AS.	2 349	Jääb samale tasemele	ICES esitab selle varu puhul maksimaalse jätkusuutliku saagikuse nõuande[26]. See lubatud kogupüük moodustab osa (34 %) Kattegati ja Läänemere merilesta käsitlevast ICESi nõuandest. See näitaja põhineb ICESi nõuandes esitatud 2024. aasta saagijaotusel. Komisjon teeb ettepaneku kehtestada lubatud kogupüük kooskõlas maksimaalse jätkusuutliku saagikuse nõuandega ja alla F_{MSY}-vahemiku väikseimat väärtust (MSY F_{lower}). Selles tehakse ettepanek kehtestada lubatud kogupüük allapoole taset MSY F_{lower}, kuna norra salehomaari sihtpüügi puhul toimub atlandi tursa ja hariliku merikeele kaaspüük ning viimatinimetatud varude kohta on esitatud nullpüüki soovitav nõuanne.
Atlandi merilest Biskaia lahe ja Pürenee poolsaare ümbruse veed 8, 9 ja 10; CECAFi 34.1.1 liidu veed	PLE/8/3411	2026., 2027. ja 2028. aastaks: 99	–20 %	ICES ei saa anda teavet kalavarude suuruse või püügisurve kohta ning annab nende varude kohta ettevaatusprintsiibil põhinevaid nõuandeid[27]. Viimane ICESi avaldatud nõuanne kehtib 2026, 2027. ja 2028. aasta kohta. Komisjon teeb ettepaneku kehtestada lubatud kogupüük 2026., 2027. ja 2028. aastaks vastavalt ettevaatusprintsiibil põhinevale nõuandele.

24 https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202659.v1
25 https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202695.v1
https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202665.v1
26 https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202773.v1
27 https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202791.v1

Pollak Biskaia laht 8a, 8b, 8d ja 8e	POL/8ABDE.	2026. ja 2027. aastaks: 712	–26 %	ICESi nõuanne hõlmab kolme lubatud kogupüüki. ICES esitab selle varu puhul maksimaalse jätkusuutliku saagikuse nõuande[28]. Viimane ICESi avaldatud nõuanne kehtib 2026. ja 2027. aasta kohta. Selles nõuandes märgib ICES, et pollaki biomassiindeks jääb alla $I_{trigger}$ väärtust (olles 79 % $I_{trigger}$ väärtusest ja 104 % I_{loss}[29] väärtusest) ning see on 2023. ja 2024. aasta vahel vähenenud 11 %. Lisaks vaatas kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STEFC) oma hinnangus[30] kõnealuste 2026. ja 2027. aastaks kehtestatud lubatud kogupüükide kohta läbi lepingulise eksperdi aruande kõnealuste lubatud kogupüükide kohta[31]. Lepingulise eksperdi aruande kohaselt ning eeldades keskmist kalastustegevust aastatel 2021–2023: - kui kõnealused lubatud kogupüügid kehtestataks 2026. ja 2027. aastaks kumulatiivselt ICESi soovitatud tasemel[32] (s.o 703 tonni), põhjustaks kõnealuse varu kogu saagi, kaasa arvatud kaaspüügina püütud saagi lossimiskohustus ühe või enama segapüügiga tegeleva kalalaeva püügitegevuse lõpetamise, isegi kui neil on veel järel kvooti teiste liikide jaoks, ning see tooks omakorda kaasa teatavate püügipiirkondade enneaegse sulgemise; - nimelt: i) Prantsusmaa asjaomane püük Biskaia lahes keelataks eeldatavalt 11. septembril; ii) Hispaania asjaomane püük Kantaabria meres keelataks eeldatavalt 5. septembril ning iii) Hispaania asjaomane püük Pürenee poolsaare ümbruse vetes keelataks eeldatavalt 13. septembril; - kavandatult peaksid need keelud tooma kaasa kõigi liikide lossitud saagi koguväärtuse vähenemise asjaomaste laevastikusegmentide puhul, vastavalt 32 %, 28 % ja 27 %, ning „märkimisväärse mõju nende sotsiaalmajanduslikule tulemuslikkusele“;[33] ning - selleks et kalapüük saaks toimuda aasta lõpuni, peaksid lubatud kogupüügid olema vastavalt 834 tonni, 148 tonni ja 164 tonni.

28 https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202806.v1

29 I_{loss} väärtust määratletakse üldiselt kui madalaimat indeksi väärtust, mis näitab B_{lim} väärtust.

30 https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/d/stecf/stecf-plen-24-02

[31] https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/d/stecf/stecf-plen-24-02-background

[32] Kumulatiivselt ning eeldades praegust üldkoguse jaotamist lubatud kogupüükide vahel.

[33] Summary of expert contract report in STECF assessment (Lepingulise eksperdi aruande kokkuvõte STEFCi hinnangus).

				Oma hinnangus märgib STECF: *et selle analüüsi tegemiseks kasutatud andmed ei kajasta täpselt selle piirkonna praeguste püügitavade kohta, kuna 2024. aasta andmed ei olnud kättesaadavad. Andmete puudumisel kasutati praeguste püügitavade kirjeldamiseks asendusväärtusena 2021.–2023. aasta keskmist. STECF on teadlik, et 2024. aasta oli tõenäoliselt aasta, mil püügitavad olid eelmiste aastatega võrreldes erinevad, muu hulgas Prantsusmaa püügikeelu tõttu 2024. aasta veebruaris (kirjeldatud ad hoc... [aruandes]) ja pollaki lubatud kogupüügi olulise vähendamise tõttu.* STECF märkis oma hinnangus ka, et aruanne on ligikaudne ja koostatud kättesaadavate andmete alusel. Vastavalt läänepiirkonna vete mitmeaastase kava artikli 5 lõikele 3 ning selleks et saavutada tasakaal selle vahel, et jätkata segapüüki, arvestades mittejätkamise võimalikku ränka sotsiaal-majanduslikku mõju, ning selle vahel, et vaja on saavutada kõnealuse kalavaru hea bioloogiline seisund, arvestades seejuures, et segapüügi puhul on raske korraga püüda kõiki varusid maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tasemel, teeb komisjon ettepaneku kehtestada kõnealused lubatud kogupüügid 2026. ja 2027. aasta kohta üksnes kaaspüügile ja kumulatiivselt hiljutiste lossimiste tasemel (vastavalt ICESi andmetele 2024. aasta kohta, st 923 tonni). Nagu oli märgitud lepingulise eksperdi aruandes, kui lubatud kogupüük kehtestataks sellisel tasemel,[34] siis: - i) Prantsusmaa asjaomane püük Biskaia lahes keelataks eeldatavalt 16. detsembril; ii) Hispaania asjaomane püük Kantaabria meres keelataks eeldatavalt 22. septembril ning iii) Hispaania asjaomane püük Pürenee poolsaare ümbruse vetes keelataks eeldatavalt 30. novembril ning - kavandatult peaksid need keelud tooma kaasa kõigi liikide lossitud saagi koguväärtuse vähenemise asjaomaste laevastikusegmentide puhul, vastavalt 5 %, 23 % ja 7 %. Kuna kõnealused lubatud kogupüügid on kehtestatud üksnes kaaspüügile, tehakse ettepanek mitte lubada nende puhul määruse (EÜ) nr 847/96 artiklite 3 ja 4 kohast ühest aastast teise ülekandmise paindlikkuse mehhanismi.

[34] Eksperdileping eeldab, et lubatud kogupüügid on kehtestatud kumulatiivselt tasemel 896 tonni, aga mitte tasemel 923 tonni.

Pollak Kantaabria meri 8c	POL/08C.	2026. ja 2027. aastaks: 80	–26 %	Vaata eespool selgitust pollaki kohta Biskaia lahes.
Pollak Pürenee poolsaare ümbruse veed 9 ja 10; CECAFi 34.1.1 liidu veed	POL/9/3411 ning POL/93411P (lisakogus Portugali jaoks)	2026. ja 2027. aastaks: 98 ning 33 (lisakogus Portugali jaoks)	–26 % ja –26 %	Vaata eespool selgitust pollaki kohta Biskaia lahes.
Huntahven Biskaia laht 8a ja 8b	Ei kohaldata	Ei kohaldata	Ei kohaldata	ICES esitab maksimaalse jätkusuutliku saagikuse nõuande[35] selle varu ja selle piirkonna kohta. Lisaks on pollak huntahvena püügil kaaspüük ja selle biomass jääb alla $I_{trigger}$ väärtuse ning on ICESi andmete kohaselt 2023. ja 2024. aasta vahel vähenenud. Komisjon teeb seetõttu ettepaneku: - Prantsusmaa ja Hispaania peaksid oma tööndusliku kalapüügi kvootide kindlaksmääramisel ühiselt tagama, et kõnealused kvoodid, töönduspüügi tagasiheide, harrastuspüügi lossimised ja harrastuspüügil tagasiheidetud surnud saagi kogus kokku ei ületaks ICESi 8.a ja 8.b rajoonis (Biskaia laht) väljavõetud saagi puhul kokku taset MSY F_{lower}, s.o 5 286 tonni; ning - säilitada harrastuskalapüügi puhul kaasavõetava saagi päevane piirmäär – üks kala kaluri kohta päevas.
Harilik merikeel (*Solea solea*) Biskaia laht 8a ja 8b	SOL/8AB.	2 482	–1 %	ICES esitab selle varu puhul maksimaalse jätkusuutliku saagikuse nõuande[36]. Komisjon teeb ettepaneku kehtestada lubatud kogupüük vastavalt maksimaalse jätkusuutliku saagikuse nõuandele ja F_{MSY} väärtusele, mida on proportsionaalselt vähendatud, et võtta arvesse biomassi vähenemist praegu (kõnealuse varu biomass on prognoosi kohaselt 2026. aastal ligikaudu 91 % MSY $B_{trigger}$ tasemest ja seetõttu vastab soovitatud kogupüük F_{MSY} väärtusele, mida on vähendatud 9 % võrra).

35 https://doi.org/10.17895/ices.advice.25019186.v1

36 https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202887.v1

Harilik merikeel Biskaia lahe lõunapiirkonna ja Pürenee poolsaare ümbruse veed 8c, 8d, 8e, 9 ja 10; CECAFi 34.1.1 liidu veed	SOO/8CDE34	2026. ja 2027. aastaks: 388	–28 %	Kõnealune lubatud kogupüük hõlmab kolme merikeele liiki selles piirkonnas – harilik merikeel (*Solea solea*) ja kaks muud merikeele liiki. ICES annab selles piirkonnas maksimaalse jätkusuutliku saagikuse alase nõuande[37] üksnes hariliku merikeele kohta. Viimane ICESi avaldatud nõuanne kehtib 2026. ja 2027. aasta kohta. Komisjon teeb ettepaneku kehtestada 2026. ja 2027. aastaks lubatud kogupüügi osa hariliku merikeele kohta, s.o selle liigi kohta, mille puhul on olemas ICESi nõuanne. Komisjon teeb ettepaneku kehtestada kõnealune lubatud kogupüügi osa vastavalt maksimaalse jätkusuutliku saagikuse nõuandele, st 190 tonni. Samuti tehakse ettepanek kehtestada lubatud kogupüük kooskõlas hariliku merikeele kohta antud nõuandega ja võtta seejuures arvesse kolme merikeele liigi püügiosakuid (49 % harilikku merikeelt ja 51 % muid merikeeleliike). Need püügiosakud põhinevad ICESi nõuandes esitatud 2022.–2024. aasta püügiosakutel.
Merlang Biskaia laht 8	WHG/08.	2026. ja 2027. aastaks: 990	–27 %	ICES esitab maksimaalse jätkusuutliku saagikuse nõuande[38] merlangi kohta ICESi alapiirkonnas 8 ja 9.a rajoonis (Biskaia laht ja Pürenee poolsaare ümbruse veed). Viimane ICESi avaldatud nõuanne kehtib 2026. ja 2027. aasta kohta. Komisjon teeb ettepaneku kehtestada lubatud kogupüük 2026. ja 2027. aastaks vastavalt maksimaalse jätkusuutliku saagikuse nõuandele.

Kaubandus- ja koostöölepingu 36. lisa tabelis F loetletud varud

Lisaks teeb komisjon ettepaneku püügivõimaluste kohta seoses teatavate kalavarudega, mis on loetletud ühelt poolt Euroopa Liidu ja Euroopa Aatomienergiaühenduse ning teiselt poolt Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi vahelise kaubandus- ja koostöölepingu[39] (kaubandus- ja koostööleping) 36 lisa tabelis F. Kõnealuses lisas on loetletud kalavarud, mis esinevad ainult ühe lepinguosalise vetes.

37 https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202890.v1

38 https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202953.v1

39 Ühelt poolt Euroopa Liidu ja Euroopa Aatomienergiaühenduse ning teiselt poolt Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi vaheline kaubandus- ja koostööleping (ELT L 149, 30.4.2021, lk 10, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2021/689(1)/oj).

TAC (liigid ning ICESi ja muud piirkonnad	**Lubatud kogupüügi kood**	**2026. aastaks kavandatud lubatud kogupüük (tonnides)**	**Kavandatud lubatud kogupüügi muutus võrreldes 2025. aastaga**	**Selgitus**
Mustlaik-besuugo (*Pagellus bogaraveo*) Assoori saarte ümbruse veed 10	SBR/10-	382	–3 %	ICES esitab selle varu puhul maksimaalse jätkusuutliku saagikuse nõuande[40]. Viimane ICESi avaldatud nõuanne kehtib 2026. ja 2027. aasta kohta. Komisjon teeb ettepaneku kehtestada 2026. aasta lubatud kogupüük vastavalt maksimaalse jätkusuutliku saagikuse nõuandele.
Laineline rai Biskaia laht 8 – Lubatud kogupüük väiksem kui railistele kehtestatud lubatud kogupüük 8. ja 9. piirkonnas	RJU/8-C. – Lubatud kogupüük väiksem kui SRX/89-C.	33	Jääb samale tasemele	ICES ei saa anda teavet kalavarude suuruse või püügisurve kohta ning annab nende varude kohta ettevaatusprintsiibil põhinevaid nõuandeid[41]. Viimane ICESi avaldatud nõuanne kehtib aastatel 2025–2028. Komisjon soovitab kehtestada lubatud kogupüügi 2026. aastaks üksnes kaaspüügile ja samal tasemel, nagu nõukogu oli 2024. aastal kehtestanud 2025.–2028. aastaks esitatud nõuande alusel. Lisaks teeb komisjon ettepaneku säilitada 2026. aastaks lisakogused kalandusandmete kogumiseks tehtava kontrollpüügi jaoks samal tasemel kui 2025. aastal. Lisakoguste eesmärk on parandada kalandusandmete kogumist.
Laineline rai Pürenee poolsaare ümbruse veed 9 – Lubatud kogupüük väiksem kui railistele kehtestatud lubatud kogupüük 8. ja 9. piirkonnas	RJU/9-C. – Lubatud kogupüük väiksem kui SRX/89-C.	50	Jääb samale tasemele	ICES ei saa anda teavet kalavarude suuruse või püügisurve kohta ning annab nende varude kohta ettevaatusprintsiibil põhinevaid nõuandeid[42]. Viimane ICESi avaldatud nõuanne kehtib aastatel 2025–2028. Komisjon soovitab kehtestada lubatud kogupüügi 2026. aastaks üksnes kaaspüügile ja samal tasemel, nagu nõukogu oli 2024. aastal kehtestanud 2025.–2028. aastaks esitatud nõuande alusel. Lisaks teeb komisjon ettepaneku säilitada 2026. aastaks lisakoguse kalandusandmete kogumiseks tehtava kontrollpüügi jaoks samal tasemel kui 2025. aastal. Lisakoguse eesmärk on parandada kalandusandmete kogumist.

40 https://doi.org/10.17895/ices.advice.29542103.v1

41 https://doi.org/10.17895/ices.advice.25019615.v1
https://doi.org/10.17895/ices.advice.25019618.v1

42 https://doi.org/10.17895/ices.advice.25019621.v1

Euroopa angerjas

ICES annab nõu euroopa angerja (*Anguilla anguilla*) kogu loodusliku levila kohta, mis hõlmab Atlandi ookeani kirdeosa ja Vahemerd. Võttes arvesse euroopa angerja kriitilist olukorda, on ICES:

– i) viimase kahe aastakümne jooksul järjekindlalt soovitanud hoida euroopa angerja inimtekkelist suremust võimalikult nulli lähedal kogu looduslikus levilas;

– ii) alates 2021. aastast soovitanud,[43] et ettevaatusprintsiibil põhineva lähenemisviisi kohaldamisel peaks angerja püük olema null kõigis elupaikades. See kehtib nii harrastus- kui ka tööndusliku püügi kohta ning hõlmab taasasustamiseks ja vesiviljeluseks ette nähtud klaasangerja püüki;

– iii) teatanud 30. mail 2022,[44] et hoolimata liikmesriikide jõupingutustest ei ole ELis tervikuna saavutatud üldist edu angerjamääruse artikli 2 lõikes 4 sätestatud eesmärgi saavutamisel, mille kohaselt peaks merre kudema jõudma 40 % täiskasvanud angerja biomassist. Samuti soovitas ICES, et kaitsealaste jõupingutuste tegemisel tuleks keskenduda meetmetele, mis suure tõenäosusega vähendavad suremust ja suurendavad merre kudema jõudmist.

ICESi nõuanded 2026. aastaks avaldatakse 4. novembril 2025.

Iga-aastastes püügivõimalusi käsitlevates määrustes sätestati kolme järjestikuse kuu pikkune angerjapüügi keeluaeg Atlandi ookeani kirdeosa ELi merealadel ja riimvetes (2018–2022). Nõukogu määrusega (EL) 2023/194[45] pikendati keeluaega kuue kuuni igasuguse angerjapüügi puhul Atlandi ookeani kirdeosa ELi merealadel ja riimvetes. Lisaks keelati sellega angerja harrastuspüük nendes vetes. Nõukogu määrustega (EL) 2024/257[46] ja (EL) 2025/202 jäeti need meetmed kehtima ning Läänemerest Põhjamerre rändava hõbeangerja tõhusa kaitse tagamiseks peaksid ICESi 3. alapiirkonna rannikuäärsed liikmesriigid, nimelt Taani, Saksamaa, Eesti, Läti, Leedu, Poola, Soome ja Rootsi, kokku leppima hõbeangerja püügi kooskõlastatud keeluajad. Lisaks täpsustati määruses (EL) 2024/257 tingimusi, mille alusel kohaldatakse erandit angerjate piiratud püügi jätkamiseks angerja rändeperioodil.

Võttes arvesse euroopa angerja jätkuvat kriitilist olukorda, teeb komisjon ettepaneku säilitada 2026. aastal angerja suhtes määruses (EL) 2025/202 sätestatud meetmed. Seda ettepanekut ajakohastatakse pärast seda, kui ICES on avaldanud oma teadusliku nõuande euroopa angerja kohta Atlandi ookeani kirdeosas ja Vahemeres 2026. aastaks.

---

43 Viimane nõuanne 2025. aasta kohta: https://doi.org/10.17895/ices.advice.27100516.v1

44 https://doi.org/10.17895/ices.advice.19902958

45 Nõukogu 30. jaanuari 2023. aasta määrus (EL) 2023/194, millega määratakse 2023. aastaks kindlaks teatavate kalavarude püügi võimalused, mida kohaldatakse liidu vetes ja liidu kalalaevade suhtes teatavates vetes väljaspool liitu, ning kehtestatakse 2023. ja 2024. aastaks teatavate süvamere kalavarude püügi võimalused (ELT L 28, 31.1.2023, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/194/oj).

46 Nõukogu 10. jaanuari 2024. aasta määrus (EL) 2024/257, millega määratakse 2024., 2025. ja 2026. aastaks kindlaks teatavate kalavarude püügi võimalused, mida kohaldatakse liidu vetes ja liidu kalalaevade suhtes teatavates vetes väljaspool liitu, ning muudetakse määrust (EL) 2023/194 (ELT L, 2024/257, 11.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/257/oj).

2025/0338 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega määratakse 2026., 2027. ja 2028. aastaks kindlaks teatavate kalavarude püügi võimalused, mida kohaldatakse liidu vetes ja liidu kalalaevade suhtes teatavates vetes väljaspool liitu

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 3,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu võtab vastu püügivõimaluste kehtestamise ja eraldamise meetmed, sealhulgas määrab asjakohasel juhul kindlaks teatavad püügivõimalustega funktsionaalselt seotud tingimused. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013[47] artikli 16 lõike 4 kohaselt tuleb kalapüügivõimalused kindlaks määrata kooskõlas sama määruse artikli 2 lõike 2 kohaste ühise kalanduspoliitika (ÜKP) eesmärkidega ning kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrustega (EL) 2018/973[48] ja (EL) 2019/472,[49] millega kehtestatakse teatavate Põhjameres ja Atlandi ookeani läänepiirkonna vetes püütavate kalavarude majandamise ja nende varude püügi mitmeaastased kavad Kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõikega 1 tuleb kalapüügivõimalused eraldada liikmesriikidele selliselt, et iga kalavaru või püügiviisi puhul oleks tagatud iga liikmesriigi püügitegevuse suhteline stabiilsus.

(2) Kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 3 tuleks lubatud kogupüük (TAC) kehtestada: i) parimate kättesaadavate teaduslike nõuannete põhjal; ii) lähtudes pikaajalisest perspektiivist; iii) võttes arvesse piirkondlikku eripära ning iv) pidades silmas arvamusi, mida sidusrühmad on konsulteerimise käigus väljendanud.

(3) Vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artiklile 15 on alates 1. jaanuarist 2019 kohaldatud lossimiskohustust kõikide kalavarude puhul, mille suhtes kohaldatakse

---

47 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/oj).

48 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2018. aasta määrus (EL) 2018/973, millega kehtestatakse Põhjamere põhjalähedaste kalavarude ja nende varude püügi mitmeaastane kava, täpsustatakse Põhjamerel kehtiva lossimiskohustuse täitmise üksikasjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 676/2007 ja (EÜ) nr 1342/2008 (ELT L 179, 16.7.2018, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/973/oj).

49 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. märtsi 2019. aasta määrus (EL) 2019/472, millega kehtestatakse läänepiirkonna vetes ja sellega piirnevates vetes püütavate kalavarude majandamise ja nende kalavarude püügi mitmeaastane kava ning millega muudetakse määrusi (EL) 2016/1139 ja (EL) 2018/973 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007 ja (EÜ) nr 1300/2008 (ELT L 83, 25.3.2019, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/472/oj).

püügi piirnorme, kuid lubatud on ka teatavad erandid. Tuginedes liikmesriikide esitatud ühistele soovitustele ning kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 15 võttis komisjon vastu delegeeritud määrused (EL) 2023/2459[50] ja (EL) 2023/2623[51], milles sätestatakse teatava püügitegevuse suhtes kohaldatava lossimiskohustuse täitmise üksikasjad.

(4) Selliste kalavarude püügi võimaluste puhul, mille suhtes kohaldatakse lossimiskohustust, tuleks arvesse võtta asjaolu, et tagasiheide ei ole enam põhimõtteliselt lubatud. Seepärast peaksid need püügivõimalused tuginema Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu (ICES) teaduslikul nõuandel põhineval kogupüügi näitajal, kui see on olemas. Kogused, mida võib erandina lossimiskohustusest endiselt tagasi heita, tuleks maha arvata kõnealusel nõuandel põhinevast kogupüügi näitajast. Veelgi enam, kui ICES annab kalavarude kohta üksnes lossimisalase nõuande, tuleks püügivõimalused kehtestada nimetatud nõuande põhjal.

(5) Määrusega (EL) 2018/973 ja (EL) 2019/472 kehtestatud mitmeaastastes kavades on sätestatud eesmärgid ja meetmed nende kavadega hõlmatud varude pikaajaliseks majandamiseks. Kõnealuste määruste artikli 1 lõikes 1 loetletud kalavarude (edaspidi „sihtvarud“) püügi võimalused tuleks kindlaks määrata kooskõlas maksimaalset jätkusuutlikku saagikust tagava kalastussuremuse väärtuste vahemikega („F_{MSY}-vahemikud“) või sellest madalamal tasemel ning, kui see on asjakohane, kooskõlas kõnealustes määrustes sätestatud biomassi kaitsemeetmetega. F_{MSY}-vahemikud määratakse kindlaks vastavates ICESi nõuannetes. Selliste sihtvarude püügi võimalused, mille F_{MSY}-vahemikke ei ole võimalik kindlaks määrata, ning samuti määruste artikli 1 lõikes 4 osutatud varude (edaspidi „kaaspüügi varud“) püügi võimalused tuleks kindlaks määrata kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 2 lõikes 2 sätestatud eesmärkidega või, kui piisavad teadusandmed ei ole kättesaadavad, kooskõlas ettevaatusprintsiibil põhineval lähenemisviisiga kalavarude majandamisele, nagu see on määratletud määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 8.

(6) Määruse (EL) 2018/973 artikli 4 lõike 6 ja määruse (EL) 2019/472 artikli 4 lõike 7 kohaselt tuleks sihtvarude püügi võimaluste kindlaksmääramisel tagada, et tõenäosus, et kudekarja biomass langeb allapoole biomassi piirangu piirväärtust (B_{lim})**[52]**, oleks alla 5 %.

(7) Kooskõlas määruse (EL) 2018/973 artikliga 7 ja määruse (EL) 2019/472 artikliga 8 tuleb juhul, kui teaduslikest nõuannetest nähtub, et mis tahes sihtvaru kudekarja biomass on: i) alla MSY $B_{trigger}$[53] väärtust, võtta parandusmeetmeid, eeskätt määrata püügivõimalused kindlaks tasemel, mis vastab proportsionaalselt vähendatud kalastussuremuse piirväärtusele, et võtta arvesse biomassi vähenemist; ii) ning alla B_{lim} väärtust, võtta täiendavaid

---

50 Komisjoni 22. augusti 2023. aasta delegeeritud määrus (EL) 2023/2459, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2018/973, määrates kindlaks teatavatel Põhjamere püügialadel kehtiva lossimiskohustuse üksikasjad ajavahemikuks 2024–2027 (ELT L, 2023/2459, 6.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2459/oj).

51 Komisjoni 22. augusti 2023. aasta delegeeritud määrus (EL) 2023/2623, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2019/472, määrates kindlaks läänepiirkonna vete teatavatel püügialadel kehtiva lossimiskohustuse üksikasjad ajavahemikuks 2024–2027 (ELT L, 2023/2623, 22.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2623/oj).

52 B_{lim} on biomassi piirangu piirväärtus, millest allpool võib kalavaru paljunemisvõime väheneda.

53 MSY $B_{trigger}$ on biomassi piirväärtus, millest madalama väärtuse korral tuleb võtta majandamismeetmeid, et kalavaru saavutaks taas pikas perspektiivis maksimaalset jätkusuutlikku saagikust tagavast tasemest kõrgema taseme.

parandusmeetmeid, et tagada kalavaru kiire taastumine tasemele, mis ületab maksimaalset jätkusuutlikku saagikust tagavat taset. Eelkõige võivad kõnealused parandusmeetmed hõlmata asjaomase kalavaru sihtpüügi peatamist ning püügivõimaluste piisavat vähendamist selliste kalavarude või muude kalavarude puhul.

(8) On teatavaid kalavarusid, mille puhul ICES soovitab nullpüüki või madalat püügitaset või mille puhul ICES prognoosib, et alla 5 %-list tõenäosust, et nende varude biomass langeb allapoole piirväärtust B_{lim}: i) saaks saavutada ainult madala püügitaseme korral; ii) saaks saavutada ainult nullpüügi korral või iii) et seda ei ole võimalik saavutada isegi nullpüügiga. Kui aga lubatud kogupüügid kehtestataks sellistel tasemetel, võib kohustus lossida kogu saak, sealhulgas segapüügi käigus kõnealustest varudest kaaspüügina saadud saak, põhjustada ühe või mitme kalalaeva püügitegevuse lõppemise, kuigi neil võib veel olla kvoote teiste liikide jaoks, ning see võib viia teatavate püügipiirkondade enneaegse sulgemiseni. Vastavalt määruste (EL) 2018/973 ja (EL) 2019/472 artikli 5 lõikele 3 ja määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõikele 4 koostoimes kõnealuse määruse artikli 2 lõikega 1 ja lõike 5 punktidega c ja f ning selleks et saavutada tasakaal selle vahel, et jätkata segapüüki, arvestades mittejätkamise võimalikku ränka sotsiaal-majanduslikku mõju, ning selle vahel, et vaja on saavutada kõnealuste kalavarude hea bioloogiline seisund, arvestades seejuures, et segapüügi puhul on raske korraga püüda kõiki varusid maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tasemel, on asjakohane kehtestada kõnealuste kalavarude jaoks konkreetne kaaspüügi lubatud kogupüük. Kõnealused kaaspüügi lubatud kogupüügid tuleks kehtestada tasemel, mis: i) hoiaks ära olukorra, et kalalaevadel ei oleks enam kvooti kaaspüügina püütavate varude jaoks ja püügipiirkonnad tuleks enneaegse sulgeda ning see võiks põhjustada lühiajaliselt tõsiseid sotsiaal-majanduslikke probleeme, ning samas ii) tagaks asjaomaste varude kaitse olukorras, kus kalavarude kaitseta jätmine tooks kaasa tõsised pikaajalised keskkonna- ja sotsiaal-majanduslikud probleemid ning nendega seotud lühiajalised sotsiaal-majanduslikud probleemid. Kõnealused kaaspüügi lubatud kogupüügid tuleks samuti kehtestada tasemel, mis põhineb konkreetsetel, usaldusväärsetel ja kontrollitavatel tõenditel võimaliku enneaegse püügikeelu, võimaliku lühiajalise sotsiaal-majandusliku mõju ja pikaajalise keskkonnamõju kohta. Selleks et vähendada nende kalavarude püüki, mille puhul on kehtestatud kaaspüügi lubatud kogupüük, tuleks püügipiirkondades, kus toimub segapüügi käigus kõnealuste kalavarude kaaspüük, kehtestada püügivõimalused tasemel, mis aitab ohustatud varude biomassil taastuda kestliku tasemeni.

(9) Selleks et tagada võimalikult suures ulatuses püügivõimaluste kasutamine segapüügi korral kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõikega 2, on asjakohane luua kvootide vahetamiseks kvoodireserv nende liikmesriikide jaoks, kellel ei ole kvoote oma vältimatu kaaspüügi katmiseks teatavates püügipiirkondades.

(10) Vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 2 lõikele 2 ja artikli 16 lõikele 4 tuleks määrustega (EL) 2018/973 ja (EL) 2019/472 hõlmamata kalavarude puhul, kui on olemas piisav teaduslik teave, kehtestada kalapüügivõimalused kooskõlas F_{MSY} väärtusega[54] ja asjakohasel juhul tasemel, mis taastab kalavarud kõrgemal tasemel, kui on vaja maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saavutamiseks. Kui selline teave ei ole

[54] „F_{MSY} väärtus“ on hinnanguline kalastussuremus, mis teatavate püügitavade ja praeguste keskmiste keskkonnatingimuste juures tagab pikas perspektiivis maksimaalse jätkusuutliku saagikuse.

kättesaadav, tuleks püügivõimalused kindlaks määrata kooskõlas ettevaatusprintsiibil põhineva lähenemisviisiga kalavarude majandamisele.

(11) Teatavate kalavarude kohta annab ICES nõuande mitmeks aastaks, seega kehtib kõnealune nõuanne parima kättesaadava teadusliku nõuandena kogu nõuandeperioodi jooksul. Sellistel juhtudel tuleks kehtestada kogu nõuandeperioodi hõlmavad aastased lubatud kogupüügid (edaspidi „mitmeaastased lubatud kogupüügid“). Ent kui sel ajavahemikul annab ICES uusi nõuandeid, tuleks võimalikult kiiresti pärast ICESi uue nõuande avaldamist tagada, et mitmeaastased lubatud kogupüügid jääksid kooskõlasse uue nõuandega. Lisaks tuleks tagada, et iga-aastased mahaarvamised kogupüügi kohta antud nõuandest, mille kohaselt tuleb võtta arvesse lossimiskohustusest tehtavaid erandeid, oleksid kooskõlas olemasolevate andmetega.

(12) Vastavalt määruse (EL) 2019/472 artikli 4 lõikele 3 peavad Hispaania ja Prantsusmaa ühiselt tagama, et hariliku huntahvena (*Dicentrarchus labrax*) tööndusliku püügi kvootide kindlaksmääramisel ICESi 8.a ja 8.b rajoonis ei ületaks nende kvootide, töönduspüügi tagasiheite, harrastuspüügi lossimiste ja harrastuspüügil tagasiheidetud surnud saagi kogus kokku kogu kõnealuses piirkonnas väljavõetud saagi puhul F_{MSY}-vahemiku väikseimat väärtust (edaspidi „MSY F_{lower}“), st 5 286 tonni. Selleks et komisjon saaks jälgida määruses (EL) nr 1380/2013 ja määruses (EL) 2019/472 sätestatud eesmärkide ja eeskirjade nõuetekohast kohaldamist, peaksid liikmesriigid esitama komisjonile teabe nende kvootide kohta.

(13) Võttes arvesse harrastuskalapüügi märkimisväärset mõju hariliku huntahvena varu kalastussuremusele, tuleks ICESi 8.a ja 8.b rajoonis jätkata harrastuskalapüügi suhtes täiendavate meetmete kohaldamist.

(14) On teatavaid kalavarusid, mille puhul ICES soovitab madalat püügitaset ületavat püüki. Kui aga lubatud kogupüügid kehtestataks sellistel tasemetel, võib kohustus lossida kogu saak, sealhulgas kõnealustest varudest segapüügi käigus kaaspüügina saadud saak, põhjustada ühe või mitme kalalaeva püügitegevuse lõppemise, kuigi neil võib veel olla kvoote teiste liikide jaoks, ning see võib viia teatavate püügipiirkondade enneaegse sulgemiseni. Vastavalt määruste (EL) 2018/973 ja (EL) 2019/472 artikli 5 lõikele 3 ja määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõikele 4 koostoimes kõnealuse määruse artikli 2 lõikega 1 ja lõike 5 punktidega c ja f ning selleks et saavutada tasakaal selle vahel, et jätkata segapüüki, arvestades mittejätkamise võimalikku ränka sotsiaal-majanduslikku mõju, ning selle vahel, et vaja on saavutada kõnealuste kalavarude hea seisund, arvestades seejuures, et segapüügi puhul on raske korraga püüda kõiki varusid maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tasemel, on asjakohane kehtestada kõnealuste kalavarude jaoks konkreetne kaaspüügi lubatud kogupüük. Kõnealused kaaspüügi lubatud kogupüügid tuleks kehtestada tasemel, mis: i) hoiaks ära olukorra, et kalalaevadel ei oleks enam kvooti kaaspüügina püütavate varude jaoks ja püügipiirkonnad tuleks enneaegse sulgeda ning see võiks põhjustada lühiajaliselt tõsiseid sotsiaal-majanduslikke probleeme, ning samas ii) tagaks asjaomaste varude kaitse olukorras, kus kalavarude kaitseta jätmine tooks kaasa tõsised pikaajalised keskkonna- ja sotsiaal-majanduslikud probleemid ning nendega seotud lühiajalised sotsiaal-majanduslikud probleemid. Kõnealused kaaspüügi lubatud kogupüügid tuleks samuti kehtestada tasemel, mis põhineb konkreetsetel, usaldusväärsetel ja kontrollitavatel tõenditel võimaliku enneaegse püügikeelu, võimaliku lühiajalise sotsiaal-majandusliku mõju ja pikaajalise keskkonnamõju kohta. Selleks et vähendada nende kalavarude püüki, mille puhul on kehtestatud kaaspüügi lubatud kogupüük, tuleks püügipiirkondades, kus toimub segapüügi käigus kõnealuste kalavarude

kaaspüük, kehtestada püügivõimalused tasemel, mis aitab ohustatud varude biomassil taastuda kestliku tasemeni.

(15) ICESi asjakohase nõuande kohaselt on pollaki (*Pollachius pollachius*) harrastuspüük ICESi 8. alapiirkonnas ja 9.a rajoonis märkimisväärne. Seepärast on asjakohane kehtestada pollaki harrastuspüügi piirnormid ICESi 8., 9. ja 10. alapiirkonnas ning Kesk-Atlandi idaosa kalastuskomitee (CECAF) piirkonna 34.1.1 liidu vetes.

(16) *[Põhjendust ja asjaomaseid sätteid ajakohastatakse pärast seda, kui ICESi 2026. aastaks koostatud teaduslik nõuanne euroopa angerja kohta on avaldatud.]* [2022. aasta mais märkis ICES, et hoolimata liikmesriikide jõupingutustest euroopa angerja (*Anguilla anguilla*) varusid taastada, ei ole liidus tervikuna saavutatud üldist edu nõukogu määruse (EÜ) nr 1100/2007[55] artikli 2 lõikes 4 nõutud eesmärgi saavutamisel, mille kohaselt peaks merre kudema jõudma 40 % täiskasvanud angerja biomassist, ja et suremuse osas ei täheldatud konkreetseid suundumusi. 2025. aasta novembris soovitas ICES uuesti, et kui kohaldatakse ettevaatusprintsiibil põhinevat lähenemisviisi, peaks euroopa angerja püük olema null kõigis elupaikades ja eluetappides kogu looduslikus levilas, mis hõlmab Atlandi ookeani kirdeosa ja Vahemerd. See kehtib nii harrastus- kui ka tööndusliku püügi kohta ning hõlmab taasasustamiseks ja vesiviljeluseks ette nähtud klaasangerja püüki.]

(17) *[Põhjendust ja asjaomaseid sätteid ajakohastatakse pärast seda, kui ICESi 2026. aastaks koostatud teaduslik nõuanne euroopa angerja kohta on avaldatud.]* [Nõukogu määrusega (EL) 2023/194[56] pikendati Atlandi ookeani kirdeosa ELi merealadel ja riimvetes toimuva tööndusliku angerjapüügi keeluaega kuuele kuule. Samuti keelati sellega angerja harrastuspüük nendes vetes. Leiti, et kuuekuuline keeluaeg kaitseks kalavarusid paremini kui 2022. aastani rakendatud liidu ja riiklikud meetmed. Lisaks leiti, et pikem keeluaeg aitaks saavutada nõukogu määruse (EÜ) nr 1100/2007 artikli 2 lõikes 4 kehtestatud eesmärgi, mille kohaselt peaks merre kudema jõudma vähemalt 40 % hõbeangerja biomassist. Nõukogu määrustega (EL) 2024/257[57] ja (EL) 2025/202[58] jäeti need meetmed kehtima, selgitades samas keeluaja kehtestamise kriteeriume ja võimalikku erandit angerjate piiratud püügi jätkamiseks angerja rändeperioodil. Võttes arvesse euroopa angerja jätkuvat kriitilist olukorda, on asjakohane need meetmed 2026. aastal säilitada.]

(18) *[Põhjendust ja asjaomaseid sätteid ajakohastatakse pärast seda, kui ICESi 2026. aastaks koostatud teaduslik nõuanne euroopa angerja kohta on avaldatud.]* [Määruse

---

55 Nõukogu 18. septembri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 1100/2007, millega kehtestatakse meetmed euroopa angerja varude taastamiseks (ELT L 248, 22.9.2007, lk 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2007/1100/oj).

56 Nõukogu 30. jaanuari 2023. aasta määrus (EL) 2023/194, millega määratakse 2023. aastaks kindlaks teatavate kalavarude püügi võimalused, mida kohaldatakse liidu vetes ja liidu kalalaevade suhtes teatavates vetes väljaspool liitu, ning kehtestatakse 2023. ja 2024. aastaks teatavate süvamere kalavarude püügi võimalused (ELT L 28, 31.1.2023, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/194/oj).

57 Nõukogu 10. jaanuari 2024. aasta määrus (EL) 2024/257, millega määratakse 2024., 2025. ja 2026. aastaks kindlaks teatavate kalavarude püügi võimalused, mida kohaldatakse liidu vetes ja liidu kalalaevade suhtes teatavates vetes väljaspool liitu, ning muudetakse määrust (EL) 2023/194 (ELT L, 2024/257, 11.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/257/oj).

58 Nõukogu 30. jaanuari 2025. aasta määrus (EL) 2025/202, millega määratakse 2025. ja 2026. aastaks kindlaks teatavate kalavarude püügi võimalused, mida kohaldatakse liidu vetes ja liidu kalalaevade suhtes teatavates vetes väljaspool liitu ning muudetakse määrust (EL) 2024/257 püügivõimaluste osas 2025. aastal (ELT L, 2025/202, 31.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/202/oj).

(EÜ) nr 1100/2007 kohaselt on klaasangerja taasasustamine kaitsemeede, mille teatavad liikmesriigid on oma angerjavarude majandamise kavades valinud. Selleks et võimaldada nendel liikmesriikidel jätkata kõnealuse meetme rakendamist, võib lubada klaasangerja püüki Kirde-Atlandi liidu merealadel ja riimvetes asjakohasel ajal aastas ning võimalik, et ka nende peamise rändeperioodi jooksul. Seepärast võivad liikmesriigid lubada jätkata klaasangerja püüki veel 50 päeva jooksul klaasangerja peamisel rändeperioodil üksnes taasasustamise eesmärgil.]

(19) Oma nõuandes 2026. aastaks soovitab ICES varilõpuseste (haid ja railased) teatavate varude puhul nullpüüki nende halva kaitsestaatuse tõttu või juhul, kui isegi piiratud püük võiks kaitsmist tõsiselt ohustada. Seepärast tuleks selliste liikide püük keelata. Lisaks ei kohaldata määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 4 punkti a kohaselt lossimiskohustust liikide suhtes, mille püük on keelatud. Juhupüügi korral ei tohiks neid liike kahjustada ja nad tuleks viivitamata vette tagasi lasta. Leitakse, et varilõpuseste selline vette tagasi laskmine ei suurenda oluliselt nende kalastussuremust ja toetab nende varude kaitset, kuna nende ellujäämismäär vette tagasi laskmisel on kõrge.

(20) Püügivõimaluste maksimeerimiseks on asjakohane lubada sama bioloogilise varu puhul paindlikkust teatavate lubatud kogupüügi piirkondade vahel.

(21) Nõukogu määruse (EÜ) nr 847/96[59] artiklitega 3 ja 4 on ette nähtud paindlikkus kvootide ühest aastast teise ülekandmiseks kalavarude puhul, mille suhtes kohaldatakse nii ennetuslikku kui ka analüütilist lubatud kogupüüki. Kõnealuse määruse artikli 2 kohaselt otsustab nõukogu lubatud kogupüügi kindlaksmääramisel, milliste kalavarude suhtes ei kohaldata kõnealuse määruse artikleid 3 ja 4, võttes aluseks nende bioloogilise seisundi ja kolmandate riikidega võetud kohustused. Lisaks on määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikega 9 nähtud ette paindlik ühest aastast teise ülekandmine kõikide varude jaoks, mille suhtes kehtib lossimiskohustus. Selleks et vältida liigset paindlikkust, mis kahjustaks ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamist, ei tohiks määruse (EÜ) nr 847/96 artiklite 3 ja 4 ning määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohast kvootide paindlikku ühest aastast teise ülekandmist kohaldada kumulatiivselt. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohane ühest aastast teise ülekandmise paindlikkuse mehhanism tuleks välistada ka kalavarude puhul, mille puhul on määruse (EÜ) nr 847/96 artiklite 3 ja 4 kohane paindlikkus ühest aastast teise ülekandmisel välistatud.

(22) Kui varu püüab üksnes üks liikmesriik, on asjakohane anda sellele liikmesriigile kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu (edaspidi „ELi toimimise leping“) artikli 2 lõikega 1 õigus kõnealuse varu lubatud kogupüük kindlaks määrata. See on asjakohane tingimusel, et lubatud kogupüügi taseme kindlaksmääramisel järgib liikmesriik määruses (EL) nr 1380/2013 ning määrustes (EL) 2018/973 ja (EL) 2019/472 sätestatud eesmärke ja eeskirju. Selleks et komisjon saaks jälgida määruses (EL) nr 1380/2013 ning määrustes (EL) 2018/973 ja (EL) 2019/472 sätestatud eesmärkide ja eeskirjade nõuetekohast kohaldamist, peaksid liikmesriigid esitama komisjonile teabe nende lubatud kogupüükide kohta. Lisaks võib komisjon paluda kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomiteel (STECF) neid lubatud kogupüüke hinnata ning juhul, kui STECF leiab, et kõnealused lubatud kogupüügid ei vasta määruses (EL)

[59] Nõukogu 6. mai 1996. aasta määrus (EÜ) nr 847/96, millega kehtestatakse lubatud kogupüükide (TAC) ja kvootide haldamise täiendavad tingimused ühest aastast teise ülekandmisel (EÜT L 115, 9.5.1996, lk 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1996/847/oj).

nr 1380/2013 ning määrustes (EL) 2018/973 ja (EL) 2019/472 sätestatud eesmärkidele ja eeskirjadele, peaksid liikmesriigid muutma neid lubatud kogupüüke vastavalt STECFi nõuandele.

(23) Tuleb kehtestada merikeele püügikoormuse piirangud La Manche'i lääneosas (ICESi 7.e rajoon) kooskõlas määruse (EL) 2019/472 artikliga 12.

(24) Kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2023/2053[60] artiklitega 6, 11, 13 ja 16 on vaja kehtestada hariliku tuuni (*Thunnus thynnus*) püügikoormuse ülemmäärad Rahvusvahelise Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjoni (ICCAT) konventsiooni ala osas, eelkõige Atlandi ookeanis ida pool 45° läänepikkust.

(25) Käesolevas määruses sätestatud ning liidu kalalaevadele eraldatud püügivõimaluste kasutamine toimub vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 1224/2009[61] (mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2023/2842),[62] eelkõige vastavalt nimetatud määruse artiklitele 33 ja 34, milles käsitletakse saagi ja püügikoormuse registreerimist ning andmete edastamist püügivõimaluste ammendumise kohta. Seetõttu on vaja täpsustada koodid, mida liikmesriigid peavad kasutama käesoleva määrusega hõlmatud kalavarude saagi ja püügikoormuse kohta komisjonile andmete saatmisel.

(26) *[Põhjendust ja asjaomaseid sätteid ajakohastatakse pärast NEAFC aastakoosolekut.]* [Kirde-Atlandi Kalanduskomisjon (NEAFC) võttis oma 2024. aasta aastakoosolekul vastu NEAFCi osalistele 2025. aasta lubatud kogupüügi meriahvena (*Sebastes mentella*) osas, mida võib püüda ICESi 1. ja 2. alapiirkonna rahvusvahelistes vetes ajavahemikul 1. juulist 2025 kuni 30. novembrini 2025. Liidu kvoot meriahvena püügiks selles piirkonnas 2025. aastal tuleks kehtestada nimetatud lubatud kogupüügi tasemel. Kui NEAFCi osalised on lubatud kogupüügi täielikult ära kasutanud ja kehtib püügikeeld, peaksid liikmesriigid keelama oma lipu all sõitvatel kalalaevadel meriahvena sihtpüügi.]

(27) *[Põhjendust ja asjaomaseid sätteid ajakohastatakse pärast NEAFC aastakoosolekut.]* [Rannikuriikidega peetakse konsultatsioone hariliku makrelli (*Scomber scombrus*), põhjaputassuu (*Micromesistius poutassou*) ja Atlandi-Skandinaavia heeringa (*Clupea harengus*) varude majandamise üle Atlandi ookeani kirdeosas ning need on ka varud, mida majandab NEAFC. Liit väljendas nendel konsultatsioonidel oma seisukohti, mille nõukogu kiitis heaks 10. oktoobril 2024. Nende konsultatsioonide

---

60 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. septembri 2023. aasta määrus (EL) 2023/2053, millega kehtestatakse Atlandi ookeani idaosa ja Vahemere hariliku tuuni varude majandamise mitmeaastane kava ning millega muudetakse määrusi (EÜ) nr 1936/2001, (EL) 2017/2107 ja (EL) 2019/833 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) 2016/1627 (ELT L 238, 27.9.2023, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2053/oj).

61 Nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT L 343, 22.12.2009, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1224/oj).

62 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. novembri 2023. aasta määrus (EL) 2023/2842, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1224/2009, nõukogu määruseid (EÜ) nr 1967/2006 ja (EÜ) nr 1005/2008 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruseid (EL) 2016/1139, (EL) 2017/2403 ja (EL) 2019/473 kalanduskontrolli osas (ELT L, 2023/2842, 20.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2842/oj).

tulemused on dokumenteeritud kokkulepitud protokollides Atlandi-Skandinaavia heeringa püügivõimaluste kohta Atlandi ookeani kirdeosas 2025. aastal, mis allkirjastati 18. oktoobril 2024, põhjaputassuu püügivõimaluste kohta Atlandi ookeani kirdeosas 2025. aastal, mis allkirjastati 16. oktoobril 2024, ning hariliku makrelli püügivõimaluste kohta Atlandi ookeani kirdeosas 2025. aastal, mis allkirjastati 22. oktoobril 2024. NEAFC võttis oma 2024. aasta aastakoosolekul vastu soovitused Atlandi-Skandinaavia heeringa, põhjaputassuu ja hariliku makrelli kaitse- ja majandamismeetmete kohta 2025. aastaks. Seepärast on asjakohane kehtestada Atlandi-Skandinaavia heeringa, põhjaputassuu ja hariliku makrelli lubatud kogupüük Atlandi ookeani kirdeosas 2025. aastaks vastavalt rannikuäärsete riikide kokkulepitud protokollides ja NEAFC soovitustes kokku lepitud püügivõimalustele.]

(28) *[Põhjendust ja asjaomaseid sätteid ajakohastatakse pärast ICCATi aastakoosolekut.]* [Rahvusvaheline Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjon (ICCAT) jättis oma 2024. aasta aastakoosolekul kehtima teatavate ICCATi konventsiooni ala kalavarude suhtes võetud meetmed. Ühtlasi suurendas ICCAT suursilm-tuuni (*Thunnus obesus*) ja Põhja-Atlandi mõõkkala (*Xiphias gladius*) lubatud kogupüüki 2025. aastaks võrreldes 2024. aastaga. Lisaks lükkas ICCAT troopikatuuni peibutuspüügivahenditega püüdmise keelu edasi aasta lõpu poole ja lühendas selle kestust 45 päevani. Neid meetmeid tuleks rakendada liidu õiguses.]

(29) *[Põhjendust ja asjaomaseid sätteid ajakohastatakse pärast CCAMLRi aastakoosolekut.]* [Antarktika vete elusressursside kaitse komisjon (CCAMLR) võttis oma 2024. aasta aastakoosolekul vastu piirnormid kalavarude püügiks CCAMLRi konventsiooni alal ajavahemikuks 1. detsembrist 2024 kuni 30. novembrini 2025. Neid meetmeid tuleks rakendada liidu õiguses.]

(30) India Ookeani Tuunikomisjon (IOTC) kehtestas oma 2025. aasta koosolekul 2026. aastaks oma pädevusalasse kuuluval alal järgmised meetmed: i) jättis kehtima kulduim-tuuni (*Thunnus albacares*) suhtes vastu võetud meetmed; ii) vaatas läbi suursilm-tuuni püügi piirnormid ning iii) võttis vastu vööttuuni (*Katsuwonus pelamis*) püügi piirnormid. Neid meetmeid tuleks rakendada liidu õiguses. [Liidu kvoot vööttuuni püügiks IOTC pädevusalasse kuuluval alal 2026. aastaks tuleks eraldada liikmesriikidele kooskõlas asjaomaste liikmesriikide vahel saavutatud kokkuleppega kõnealuse kalavaru jaotuspõhimõtte kohta, milles võetakse arvesse [X]].

(31) Vaikse ookeani lõunaosa piirkondliku kalandusorganisatsiooni (SPRFMO) aastakoosolek peetakse 2.–6. märtsil 2026. Seega peaksid SPRFMO konventsiooni alal kehtivad meetmed, mis on funktsionaalselt seotud lubatud kogupüügiga, jääma ajutiselt kehtima kuni aastakoosoleku toimumiseni ja 2026. aasta lubatud kogupüükide kindlaksmääramiseni.

(32) Ameerika Troopikatuunide Komisjon (IATTC) muutis oma 2025. aasta aastakoosolekul teatavaid IATTC konventsiooni alal kehtivaid meetmeid, säilitades samal ajal triivivate peibutuspüügivahendite arvu 2026. aastaks. Neid meetmeid tuleks rakendada liidu õiguses.

(33) *[Põhjendust ja asjaomaseid sätteid ajakohastatakse pärast CCSBT aastakoosolekut.]* [Ringhoovuse tuuni kaitse komisjon (CCSBT) võttis oma 2023. aasta koosolekul vastu ringhoovuse tuuni (*Thunnus maccoyii*) lubatud kogupüügi kolmeks aastaks ajavahemikus 2024–2026. Seda meedet tuleks rakendada liidu õiguses 2025. aastal.]

(34) *[Põhjendust ja asjaomaseid sätteid ajakohastatakse pärast SEAFO aastakoosolekut.]* [Atlandi ookeani kaguosa kalandusorganisatsioon (SEAFO) jättis oma 2024. aasta

aastakoosolekul ajavahemikuks 2025–2026 jõusse 2024. aastaks SEAFO konventsiooni alal kehtestatud lubatud kogupüügid. 2024. aastaga võrreldes suurendati aga 2025. aastaks patagoonia kihvkala (*Dissostichus eleginoides*) lubatud kogupüüki SEAFO alapiirkonnas D 13 tonni võrra. Neid meetmeid tuleks rakendada liidu õiguses.]

(35) *[Põhjendust ja asjaomaseid sätteid ajakohastatakse pärast WCPFC aastakoosolekut.]* [Vaikse ookeani lääne- ja keskosa kalanduskomisjon (WCPFC) jättis oma 2024. aasta aastakoosolekul 2025. aastaks kehtima 2024. aastaks vastu võetud meetmed. Neid meetmeid tuleks rakendada liidu õiguses.]

(36) Loode-Atlandi Kalandusorganisatsioon (NAFO) võttis 2025. aastal peetud 47. aastakoosolekul vastu teatavate kalavarude 2026. aasta püügivõimalused NAFO konventsiooni alal. Samuti jättis ta 2026. aastaks kehtima teatavad meetmed, mis on funktsionaalselt seotud lühiuimkalmaari (*Illex illecebrosus*) püügivõimalustega NAFO 3. ja 4. alapiirkonnas ning ruske soomuslesta (*Limanda ferruginea*) püügivõimalustega NAFO rajoonis 3LNO, et minimeerida mittesihtliikide kaaspüüki ja vältida vajadust vähendada nende varude püügivõimalusi mittesihtliikide kaitsmise eesmärgil. Neid meetmeid tuleks rakendada liidu õiguses.

(37) India ookeani lõunaosa kalanduskokkuleppe (SIOFA) 2025. aasta koosolekul vaadati läbi süvamerehaide suhtes kehtivad meetmed, sealhulgas püügipiirkondade praegune sulgemine ja selliste hailiikide loetelu, mille sihtpüük SIOFA lepinguga hõlmatud piirkonnas on keelatud. Lisaks võttis SIOFA vastu uue põhjapüüki käsitleva meetme, mis hõlmab teatavate piirkondade sulgemist kogu põhjapüügiks ja millega lubatakse teatavates piirkondades üksnes põhjaõngejadadega püüki. Neid meetmeid tuleks rakendada liidu õiguses.

(38) Ühelt poolt Euroopa Liidu ja Euroopa Aatomienergiaühenduse ning teiselt poolt Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi vahelise kaubandus- ja koostöölepingu[63] (edaspidi „kaubandus- ja koostööleping“) artikli 498 lõike 2 kohaselt peavad liit ja Ühendkuningriik iga-aastaseid konsultatsioone, et leppida iga aasta 10. detsembriks kokku kaubandus- ja koostöölepingu 35. lisas loetletud kalavarude järgmise aasta lubatud kogupüük. Kui sellist lubatud kogupüüki ei lepita kokku 10. detsembriks, peavad pooled viivitamata jätkama konsultatsioone eesmärgiga leppida kokku lubatud kogupüük, nagu on nõutud kaubandus- ja koostöölepingu artikli 499 lõikes 1.

(39) *[Põhjendust ja asjaomaseid sätteid ajakohastatakse pärast liidu ja Ühendkuningriigi vahelisi konsultatsioone.]* [2024. aastal pidasid liit ja Ühendkuningriik kahepoolseid konsultatsioone kaubandus- ja koostöölepingu 35. lisas loetletud kalavarude lubatud kogupüügi kehtestamise üle 2025. aastaks. Kõnealused konsultatsioonid toimusid vastavalt kaubandus- ja koostöölepingu artikli 498 lõigetele 2, 4 ja 6. Liit osales nendes konsultatsioonides oma seisukoha alusel, mille nõukogu oli heaks kiitnud 7. oktoobril 2024, ning kooskõlas komisjoni talituste mitteametlike dokumentidega, mille nõukogu oli heaks kiitnud 5., 8. ja 19. novembril ning 2. detsembril 2024. Konsultatsioonide tulemused dokumenteeriti 6. detsembril 2024 allkirjastatud kirjalikus protokollis. Asjaomased püügivõimalused tuleks seetõttu kindlaks määrata kõnealuses kirjalikus protokollis sätestatud tasemetel ning püügivõimalustega funktsionaalselt seotud muid meetmeid, mis on samuti sätestatud kõnealuses kirjalikus protokollis, tuleks rakendada liidu õiguses.]

---

63 ELT L 149, 30.4.2021, lk 10, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2021/689(1)/oj.

(40) *[Põhjendust ja asjaomaseid sätteid ajakohastatakse pärast liidu, Ühendkuningriigi ja Norra vahelisi konsultatsioone.]* [2024. aastal pidasid liit, Ühendkuningriik ja Norra kolmepoolseid konsultatsioone kuue ühise ja ühiselt majandatava kalavaru üle, mida leidub nende jurisdiktsiooni alla kuuluvatel aladel, et leppida kokku nimetatud varude majandamises, sealhulgas 2025. aasta püügivõimalustes. Kõnealused konsultatsioonid toimusid ajavahemikul 4. novembrist kuni 2. detsembrini 2024 nõukogu poolt 7. oktoobril 2024 heaks kiidetud liidu seisukoha alusel ja kooskõlas nõukogu poolt 8. novembril 2024 heaks kiidetud komisjoni talituste mitteametliku dokumendiga. Konsultatsioonide tulemused dokumenteeriti kokkulepitud protokollis, millele delegatsioonide juhid kirjutasid alla 2. detsembril 2024. Asjaomased püügivõimalused tuleks kehtestada vastavalt Ühendkuningriigi ja Norraga kokku lepitud tasemele ning kõnealuse kokkulepitud protokolli muid sätteid tuleks rakendada liidu õiguses.]

(41) *[Põhjendust ja asjaomaseid sätteid ajakohastatakse pärast liidu ja Norra vahelisi konsultatsioone.]* Liit pidas Norraga kahepoolseid konsultatsioone seitsme ühise ja ühiselt majandatava kalavaru üle Skagerrakis (tursk (*Gadus morhua*), kiltursk (*Melanogrammus aeglefinus*), heeringas (*Clupea harengus*), harilik süvameregarneel (*Pandalus borealis*), merilest (*Pleuronectes platessa*), kilu (*Sprattus sprattus*) ja merlang (*Merlangius merlangus*)), et leppida kokku nende varude majandamises ja 2025. aasta püügivõimalustes ning kvootide vahetamises ja juurdepääsu korras. Kõnealused konsultatsioonid, mis toimusid nõukogu poolt 4. oktoobril 2024 kinnitatud liidu seisukoha alusel, viidi lõpule 5. detsembril 2024 ja nende tulemused dokumenteeriti kolmes kokkulepitud protokollis, millele delegatsioonide juhid kirjutasid alla 5. detsembril 2024. Asjaomased püügivõimalused tuleks kehtestada vastavalt Norraga kokku lepitud tasemele ning kõnealuse kokkulepitud protokolli muid sätteid tuleks rakendada liidu õiguses.

(42) *[Põhjendust ja asjaomaseid sätteid ajakohastatakse pärast liidu ning Gröönimaa valitsuse ja Taani valitsuse vaheliste konsultatsioonide lõppu.]* [Kooskõlas menetlusega, mis on sätestatud ühelt poolt Euroopa Liidu ning teiselt poolt Gröönimaa valitsuse ja Taani valitsuse vahelises säästva kalapüügi partnerluslepingus ja selle rakendusprotokollis,[64] leppisid lepinguosalised kokku, et pärast rakendusprotokolli ajutist kohaldamist osaliste poolt kehtestatakse 2025. aastaks liidule Gröönimaa vetes kalapüügivõimaluste tase kõnealuses rakendusprotokollis kokku lepitud ja selles ette nähtud tasemel, mis kinnitatakse kirjavahetuse teel, nagu on sätestatud kõnealuse lepingu artikli 12 lõikes 8. Seepärast tuleks asjaomased püügivõimalused kindlaks määrata nimetatud rakendusprotokollis esitatud tasemel ning võttes arvesse ülekandmisi Norrale, milles lepiti 2025. aastaks kokku kahepoolsete kalandusalaste konsultatsioonide käigus liidu ja Norra vahel.]

(43) 9. veebruari 1920. aasta Teravmägede (Svalbardi) kokkulepe (edaspidi „1920. aasta Pariisi leping“) tagab kõigile selle kokkuleppe osalistele Svalbardi ümbruses võrdse ja mittediskrimineeriva juurdepääsu ressurssidele, sealhulgas seoses püügitegevusega. Liidu seisukoht nimetatud juurdepääsu kohta on esitatud mitmes verbaalnoodis Norrale, viimati 26. veebruaril 2021, 28. juunil 2021 ja 1. augustil 2022 ja 26. oktoobril 2023. Seoses lumekrabide (*Chionoecetes* spp.) püügi võimalustega Svalbardi ümbruses on asjakohane määrata kindlaks sellise püügiga tegelevate kalalaevade arv, millega tagatakse lumekrabide varude kasutamine kooskõlas Norra

64 Ühelt poolt Euroopa Liidu ning teiselt poolt Gröönimaa valitsuse ja Taani valitsuse vaheline säästva kalapüügi partnerlusleping (ELT L, 175, 18.5.2021, lk 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2021/793/oj).

kehtestatud mittediskrimineerivate majandamisnormidega; Norral on selles piirkonnas suveräänsed õigused ja jurisdiktsioon kooskõlas Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni mereõiguse konventsiooni ja 1920. aasta Pariisi lepingu asjaomaste sätetega Nimetatud püügivõimaluste eraldamine liikmesriikidele on piiratud 2026. aastaga. Liidus lasub esmavastutus kohaldatava õiguse järgimise tagamise eest lipuliikmesriikidel.

(44) *[Põhjendust ja asjakohaseid sätteid Arktika kirdeosa kalavarude kohta ajakohastatakse, kui asjakohane teave on kättesaadav]* [Seoses arktilise Norra tursa püügivõimalustega on asjakohane kehtestada liidu tursakvoot 2025. aastaks Svalbardi vetes ning ICESi 1. alapiirkonna ja 2.b rajooni rahvusvahelistes vetes, võttes aluseks kõnealuse kalavaru lubatud kogupüügi ja liidu püügi varasema määra 2,8274 %. Kõnealune liidu kvoot tuleks eraldada liikmesriikidele kooskõlas nõukogu otsusega 87/277/EMÜ,[65] võttes arvesse vajalikke kohandusi, mis on tingitud Ühendkuningriigi väljaastumisest liidust, nagu on sätestatud kaubandus- ja koostöölepingu 36. lisa tabelis E.]

(45) *[Põhjendust ja asjakohaseid sätteid, mis käsitlevad Venezuela lipu all sõitvate kalalaevade kalapüügivõimalusi liidu vetes, ajakohastatakse, kui asjakohane teave on kättesaadav.]* [Vastavalt liidu avaldusele, mis käsitleb liidu vetes püügivõimaluste andmist Venezuela Bolívari Vabariigi lipu all sõitvatele kalalaevadele Prantsuse Guajaana rannikulähedases majandusvööndis ja mis kiideti liidu nimel heaks nõukogu otsusega (EL) 2015/1565,[66] on vaja määrata 2025. aastaks kindlaks Venezuela kalalaevadele liidu vetes riffahvena püügiks antavate lubade maksimaalne arv.]

(46) Selleks et tagada käesoleva määruse rakendamiseks ühetaolised tingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused, et lubada konkreetsel liikmesriigil hallata talle eraldatud püügikoormust kilovatt-päevade süsteemi alusel, anda täiendavaid merepäevi püügitegevuse alalise lõpetamise eest ja teadusliku vaatlemise tõhustamiseks ning kehtestada tabelivormid, mida kasutatakse liikmesriikide lipu all sõitvate kalalaevade vahelise merepäevade ülekandmise kohta teabe kogumiseks ja edastamiseks. Kõnealuseid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011[67].

(47) Selleks et tagada eeskirjade järjepidev kohaldamine ja vältida õiguskindlusetust ajavahemikul aasta lõpust kuni kuupäevani, mil jõustub järgmiseks aastaks püügivõimaluste kindlaksmääramist käsitlev määrus, tuleks püügi keelamist ja püügikeeluaegasid käsitlevaid käesoleva määruse sätteid kohaldada jätkuvalt 2027. aasta alguses kuni selle määruse jõustumiseni, millega määratakse kindlaks püügivõimalused 2027. aastaks. Samadel põhjustel tuleks selliseid sätteid, mida kohaldatakse 1. jaanuarist 2026 kuni 31. detsembrini 2027 või 31. detsembrini 2028,

---

65 Nõukogu 18. mai 1987. aasta otsus 87/277/EMÜ tursa püügivõimaluste jaotamise kohta Lääne-Teravmägede ja Karusaare piirkonnas ja NAFO konventsioonis määratletud 3M rajoonis (ELT L 135, 23.5.1987, lk 29, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1987/277/oj).

66 Nõukogu 14. septembri 2015. aasta otsus (EL) 2015/1565, millega kiidetakse Euroopa Liidu nimel heaks avaldus, mis käsitleb ELi vetes kalapüügivõimaluste andmist Venezuela Bolívari Vabariigi lipu all sõitvatele kalalaevadele Prantsuse Guajaana rannikulähedases majandusvööndis (ELT L 244, 19.9.2015, lk 55, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/1565/oj).

67 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

jätkuvalt kohaldada 2028. või 2029. aasta alguses kuni selle määruse jõustumiseni, millega määratakse kindlaks 2028. või 2029. aasta püügivõimalused.

(48) Selleks et vältida püügitegevuse katkemist ja tagada kaluritele elatusvahendid, tuleks käesolevat määrust kohaldada alates 1. jaanuarist 2026. Kiireloomulisuse tõttu ja õiguskindluse tagamiseks võimalikult kiiresti peaks käesolev määrus jõustuma selle avaldamise päeval.

(49) Teatavad rahvusvahelised meetmed, millega luuakse liidu püügivõimalused või piiratakse neid, võeti asjakohastes piirkondlikes kalandusorganisatsioonides vastu 2025. aasta lõpus ja neid hakati kohaldama enne käesoleva määruse jõustumist. Seepärast tuleks käesoleva määruse sätteid, millega neid meetmeid rakendatakse liidu õiguses, kohaldada tagasiulatuvalt. Kuna püügihooaeg CCAMLRi konventsiooni alal kestab 1. detsembrist kuni 30. novembrini ning teatavad püügivõimalused või -keelud CCAMLRi konventsiooni alal kehtestatakse seepärast samuti ajavahemikuks, mis algab 1. detsembril 2025, tuleks käesoleva määruse asjaomaseid sätteid kohaldada alates nimetatud kuupäevast. Lisaks kestab kihvkalade püügi hooaeg SIOFA kokkuleppega hõlmatud piirkonnas 1. detsembrist kuni 30. novembrini ning kuna selle liigirühma lubatud kogupüük kehtestatakse 1. detsembril 2025 algavaks ajavahemikuks, tuleks lubatud kogupüüki kohaldada alates kõnealusest kuupäevast. Selline tagasiulatuv kohaldamine ei piira õiguspärase ootuse põhimõtet, kuna osalisriigi lipu all sõitvatel kalalaevadel on keelatud püüda CCAMLRi konventsiooni alal ja SIOFA kokkuleppega hõlmatud piirkonnas kala ilma loata,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I JAOTIS
ÜLDSÄTTED

Artikkel 1
Reguleerimisese

1. Käesoleva määrusega määratakse kindlaks teatavate kalavarude püügi võimalused, mida kohaldatakse liidu vetes ja liidu kalalaevade suhtes teatavates vetes väljaspool liitu.

2. Lõikes 1 osutatud püügivõimalused hõlmavad järgmist:

   a) 2026. aasta püügi piirnormid, ning kui käesolevas määruses on nii sätestatud, 2027. ja 2028. aasta püügi piirnormid;

   b) 2026. aasta püügikoormuse piirangud, välja arvatud II lisas esitatud püügikoormuse piirangud, mida kohaldatakse 1. veebruarist 2026 kuni 31. jaanuarini 2027;

   c) teatavate kalavarude püügi võimalused CCAMLRi konventsiooni alal ja teatavate kalavarude püügi võimalused SIOFA kokkuleppega hõlmatud piirkonnas ajavahemikul alates 1. detsembrist 2025 kuni 30. novembrini 2026 ning

   d) kalapüügivõimalused Vaikse ookeani põhjaosa kalanduskomisjoni (NPFC) konventsiooni alal ajavahemikus 1. juunist 2026 kuni 31. maini 2027.

Artikkel 2
Kohaldamisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse järgmiste kalalaevade suhtes:

   a) liidu kalalaevad ja

   b) liidu vetes tegutsevad kolmanda riigi kalalaevad.

2. Käesolevat määrust kohaldatakse:

   a) harrastuskalapüügi suhtes, kui sellisele püügile on käesoleva määruse asjaomastes sätetes sõnaselgelt osutatud, ja

   b) kaldalt toimuva tööndusliku püügi suhtes.

Artikkel 3
Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 4 sätestatud mõisteid. Lisaks kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „kolmanda riigi kalalaev“ – kolmanda riigi lipu all sõitev ja kolmandas riigis registreeritud kalalaev;

b) „harrastuskalapüük“ – mittetööndusliku püügitoimingud, mille puhul mere bioloogilisi ressursse kasutatakse meelelahutuslikul, turismi või sportlikul eesmärgil;

c) „rahvusvahelised veed“ – veed, mis ei kuulu ühegi riigi suveräänse õiguse ega jurisdiktsiooni alla;

d) „lubatud kogupüük“ (TAC) –

   i) igast kalavarust aastas püüda lubatud kala kogus püügi puhul, mille suhtes on kehtestatud määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõigetes 4–7 osutatud erand lossimiskohustusest;

   ii) igast kalavarust aastas püüda lubatud kala kogus igasuguse muu püügi puhul;

e) „kvoot“ – liidule, liikmesriigile või kolmandale riigile eraldatud osa lubatud kogupüügist;

f) „analüütiline hinnang“ – teatava kalavaru olukorra muutumist käsitlev kvantitatiivne hinnang, mis põhineb kalavaru bioloogiat ja kasutust käsitlevatel andmetel, sh kaudsetel näitajatel, mis on teadusliku läbivaatamise tulemusel hinnatud kvaliteedilt piisavaks, et anda teaduslikke nõuandeid tulevaste püügivõimaluste kohta;

g) „analüütiline lubatud kogupüük“ – lubatud kogupüük, mille kohta on olemas analüütiline hinnang;

h) „ennetuslik lubatud kogupüük“ – lubatud kogupüük, mille kohta analüütiline hinnang puudub, kuid mille kohta on olemas ettevaatusprintsiibil põhinev hinnang või hinnang puudub;

i) „võrgusilma suurus“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2019/1241[68] artikli 6 punktis 34 määratletud võrgusilma suurus;

[68] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2019. aasta määrus (EL) 2019/1241, mis käsitleb kalavarude ja mereökosüsteemide kaitsmist tehniliste meetmete abil ning millega muudetakse nõukogu määrusi

j) „liidu kalalaevade register“ – register, mille on loonud komisjon kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 24 lõikega 3;

k) „püügipäevik“ – määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklis 14 osutatud püügipäevik;

l) „mõõtevahenditega varustatud poi“ – poi, mis on selgelt tähistatud kordumatu viitenumbriga, mis võimaldab tuvastada selle omaniku, ja mis on varustatud satelliitseiresüsteemiga selle asukoha jälgimiseks;

m) „toimiv poi“ – mis tahes eelnevalt aktiveeritud, sisse lülitatud ja merel triivival peibutuspüügivahendil või triivival alusel kasutatav mõõtevahenditega varustatud poi, mis edastab asukohti ja muud kättesaadavat teavet, näiteks kajaloodi prognoose.

Artikkel 4
Kalapüügipiirkonnad

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi püügipiirkondade määratlusi:

a) „ICESi (Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu) püügipiirkonnad“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 218/2009[69] III lisas kindlaks määratud geograafilised alad;

b) „Skagerrak“ – geograafiline ala, mis piirneb läänes Hanstholmi majakast Lindesnesi majakani ulatuva joonega ning lõunas Skageni majakast Tistlarna majakani ja sealt Rootsi ranniku lähima punktini ulatuva joonega;

c) „Kattegat“ – geograafiline ala, mis piirneb põhjas Skageni majakast Tistlarna majakani ja sealt Rootsi ranniku lähima punktini ulatuva joonega ning lõunas Hasenørest Gnibenini, Korshagest Spodsbjergini ja Gilbjerg Hovedist Kullenini ulatuva joonega;

d) „ICESi 7. alapiirkonna funktsionaalne üksus 16“ – geograafiline ala, mis asub järgmiste koordinaatidega määratud loksodroomide vahel:

– 53°30' N 15°00' W,

– 53°30' N 11°00' W,

– 51°30' N 11°00' W,

– 51°30' N 13°00' W,

– 51°00' N 13°00' W,

– 51°00' N 15°00' W;

e) „ICESi 8.c rajooni funktsionaalne üksus 25“ – geograafiline ala, mis asub järgmiste koordinaatidega määratud loksodroomide vahel:

– 43°00' N 9°00' W,

(EÜ) nr 1967/2006, (EÜ) nr 1224/2009 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EL) nr 1380/2013, (EL) 2016/1139, (EL) 2018/973, (EL) 2019/472 ja (EL) 2019/1022 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 894/97, (EÜ) nr 850/98, (EÜ) nr 2549/2000, (EÜ) nr 254/2002, (EÜ) nr 812/2004 ja (EÜ) nr 2187/2005 (ELT L 198, 25.7.2019, lk 105, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1241/oj).

69 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määrus (EÜ) nr 218/2009 Atlandi ookeani kirdeosas kalastavate liikmesriikide nominaalsaagi statistiliste andmete esitamise kohta (ELT L 87, 31.3.2009, lk 70, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/218/oj).

– 43°00' N 10°00' W,

– 43°30' N 10°00' W,

– 43°30' N 9°00' W,

– 44°00' N 9°00' W,

– 44°00' N 8°00' W,

– 43°30' N 8°00' W;

f) „ICESi 9.a rajooni funktsionaalne üksus 26“ – geograafiline ala, mis asub järgmiste koordinaatidega määratud loksodroomide vahel:

– 43°00' N 8°00' W,

– 43°00' N 10°00' W,

– 42°00' N 10°00' W,

– 42 00' N 8°00' W;

g) „ICESi 9.a rajooni funktsionaalne üksus 27“ – geograafiline ala, mis asub järgmiste koordinaatidega määratud loksodroomide vahel:

– 42°00' N 8°00' W,

– 42°00' N 10°00' W,

– 38°30' N 10°00' W,

– 38°30' N 9°00' W,

– 40°00' N 9°00' W,

– 40°00' N 8°00' W;

h) „ICESi 9.a rajooni funktsionaalne üksus 30“ – geograafiline ala, mis asub Cádizi lahes ja sellega piirnevates 9.a rajooni vetes ning kuulub Hispaania jurisdiktsiooni alla;

i) „ICESi 8.c rajooni funktsionaalne üksus 31“ – geograafiline ala, mis asub järgmiste koordinaatidega määratud loksodroomide vahel:

– 43°30' N 6°00' W,

– 44°00' N 6°00' W,

– 44°00' N 2°00' W,

– 43°30' N 2°00' W;

j) „Cádizi laht“ – ICESi 9.a rajooni geograafiline ala, mis jääb pikkuskraadist 7º23'48″ W ida poole;

k) „CCAMLRi (Antarktika vete elusressursside kaitse komisjoni) konventsiooni ala“ – Antarktika vete elusressursside kaitse konventsioonis (CAMLRi konventsioon)[70] määratletud geograafiline ala;

---

[70] ELT L 252, 5.9.1981, lk 27, ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/1981/691/oj. Liit kiitis CCAMLRi konventsiooniga ühinemise heaks nõukogu 4. septembri 1981. aasta otsusega 81/691/EMÜ Antarktika vete elusressursside kaitse konventsiooni vastuvõtmise kohta (EÜT L 252, 5.9.1981, lk 26, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1981/691/oj).

l) „CECAFi (Kesk-Atlandi idaosa kalastuskomitee) püügipiirkonnad“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 216/2009[71] II lisas kindlaks määratud geograafilised alad;

m) „IATTC (Ameerika Troopikatuunide Komisjoni) konventsiooni ala“ – Ameerika Ühendriikide ja Costa Rica Vabariigi vahelise 1949. aasta konventsiooniga moodustatud Ameerika Troopikatuunide Komisjoni tugevdamise konventsioonis (Antigua konventsioon)[72] kindlaks määratud geograafiline ala;

n) „ICCATi (Rahvusvahelise Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjoni) konventsiooni ala“ – rahvusvahelises Atlandi tuunikala kaitse konventsioonis[73] kindlaks määratud geograafiline ala;

o) „IOTC (India Ookeani Tuunikomisjoni) pädevusalasse kuuluv ala“ – India Ookeani Tuunikomisjoni moodustamise lepingus[74] kindlaks määratud geograafiline ala;

p) „NAFO (Loode-Atlandi Kalandusorganisatsioon) konventsiooni ala“ – Loode-Atlandi tulevase mitmepoolse kalanduskoostöö konventsioonis määratletud geograafiline ala[75].

q) „NAFO reguleerimispiirkond“ – NAFO konventsiooni ala see osa, mis asub väljaspool riikide jurisdiktsiooni;

r) „NPFC konventsiooni ala“ – Vaikse ookeani põhjaosa avamere kalavarude kaitse ja majandamise konventsioonis[76] kindlaks määratud geograafiline ala;

s) „SEAFO (Atlandi ookeani kaguosa kalandusorganisatsiooni) konventsiooni ala“ – Atlandi ookeani kaguosa kalavarude kaitse ja majandamise konventsioonis[77] kindlaks määratud geograafiline ala;

---

71 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määrus (EÜ) nr 216/2009 nominaalsaagi statistiliste andmete esitamise kohta liikmesriikide poolt, kes kalastavad teatavates väljaspool Atlandi ookeani põhjaosa asuvates piirkondades (ELT L 87, 31.3.2009, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/216/oj).

72 ELT L 224, 16.8.2006, lk 24, ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/2005/26/oj. Liit kiitis konventsiooniga ühinemise heaks nõukogu 22. mai 2006. aasta otsusega 2006/539/EÜ Ameerika Ühendriikide ja Costa Rica Vabariigi vahelise 1949. aasta konventsiooniga moodustatud Ameerika Troopikatuunide Komisjoni tugevdamise konventsiooni sõlmimise kohta Euroopa Ühenduse nimel (ELT L 224, 16.8.2006, lk 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2006/539/oj).

73 ELT L 162, 18.6.1986, lk 34, ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/1986/238(1)/oj.. Liit ühines ICCATiga nõukogu 9. juuni 1986. aasta otsusega 86/238/EMÜ ühenduse ühinemise kohta rahvusvahelise Atlandi tuunikala kaitse konventsiooniga, mida muudeti Pariisis 10. juulil 1984. aastal alla kirjutatud konventsiooni osalisriikide täievoliliste esindajate konverentsi lõppaktile lisatud protokolliga (EÜT L 162, 18.6.1986, lk 33, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1986/238/oj).

74 ELT L 236, 5.10.1995, lk 25, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1995/399/oj. Liit ühines IOTC-ga nõukogu 18. septembri 1995. aasta otsusega 95/399/EÜ ühenduse ühinemise kohta India Ookeani Tuunikomisjoni moodustamise lepinguga (EÜT L 236, 5.10.1995, lk 24, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1995/399/oj).

75 ELT L 378, 30.12.1978, lk 2, ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/1978/3179/oj. Liit ühines NAFO konventsiooniga nõukogu 28. detsembri 1978. aasta määrusega (EMÜ) nr 3179/78 Euroopa Majandusühenduse sõlmitud Loode-Atlandi tulevase mitmepoolse kalastuskoostöö konventsiooni kohta (EÜT L 378, 30.12.1978, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1978/3179/oj).

76 ELT L 55, 28.2.2022, lk 14. Liit ühines Vaikse ookeani põhjaosa avamere kalavarude kaitse ja majandamise konventsiooniga nõukogu 15. veebruari 2022. aasta otsusega (EL) 2022/314 Euroopa Liidu ühinemise kohta Vaikse ookeani põhjaosa avamere kalavarude kaitse ja majandamise konventsiooniga (ELT L 55, 28.2.2022, lk 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2022/314/oj).

77 ELT L 234, 31.8.2002, lk 40, ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/2001/319/oj. Liit kiitis SEAFO konventsiooniga ühinemise heaks nõukogu 22. juuli 2002. aasta otsusega 2002/738/EÜ Euroopa

t) „SIOFA (India ookeani lõunaosa kalanduskokkuleppe) kokkuleppega hõlmatud piirkond“ – India ookeani lõunaosa kalanduskokkuleppes[78] kindlaks määratud geograafiline ala;

u) „SPRFMO (Vaikse ookeani lõunaosa piirkondliku kalandusorganisatsiooni) konventsiooni ala“ – Vaikse ookeani lõunaosa avamere kalavarude kaitse ja majandamise konventsioonis[79] kindlaks määratud geograafiline ala;

v) „WCPFC (Vaikse ookeani lääne- ja keskosa kalanduskomisjoni) konventsiooni ala“ – Vaikse ookeani lääne- ja keskosa pika rändega kalavarude kaitse ja majandamise konventsioonis[80] kindlaks määratud geograafiline ala;

w) „Beringi mere avameri“ – Beringi mere avamere geograafiline ala, mis on kaugemal kui 200 meremiili lähtejoontest, millest mõõdetakse Beringi mere rannikuriikide territoriaalmere laiust;

x) „IATTC ja WCPFC konventsiooni alade kattuv piirkond“ – järgmiste koordinaatidega määratud geograafiline ala:

– 150º läänepikkust,

– 130º läänepikkust,

– 4º lõunalaiust,

– 50º lõunalaiust.

II JAOTIS
LIIDU KALALAEVADE PÜÜGIVÕIMALUSED

I peatükk
Üldsätted

Artikkel 5
Lubatud kogupüük ja selle jaotamine

1. Liidu kalalaevadele liidu vetes ja teatavates vetes väljaspool liitu lubatud kogupüük, selle jaotus liikmesriikide vahel ning asjakohasel juhul sellega funktsionaalselt seotud tingimused on esitatud I lisas.

Ühenduse Atlandi ookeani kaguosa kalavarude kaitse ja majandamise konventsiooniga ühinemise kohta (EÜT L 234, 31.8.2002, lk 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2002/738/oj).

78 ELT L 196, 18.7.2006, lk 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2006/496/oj.. Liit kiitis kokkuleppe sõlmimise heaks nõukogu 29. septembri 2008. aasta otsusega 2008/780/EÜ India ookeani lõunaosa kalanduskokkuleppe sõlmimise kohta Euroopa Ühenduse nimel (ELT L 268, 9.10.2008, lk 27, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2008/780/oj).

79 ELT L 67, 6.3.2012, lk 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/2012/130/oj. Liit kiitis SPRFMO konventsiooni heaks nõukogu 3. oktoobri 2011. aasta otsusega 2012/130/EL Vaikse ookeani lõunaosa avamere kalavarude kaitse ja majandamise konventsiooni Euroopa Liidu nimel heakskiitmise kohta (ELT L 67, 6.3.2012, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2012/130(1)/oj).

80 ELT L 32, 4.2.2005, lk 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/2005/75/oj. Liit ühines WCPFC-ga nõukogu 26. aprilli 2004. aasta otsusega 2005/75/EÜ ühenduse ühinemise kohta Vaikse ookeani lääne- ja keskosa pika rändega kalavarude kaitse ja majandamise konventsiooniga (ELT L 32, 4.2.2005, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2005/75(1)/oj).

2. Asjaomane rannikuriik võib anda liidu kalalaevadele loa püüda kala käesoleva määruse I lisas esitatud lubatud kogupüügi ulatuses Fääri saarte, Gröönimaa ja Norra kalandusjurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes ning Jan Mayeni ümbruse püügipiirkonnas vastavalt käesoleva määruse artiklis 22 ja V lisa A osas ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) 2017/2403[81] ja komisjoni poolt kõnealuse määruse alusel vastu võetud delegeeritud õigusaktides sätestatud tingimustele.

3. Ühendkuningriik võib anda liidu kalalaevadele loa püüda kala käesoleva määruse I lisas esitatud lubatud kogupüügi ulatuses Ühendkuningriigi kalandusjurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes vastavalt käesoleva määruse artiklis 22 ning määruses (EL) 2017/2403 ja komisjoni poolt kõnealuse määruse alusel vastu võetud delegeeritud õigusaktides sätestatud tingimustele.

Artikkel 6
Liikmesriikide kindlaks määratav lubatud kogupüük

1. Käesoleva määruse I lisas sätestatud lubatud kogupüügid määrab kindlaks asjaomane liikmesriik, juhul kui see on sätestatud kõnealuses lisas.

2. Liikmesriik määrab lõikes 1 osutatud lubatud kogupüügi kindlaks järgmiselt:

   a) see on kooskõlas määruses (EL) nr 1380/2013 ning määrustes (EL) 2018/973 ja 2019/472 sätestatud põhimõtete ja eeskirjadega, eelkõige varude säästva kasutamise põhimõttega ning

   b) selle tulemusena kasutatakse varusid

      i) võimalikult suure tõenäosusega maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tasemel, kui analüütiline hinnang on olemas, või

      ii) vastavalt kalavarude majandamise suhtes võetavale ettevaatusprintsiibil põhinevale lähenemisviisile, kui analüütiline hinnang puudub või ei ole täielik.

3. Kõik asjaomased liikmesriigid esitavad komisjonile 15. märtsiks järgmise teabe:

   a) liikmesriigi poolt kindlaks määratud lubatud kogupüügid;

   b) liikmesriigi kogutud ja hinnatud andmed, millel lubatud kogupüügi kindlaksmääramine põhineb; ning

   c) üksikasjalik teave selle kohta, kuidas kindlaksmääratud lubatud kogupüügid vastavad lõikes 2 sätestatud tingimustele.

4. Vajaduse korral võib komisjon paluda STECFil:

   a) hinnata lõike 3 punktides b ja c osutatud teavet ning

   b) hinnata, kas liikmesriikide määratud lubatud kogupüük vastab lõikes 2 sätestatud tingimustele.

5. Kui STECFi nõuande kohaselt peetakse liikmesriikide esitatud teavet ebapiisavaks, esitavad asjaomased liikmesriigid komisjonile hiljemalt üks kuu pärast STECFi

[81] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2017. aasta määrus (EL) 2017/2403, milles käsitletakse välispüügilaevastike jätkusuutlikku majandamist ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1006/2008 (ELT L 347, 28.12.2017, lk 81, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2403/oj).

nõuande avaldamist uue teabe koos täiendava teabega, mis põhjendab seda uut teavet seoses STECFi nõuandega.

6. Kui STECFi nõuande kohaselt ei vasta liikmesriikide poolt kindlaksmääratud lubatud kogupüügid lõikes 2 sätestatud tingimustele, muudavad asjaomased liikmesriigid oma kindlaksmääratud lubatud kogupüügid STECFi nõuande alusel ja esitavad need muudetud lubatud kogupüügid komisjonile koos täiendava teabega, millega põhjendatakse STECFi nõuande alusel muudetud lubatud kogupüüke; need esitatakse hiljemalt üks kuu pärast kõnealuse nõuande avaldamist ning, kui see on asjakohane, koos lõikes 5 osutatud uute andmetega.

Artikkel 7
Püügi ja kaaspüügi lossimise tingimused

1. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 kohast lossimiskohustuseta saaki võib pardal hoida või lossida ainult juhul, kui:

   a) selle on püüdnud sellise liikmesriigi lipu all sõitvad kalalaevad, kellel on kvoot ja see kvoot ei ole ammendatud, või

   b) see moodustab osa liidu kvoodist, mis ei ole liikmesriikide vahel ära jaotatud ja kõnealune liidu kvoot ei ole ammendatud.

2. Mittesihtliikide varud, mis on ohututes bioloogilistes piirides ja mille suhtes saab kohaldada määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikega 8 kehtestatud erandit kohustusest arvestada saak asjakohasest kvoodist maha, on kindlaks määratud käesoleva määruse I lisas.

Artikkel 8
Kvootide vahetamise mehhanism lubatud kogupüügi puhul vältimatu kaaspüügi korral

1. Selleks et võtta arvesse lossimiskohustust ja teha teatava kaaspüügi kvoodid kättesaadavaks liikmesriikidele, kellel neid kvoote ei ole, kohaldatakse IA lisas kindlaks määratud lubatud kogupüügi suhtes lõigetes 2–5 kindlaks määratud kvootide vahetamise mehhanismi.

2. Igale liikmesriigile eraldatud kvootidest tehakse kvootide vahetamise reservi (edaspidi „reserv“) (mis avatakse 1. jaanuaril) jaoks kättesaadavaks 6 % tursa (*Gadus morhua*) lubatud kogupüügist Keldi meres (COD/7XAD34) ja Šotimaast läände jäävates vetes (COD/5BE6A), merlangi (*Merlangius merlangus*) lubatud kogupüügist Iiri meres (WHG/07A.) ja atlandi merilesta (*Pleuronectes platessa*) lubatud kogupüügist ICESi 7.h, 7.j ja 7.k rajoonis (PLE/7HJK.) ning 3 % merlangi lubatud kogupüügist Šotimaast läände jäävates vetes (WHG/56-14). Ilma kvootideta liikmesriikidel on kvoodireservile ainujuurdepääs kuni 31. märtsini.

3. Reservist võetud koguseid ei või vahetada ega järgmisesse aastasse üle kanda. Pärast 31. märtsi antakse kõik kasutamata kogused tagasi neile liikmesriikidele, kes algselt kvootide vahetamise reservi panustasid.

4. Ilma kvoodita liikmesriik valib vastu antavad kvoodid IA lisa C osas loetletud kalavarudele sätestatud kvootidest, kui ta ei ole reservi panustanud liikmesriigiga kokku leppinud teisiti.

5. Lõikes 4 osutatud kvootidel on samaväärne kaubanduslik väärtus, mis on kindlaks määratud turul kehtiva vahetuskursi või muu vastastikku vastuvõetava vahetuskursi alusel. Alternatiivide puudumise korral määratakse samaväärne kaubanduslik väärtus

kindlaks eelmise aasta keskmiste liidu hindade alusel, lähtudes Euroopa kalandus- ja vesiviljelustoodete turu seirekeskuse andmetest.

6. Kui lõigetes 2–5 sätestatud kvootide vahetamise mehhanism ei võimalda liikmesriikidel oma vältimatut kaaspüüki sarnases ulatuses katta, püüavad liikmesriigid leppida kokku kvootide vahetamises määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõike 8 alusel, tagades et vahetatavad kvoodid oleksid sama kaubandusliku väärtusega.

Artikkel 9
Püügikoormuse piirangud La Manche'i lääneosas

1. Käesoleva määruse artikli 1 lõike 2 punktis b osutatud ajavahemikuks on hariliku merikeele püügikoormuse piirangud La Manche'i lääneosas (ICESi 7.e rajoon) sätestatud II lisas.

2. Komisjon võib vastu võtta rakendusakti, millega ta eraldab II lisa punkti 7.4 kohase taotluse esitanud liikmesriigile II lisa punktis 5 osutatud päevadele lisaks täiendava arvu merepäevi, mille jooksul võib liikmesriik lubada tema lipu all sõitval kalalaeval viibida ICESi 7.e rajoonis, kui laeva pardal on mõni kindlaksmääratud püügivahend. Komisjon võtab sellise rakendusakti vastu kooskõlas käesoleva määruse artikli 59 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

3. Komisjon võib vastu võtta rakendusakti, millega ta eraldab taotluse esitanud liikmesriigile ajavahemikul 1. veebruarist 2026 kuni 31. jaanuarini 2027 lisaks II lisa punktis 5 osutatud päevadele kuni kolm päeva merel, mille jooksul võib kalalaev viibida ICESi 7.e rajoonis tõhustatud teadusliku vaatlemiskava alusel, nagu on osutatud II lisa punktis 8.1. Kõnealune eraldis põhineb nimetatud liikmesriigi poolt II lisa punkti 8.3 kohaselt esitatud kirjeldusel ning selle esitamisele järgneval konsultatsioonil STECFiga. Kõnealune rakendusakt võetakse vastu kooskõlas käesoleva määruse artikli 59 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

[Käesoleva määruse artikleid 10 ning 15–18 ajakohastatakse pärast liidu ja Ühendkuningriigi ning liidu, Ühendkuningriigi ja Norra vahelisi konsultatsioone.]

[*Artikkel 10*
Hariliku huntahvena püüki ICESi 4.b, 4.c ja 6.a rajoonis ning ICESi 7. alapiirkonnas käsitlevad meetmed

1. Keelatud on liidu kalalaevade ja igasugune kaldalt toimuv tööndusliku hariliku huntahvena (*Dicentrarchus labrax*) püük ICESi 4.b ja 4.c rajoonis ning 7. alapiirkonnas ning kõnealuses piirkonnas püütud hariliku huntahvena pardal hoidmine, ümber laadimine, ümber paigutamine ja lossimine.

2. Lõikes 1 sätestatud keeldu ei kohaldata kaldalt, ilma laevata toimuval tööndusliku püügil kaaspüügina võrku sattunud hariliku huntahvena suhtes. Seda erandit kohaldatakse enne 2017. aastat välja antud rannapüügi võrgulubade suhtes. Harilik huntahven ei tohi olla tööndusliku rannapüügi sihtliik ja lossida võib üksnes vältimatu kaaspüügina võrku sattunud huntahvenat.

3. Erandina lõikest 1 võivad liidu kalalaevad jaanuaris ja alates 1. aprillist kuni 31. detsembrini ICESi 4.b, 4.c, 7.d, 7.e, 7.f ja 7.h rajoonis püüda, pardal hoida, ümber

laadida, ümber paigutada või lossida harilikku huntahvenat, mis on kõnealuses piirkonnas püütud järgmiste püügivahendite abil ja järgmistes kogustes:

a) põhjatraaliga[82] püügi korral vältimatut kaaspüüki mitte rohkem kui 3,8 tonni kalalaeva ja aasta kohta ning 10 % asjaomase kalalaeva poolt ühe püügireisi ajal püütud ja pardal hoitavate mereorganismide kogupüügi kaalust;

b) noodaga[83] püügi korral vältimatut kaaspüüki mitte rohkem kui 3,8 tonni kalalaeva ja aasta kohta ning 10 % asjaomase kalalaeva poolt ühe püügireisi ajal püütud ja pardal hoitavate mereorganismide kogupüügi kaalust;

c) liidu kalalaevade puhul, mis on ajavahemikul 1. juulist 2015 kuni 30. septembrini 2016 registreerinud hariliku huntahvena püügi õngekonksude ja -nööridega[84] ning see ei ületa 6,8 tonni kalalaeva kohta aastas;

d) liidu kalalaevade puhul, mis on ajavahemikul 1. juulist 2015 kuni 30. septembrini 2016 registreerinud hariliku huntahvena püügi vainakkevõrkudega[85] ning see ei ületa 1,8 tonni kalalaevakohta aastas;

Liidu kalalaeva asendamise korral võivad liikmesriigid lubada erandite kohaldamist teise liidu kalalaeva suhtes, tingimusel et nende liidu kalalaevade arv, mille suhtes asjaomast erandit kohaldatakse, ja nende kogupüügivõimsus ei suurene.

4. Lõikes 3 sätestatud püügi piirnorme ei saa üle kanda ühelt kalalaevalt teisele.

5. Harrastuskalapüügi, sealhulgas kaldalt püügi korral ICESi 4.b, 4.c, 6.a ja 7.a–7.k rajoonis:

a) 1. veebruarist kuni 31. märtsini:

i) hariliku huntahvena puhul on lubatud kasutada ainult püüa-ja-vabasta kalastamisviisi ritvõnge või ridvata õngega;

ii) nimetatud piirkonnas püütud harilikku huntahvenat on keelatud pardal hoida, ümber paigutada, ümber laadida või lossida;

b) jaanuaris ja 1. aprillist kuni 31. detsembrini:

i) on lubatud püüda ja endale jätta mitte üle kahe hariliku huntahvena kaluri kohta päevas;

ii) pardal hoitava hariliku huntahvena alammõõt on 42 cm;

iii) on keelatud seisevvõrkudega harilikku huntahvenat püüda ja pardal hoida.

6. Lõige 5 ei piira rangemate riiklike meetmete kohaldamist harrastuskalapüügi suhtes.]

Artikkel 11
Meetmed hariliku huntahvena püügiks Biskaia lahes

1. Määrates kindlaks hariliku huntahvena tööndusliku püügi võimalused Biskaia lahes (ICESi 8.a ja 8.b rajoonid), tagavad Hispaania ja Prantsusmaa ühiselt, et püügivõimaluste, tööndusliku püügi tagasiheite, harrastuspüügi lossimiste ja

82 Kõik põhjatraali tüübid (OTB, OTT, PTB, TBB, TBN, TBS ja TB).
83 Kõik noodatüübid (SSC, SDN, SPR, SV, SB ja SX).
84 Kogu õngejadade või ritvõngedega kalapüük (LHP, LHM, LLD, LL, LTL, LX ja LLS).
85 Kõik vainakkevõrgud ja lõkspüünised (GTR, GNS, GNC, FYK, FPN ja FIX).

harrastuspüügil tagasiheidetud surnud saagi kogus kokku ei ületa 5 286 tonni. Kõnealuste püügivõimaluste suhtes kohaldatakse määrust (EÜ) nr 1224/2009.

2. Hispaania ja Prantsusmaa teavitavad komisjoni 15. märtsiks lõikes 1 osutatud püügivõimalustest ja sellest, kuidas need püügivõimalused vastavad nimetatud lõikele.

3. Hispaania ja Prantsusmaa (BSS/8AB) esitavad aruande lõikes 1 osutatud püügivõimaluste alusel tööndusPüügi käigus püütud saagi kohta.

4. Harrastuskalapüügi, sealhulgas kaldalt toimuva püügi puhul on ICESi 8.a ja 8.b rajoonis:

   a) lubatud püüda ja endale jätta kõige rohkem üks harilik huntahven kaluri kohta päevas; ning

   b) keelatud seisevvõrkudega harilikku huntahvenat püüda ja pardal hoida.

5. Lõige 4 ei piira rangemate riiklike meetmete kohaldamist harrastuskalapüügi suhtes.

Artikkel 12

Meetmed, mis käsitlevad pollaki püüki ICESi 8., 9. ja 10. alapiirkonnas ning CECAFi piirkonna 34.1.1 liidu vetes

1. ICESi 8., 9. ja 10. alapiirkonnas ning CECAFi piirkonna 34.1.1 liidu vetes kohaldatakse pollaki (*Pollachius pollachius*) püügi suhtes kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõtu 42 cm.

2. Harrastuskalapüügi, sealhulgas kaldalt toimuva püügi puhul on ICESi 8., 9. ja 10. alapiirkonnas ning CECAFi piirkonna 34.1.1 liidu vetes:

   a) lubatud püüda ja endale jätta kõige rohkem kaks pollaki isendit kaluri kohta päevas. Kui see ülemmäär on saavutatud, võib harrastada „püüa ja vabasta“ kalastamisviisi; ning

   b) 1. jaanuarist kuni 30. aprillini ei tohi püüda ega endale jätta mitte ühtegi pollaki isendit. Nimetatud perioodil võib siiski harrastada „püüa ja vabasta“ kalastamisviisi.

3. Lõige 1 ei piira rangemate riiklike meetmete kohaldamist harrastuskalapüügi suhtes.

[Artiklit 13 ajakohastatakse pärast seda, kui ICESi 2026. aastaks koostatud teaduslik nõuanne euroopa angerja kohta on avaldatud.]

Artikkel 13

Meetmed seoses euroopa angerja püügiga ICESi 3., 4., 6., 7., 8. ja 9. alapiirkonna liidu vetes

1. Käesolevat artiklit kohaldatakse ICESi 3., 4., 6., 7., 8. ja 9. alapiirkonna liidu merealade ja riimvete suhtes ning sellega piirnevate liidu riimvete suhtes, sealhulgas estuaarid, laguunid ja üleminekuveed.

2. Käesolevat artiklit ei kohaldata tööndusliku kalapüügi suhtes, mis toimub üksnes teadusuuringute eesmärgil kalalaevaga või kalalaevata, tingimusel et need uuringud viiakse läbi kooskõlas määruse (EL) 2019/1241 artiklis 25 sätestatud tingimustega ning et STECF on komisjonile ja asjaomastele liikmesriikidele kinnitanud, et sellised teadusuuringud on teaduslikel põhjustel õigustatud.

3. Euroopa angerja (*Anguilla anguilla*) tööndusliku püük on keelatud selle liigi kõigis eluetappides vähemalt kuue kuu jooksul ajavahemikul 1. aprillist 2026 kuni 31. märtsini 2027. Lisaks teevad liikmesriigid ja kalurid kõik mõistlikud jõupingutused, et minimeerida euroopa angerja juhupüüki ja võimaluse korral see lõpetada. Juhupüügi korral ei tohi püütud euroopa angerja isendeid kahjustada ja nad tuleb viivitamata vette tagasi lasta. Selleks määravad asjaomased liikmesriigid järgmistel tingimustel kas üksi või ühiselt ühe või mitu keeluaega:

   a) vajaduse korral võivad keeluaeg või -ajad liikmesriikide vahel või liikmesriigi erinevates püügipiirkondades erineda, et võtta arvesse euroopa angerja geograafilist ja hooajalist rännet selle erinevates eluetappides;

   b) keeluaeg või -ajad kestavad järjestikuse või mittejärjestikuse ajavahemikuna vähemalt kuus kuud ja neid kohaldatakse kõikide asjaomaste kalurite suhtes vastavas püügipiirkonnas;

   c) keeluaeg või -ajad peavad olema kooskõlas määruses (EÜ) nr 1100/2007 sätestatud kaitse-eesmärkidega ja kõnealuse määruse artikli 2 kohaselt kehtestatud riiklike majandamiskavadega ning

   d) keeluaeg või -ajad hõlmavad euroopa angerja peamist rändeperioodi või rändeperioode, sealhulgas rände tipp-perioodi nende vastavas eluetapis asjaomases liikmesriigis.

4. Erandina lõike 3 punktist d võivad asjaomased liikmesriigid euroopa angerja isendite puhul, mille kogupikkus on 12 cm või rohkem, lubada peamisel rändeperioodil püügitegevust kokku kuni 30 järjestikusel või mittejärjestikusel päeval, mida kohaldatakse kõikide asjaomase püügipiirkonna kalurite suhtes. Sellisel juhul määrab asjaomane liikmesriik kindlaks samaväärse ajavahemikuga täiendava keeluaja peamise rändeperioodi jooksul või teise võimalusena vahetult enne või pärast seda. Kui liikmesriik lubab püügitegevust mittejärjestikustel päevadel, tuleb püügivahendid mittejärjestikuste päevade vahelisel perioodil veest eemaldada.

5. Täiendava erandina lõike 3 punktist d võib asjaomane liikmesriik lubada kokku kuni 50 järjestikuse või mittejärjestikuse päeva jooksul püüda vähemalt 12 cm kogupikkusega euroopa angerjat, kes on rändel ELi vetest Sargasso meres asuvatele koelmutele („allavoolu ränne“). Seda kohaldatakse kõigi asjaomase püügipiirkonna kalurite suhtes peamise rändeperioodi jooksul järgmistel kumulatiivsetel tingimustel:

   a) selline püügitegevus on lubatud üksnes juhul, kui merevette pääseb ainult läbi ELi-väliste riimvete;

   b) ICESi 22.–32. alarajoonis püütud saak peab vastama kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdule 35 cm vastavalt määruse (EL) 2019/1241 VIII lisa A osale;

   c) püütud suguküpseid angerjaid ei tohi vigastada ja nad transporditakse põhjendamatu viivituseta ning vabastatakse asjaomase liikmesriigi määratud lähedal asuvas kohas viivitamata ELi merevette, mis võimaldaks neil jätkata allavoolu rännet;

   d) juhuslikult püütud mittesuguküpseid angerjaid ei tohi vigastada ja nad tuleb viivitamata vette tagasi lasta ning

   e) püügitegevusse tuleb kaasata riiklik teadusasutus.

6. ICESi 3. alapiirkonnas püütud kogupikkusega 12 cm või suuremate euroopa angerja isendite puhul lepivad kõik asjaomased liikmesriigid kokku lõikes 3 osutatud keeluaja või keeluaegade ning lõikes 4 osutatud erandi suhtes, et tagada euroopa angerja tõhus kaitse tema rände jooksul Läänemerest Põhjamerre. Kui sellist kokkulepet 1. aprilliks 2026 ei saavutata, kehtib Taanis, Saksamaal, Eestis, Lätis, Leedus, Poolas, Soomes ja Rootsis 15. septembrist 2026 kuni 15. märtsini 2027 püügikeeld, võimaluseta kasutada lõikes 4 osutatud erandit.

7. Täiendava erandina lõike 3 punktist d võivad asjaomased liikmesriigid euroopa angerja isendite puhul, mille kogupikkus on vähem kui 12 cm, lubada peamisel rändeperioodil püügitegevust kokku kuni 30 järjestikusel või mittejärjestikusel päeval, mida kohaldatakse kõikide asjaomase püügipiirkonna kalurite suhtes. Lisaks võivad asjaomased liikmesriigid lubada peamisel rändeperioodil üksnes taasasustamise eesmärgil toimuvat püüki veel 50 päeva jooksul. Mõlemal juhul määrab asjaomane liikmesriik kindlaks samaväärse ajavahemikuga täiendava keeluaja peamise rändeperioodi jooksul või teise võimalusena vahetult enne või pärast seda. Kui liikmesriik lubab püügitegevust mittejärjestikustel päevadel, tuleb püügivahendid mittejärjestikuste päevade vahelisel perioodil veest eemaldada.

8. Euroopa angerja harrastuspüük on keelatud kõigis eluetappides.

9. Asjaomased liikmesriigid teatavad eraldi või koos teiste liikmesriikidega komisjonile:

   a) hiljemalt 1. maiks lõigete 3–7 kohaselt kindlaks määratud keeluaja või -ajad koos lisateabega, millega põhjendatakse valitud keeluaega või -aegu;

   b) riigisisesed meetmed, mis on seotud lõigete 3–7 kohaselt kindlaks määratud keeluaja või -aegadega, kahe nädala jooksul alates nende vastuvõtmisest;

   c) kaheksa nädala jooksul enne keeluaja algust või enne lõigete 3–7 kohaselt kindlaks määratud ajavahemikke lõike 5 kohaselt toimunud püügitegevusest: i) püügitegevuse koht või kohad ja kuupäev või kuupäevad; ii) eeldatav osalejate arv ja liik ning kaasatud riiklik teadusasutus ning iii) määratud vabastamiskoht või -kohad;

   d) kuni kaheksa nädala jooksul pärast lõike 5 kohase püügitegevuse lõppemist: i) osalejate arv ja liik; ii) sellise püügitegevuse käigus püütud suguküpsete angerjate arv; iii) sellise püügitegevuse käigus püütud mittesuguküpsete angerjate arv ning iv) märgistatud suguküpsete angerjate arv.

Artikkel 14
Püügivõimaluste jaotamist käsitlevad erisätted

1. Käesolevas määruses sätestatud püügivõimaluste jaotamine liikmesriikide vahel ei piira

   a) määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõike 8 kohast püügivõimaluste vahetamist;

   b) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 37 kohast mahaarvamist ega lisamist;

   c) määruse (EL) 2017/2403 artiklite 12 ja 47 kohast püügivõimaluste ümberjaotamist;

   d) määruse (EÜ) nr 847/96 artikli 3 ja määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 alusel lubatud lisakoguste lossimist;

e) määruse (EÜ) nr 847/96 artikli 4 ja määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohast koguste peatamist;

f) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklite 105, 106, 107 ja 107a kohast mahaarvamist ja kohandamist ning

g) käesoleva määruse artiklite 23 ja 53 kohast kvootide ülekandmist ega omavahel vahetamist.

2. Varud, mille suhtes kohaldatakse ennetuslikku või analüütilist lubatud kogupüüki, on määruses (EÜ) nr 847/96 sätestatud lubatud kogupüükide ja kvootide haldamise ühest aastast teise ülekandmise otstarbel kindlaks määratud käesoleva määruse I lisas.

3. Kui käesoleva määruse I lisas ei ole ette nähtud teisiti, kohaldatakse määruse (EÜ) nr 847/96 artiklit 3 selliste kalavarude suhtes, mille suhtes kohaldatakse ennetuslikku lubatud kogupüüki, ning kõnealuse määruse artikli 3 lõikeid 2 ja 3 ning artiklit 4 kohaldatakse selliste kalavarude suhtes, mille suhtes kohaldatakse analüütilist lubatud kogupüüki.

4. Määruse (EÜ) nr 847/96 artikleid 3 ja 4 ei kohaldata, kui liikmesriik kasutab määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 9 sätestatud paindlikku ühest aastast teise ülekandmist.

[Artikkel 15
Tobiapüügi keeluajad

ICESi 2.a ja 3.a rajoonis ning ICESi 4. alapiirkonnas on tobiate (*Ammodytes* spp.) tööndusliku püük põhjatraali, nooda või samalaadsete veetavate püünistega, mille võrgusilma suurus on alla 16 mm, keelatud alates 1. jaanuarist kuni 31. märtsini ja alates 1. augustist kuni 31. detsembrini.]

[*Artikkel 16*
Põhjamere tursavarude suhtes kohaldatavad parandusmeetmed

1. Püügikeelualad, välja arvatud pelaagiliste püügivahendite jaoks (seinnoodad ja traalid), ning keeluajad on esitatud IV lisas.

2. Kalalaevadel, mis püüavad põhjatraalide ja nootadega, mille väikseim võrgusilma suurus on ICESi 4.a ja 4.b rajooni puhul vähemalt 70 mm ning ICESi 3.a rajooni puhul vähemalt 90 mm, ning õngejadadega,[86] on keelatud püüda kala ICESi 4.a rajooni liidu vetes 58°30′00″ põhjalaiusest põhja pool ja 61°30′00″ põhjalaiusest lõuna pool ning ICESi 3.a.20 alarajooni (Skagerrak) ja 4.a ja 4.b rajooni liidu vetes 57°00′00″ põhjalaiusest põhja pool ja 5°00′00″ idapikkusest ida pool.

3. Erandina lõikest 2 võivad kõnealuses lõikes osutatud kalalaevad püüda kala nimetatud lõikes osutatud piirkondades tingimusel, et nad vastavad vähemalt ühele järgmistest kriteeriumidest:

a) nende tursapüügi osakaal ei ületa 5 % kogupüügist püügireisi kohta; kalalaevad, mille tursapüügi osakaal ajavahemikul 2017–2019 ei ületanud 5 % kogupüügist, loetakse sellele kriteeriumile vastavaks, kui nad kasutavad ka

[86] Püügivahendite koodid: OTB, OTT, OT, TBN, TBS, TB, TX, PTB, SDN, SSC, SX, LL, LLS.

edaspidi kõnealusel ajavahemikul kasutatud püügivahendit. Selle eelduse võib ümber lükata;

b) kasutatakse reguleeritud ja väga selektiivset põhjatraali või noota, mille tulemusena väheneb tursapüük teadusliku uuringu kohaselt vähemalt 30 % võrreldes kalalaevadega, mis püüavad määruse (EL) 2019/1241 V lisa B osa punktis 1.1 määratletud standardsuuruses võrgusilmaga veetavate püünistega. STECF võib selliseid uuringuid hinnata ja negatiivse hinnangu korral ei peeta neid püügivahendeid enam kasutuskõlblikeks käesoleva artikli lõikes 2 osutatud piirkondades;

c) kalalaevadel, mis püüavad põhjatraalide ja nootadega, mille võrgusilma suurus on vähemalt 100 mm (TR1), kasutatakse järgmisi väga selektiivseid püügivahendeid:

i) traali paun, mille väikseim võrgusilma suurus on 600 mm;

ii) traali tõstetud põhjatross (0,6 m);

iii) horisontaalne eralduspaneel suure võrgusilmaga selektiivsusaknaga;

d) kalalaevade puhul, mis püüavad põhjatraalide ja nootadega, mille võrgusilma suurus on ICESi 4.a rajoonis vähemalt 70 mm ja ICESi 3.a rajoonis vähemalt 90 mm, kuid alla 100 mm (TR2), kasutatakse järgmisi väga selektiivseid püügivahendeid:

i) lapikkalu ja ümarkalu eraldav horisontaalne sortimisvõre, mille võresamm on kuni 50 mm ja millel on vaba väljapääsuava ümarkala jaoks;

ii) selektiivtraali paneel, mille ruudukujulise võrgusilma suurus on 300 mm;

iii) sortimisvõre, mille võresamm on kuni 35 mm ja millel on vaba väljapääsuava kaladele;

e) kalalaevade suhtes kohaldatakse tursapüügi vältimise riiklikku kava, et ruumiliste või tehniliste meetmete või nende kombinatsiooni abil hoida tursapüük jätkuvalt kooskõlas kalastussuremuse määraga, mis vastab kindlaksmääratud püügivõimalustele, mis põhinevad teaduslikus nõuandes esitatud tasemetel. Neid kavasid hindab hiljemalt kaks kuud pärast nende rakendamist liikmesriikide puhul STEFC ja kolmandate riikide puhul asjaomane riiklik asutus ning vajaduse korral vaadatakse need uuesti läbi, kui hindamiste käigus leitakse, et tursapüügi vältimise riikliku kava eesmärki ei saavutata.

4. Liikmesriigid tõhustavad lõikes 2 osutatud kalalaevade seiret ja järelevalvet, et tagada lõikes 3 sätestatud tingimuste täitmine.

5. Käesolevat artiklit ei kohaldata üksnes teadusuuringute eesmärgil toimuvate püügitoimingute suhtes, tingimusel et kõnealused uuringud toimuvad kooskõlas määruse (EL) 2019/1241 artikliga 25.]

[*Artikkel 17*

Tehnilised meetmed Keldi mere, Iiri mere ja Šotimaa lääneranniku vete jaoks

1. Kalalaevade suhtes, mis püüavad põhjatraalide ja nootadega ICESi 7.f ja 7.g rajoonis, 7.h rajooni osas 49°30′ põhjalaiusest põhja pool ning 7.j rajooni osas 49°30′

põhjalaiusest põhja pool ja 11° läänepikkusest ida pool, kohaldatakse järgmisi meetmeid:

a) põhjatraalide või nootadega püüdvad kalalaevad kasutavad järgmise suurusega võrgusilmadega püügivahendeid:

   i) 110 mm noodapära, mille ruudukujuliste silmadega selektiivsusakna suurus on 120 mm;

   ii) 100 mm T90-tüüpi noodapära;

   iii) 120 mm noodapära;

   iv) 100 mm noodapära, mille ruudukujuliste silmadega selektiivsusakna suurus on 160 mm;

b) lisaks kasutavad sellised põhjatraalidega püüdvad kalalaevad, mille saak kaalutuna enne tagasiheidet koosneb vähemalt 20 % ulatuses kilttursast (*Melanogrammus aeglefinus*), püügivahendit, mille õngeliini ja selisekaitse vahe on vähemalt üks meeter. Liikmesriigid võivad teha erandi käesoleva punkti kohaldamisest sellistele põhjatraalidega püüdvatele kalalaevadele, mille saak mõõdetuna enne tagasiheidet koosneb vähem kui 1,5 % ulatuses tursast, tingimusel et nende laevade puhul suurendatakse järk-järgult vaatlemist merel vähemalt 20 %-ni kõigist nende püügireisidest;

c) põhjatraalide või nootadega püüdvad kalalaevad, mille puhul üle 30 % püügist moodustab norra salehomaari (*Nephrops norvegicus*) püük, kasutavad üht järgmistest püügivahenditest:

   i) 300 mm ruudukujuliste silmadega selektiivsusaknaga püügivahend; alla 12 meetri pikkustel kalalaevadel võib kasutada 200 mm ruudukujuliste silmadega selektiivsusakent;

   ii) selektiivtraali paneel;

   iii) 35 mm võresammuga sortimisvõre või sarnane sortimisresti selektiivne seadeldis;

   iv) 100 mm noodapära, millel on 100 mm ruudukujuliste silmadega selektiivsusaken;

   v) kahekordne noodapära, mille kõige ülemise noodapära T90 võrgusilma suurus on vähemalt 100 mm ning mis on varustatud eralduspaneeliga, mille võrgusilma suurus on kuni 300 mm;

d) põhjatraalide või nootadega püüdvad kalalaevad, mille puhul üle 55 % püügist moodustab merlangi püük või üle 55 % püügist moodustab euroopa merikuradi (*Lophiidae*), euroopa merluusi (*Merluccius merluccius*) ja megrimi (*Lepidorhombus* spp.) püük kokku, kasutavad üht järgmistest püügivahenditest:

   i) 100 mm noodapära, millel on 100 mm ruudukujuliste silmadega selektiivsusaken;

   ii) 100 mm T90-tüüpi noodapära ja pikendtükk.

2. ICESi 6.a ja 5.b rajoonis liidu vetes ida pool 12° läänepikkust (Šotimaa lääneranniku veed) põhjatraalide või nootadega püüdvate kalalaevade suhtes kohaldatakse norra salehomaari püügil järgnevaid meetmeid:

a) kalalaevade puhul, mille noodapära võrgusilma suurus on alla 100 mm, kasutatakse vähemalt 300 mm suurust ruudukujuliste silmadega selektiivsusakent (fikseeritud paigutusega); kalalaevadel, mille kogupikkus on alla 12 m või mille mootori võimsus on kuni 200 kW, võib selektiivsusakna kogupikkus olla 2 m ja selle võrgusilma suurus 200 mm;

b) kalalaevad, mis kasutavad noodapära, mille võrgusilma suurus on 100–119 mm, ja mille püügist moodustab üle 30 % norra salehomaar, kasutavad vähemalt 160 mm ruudukujuliste silmadega selektiivsusakent (fikseeritud paigutusega).

3. ICESi 7.a rajoonis (Iiri merel) põhjatraalide või nootadega püüdvate kalalaevade suhtes kohaldatakse järgnevaid meetmeid.

a) kalalaevad, mis püüavad põhjatraalide või nootadega, mille noodapära võrgusilm on 70 mm või suurem, kuid väiksem kui 100 mm ja mille püügist üle 30 % moodustab norra salehomaari püük, kasutavad üht järgmistest püügivahenditest:

i) 300 mm ruudukujuliste silmadega selektiivsusaknaga püügivahend; alla 12 meetri pikkustel kalalaevadel võib kasutada 200 mm ruudukujuliste silmadega selektiivsusakent;

ii) selektiivtraali paneel;

iii) 35 mm võresammuga sortimisvõre;

iv) CEFAse sortimisrest;

v) üles-alla veetavate võrgutrossidega traal;

b) põhjatraalide või nootadega püüdvad kalalaevad, mille kogupikkus on 12 meetrit või üle selle ja mille kogupüügist üle 10 % moodustab kiltsursa, tursa ja railaste (*Rajiformes*) püük kokku, kasutavad 120 mm noodapära.

4. Lõigetes 1 ja 2 sätestatud püügiprotsendid arvutatakse välja pärast iga püügireisi kõigi lossitud mere bioloogiliste ressursside eluskaalu määrana kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 15 ja määruse (EL) 2019/1241 artikli 27 lõikega 2.

5. Püük põhjatraalide ja nootade abil keelatakse kalalaevadele järgmistes püügipiirkondades:

a) ICESi rajoonides 7.b ja 7.c,

b) ICESi rajooni 7.e piirkonnas, mis jääb läände läänepikkusest 5°, ning

c) ICESi rajoonides 7.f–7.k.

Kõnealust keeldu ei kohaldata selliste kalalaevade suhtes, mis:

a) kasutavad noodapära, mille võrgusilma suurus on vähemalt 100 mm, või

b) mille tursa kaaspüük (kui püük toimub väljaspool lõikes 1 märgitud piirkondi) ei ületa STECFi hinnangul 1,5 %.]

[*Artikkel 18*

Tehnilised meetmed seoses mustlaik-besuugo püügiga ICESi 6.–8. alapiirkonnas

1. ICESi 6.–8. alapiirkonnas kohaldatakse mustlaik-besuugo (*Pagellus bogaraveo*) püügil kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõtu 36 cm.

2. ICESi 6.–7. alapiirkonnas kohaldatakse harrastuskalapüügil püütud mustlaik-besuugo suhtes kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõtu 40 cm.

3. ICESi 6., 7. ja 8. alapiirkonnas on Prantsusmaa lipu all sõitvatel kalalaevadel 1. jaanuarist kuni 30. juunini mustlaik-besuugo püük keelatud.

4. Astuuria ja Galicia vastas asuvas Kantaabria mere lääneosas on 1. veebruarist kuni 30. septembrini keelatud kalapüük põhjaõngejadadega (LLS) ja põhjatraalidega (OTB).

5. Mustlaik-besuugo harrastuspüük on keelatud järgmistel geograafilistel aladel: piirkond RF 1 (Cariño/Celeiro), piirkond RF 2 (Ribadeo), piirkond RF 3 (Navia), piirkond RF 4 (Ensenada Canero), piirkond RF 5 (Ensenada de Cabrera / Ría San Martín de la Arena), piirkond RF 6 (Ría de Treto), piirkond RF 7 (Bilbao/Plentzia) ja piirkond RF 8 (Bermeo/Mundaka).]

Artikkel 19

Skagerrakis hariliku süvameregarneeli suhtes kohaldatavad tehnilised meetmed

1. Kui hariliku süvameregarneeli (*Pandalus borealis*) noorisendite osakaal, nagu on osutatud komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2019/2201[87] artikli 5 lõikes 2, on üle 30 % kõnealuse liigi kogupüügist, võivad kontrolliasutused soovitada püügi reaalajas sulgeda ühe proovi alusel, nagu on osutatud kõnealuses artiklis.

2. Traalerite suhtes, mis püüavad harilikku süvameregarneeli, mõõduselektiivse Nordmøre võrega, nagu on osutatud delegeeritud määruse (EL) 2019/2201 artikli 6 lõikes 2, kohaldatakse kõnealuses artiklis osutatud keeluala.

3. Delegeeritud määruse (EL) 2019/2201 artikli 7 punktis b osutatud keeluala ei tohi ületada 100 ruutmeremiili.

4. Delegeeritud määruse (EL) 2019/2201 artikli 8 lõikes 2 osutatud piirkond suletakse 21 päevaks, pärast mida lõpetatakse sulgemise kohaldamine automaatselt kesköö (UTC).

5. Delegeeritud määruse (EL) 2019/2201 artiklis 11 osutatud hariliku süvameregarneeli püügiks ettenähtud vähemalt 32 mm võrgusilma suurusega ja maksimaalselt 19 mm võrevahega, ilma kaaspüügi eraldamise seadmeta Nordmøre sorteerimisvõrega varustatud põhjatraalide suhtes kohaldatakse kõnealuse määruse artikli 6 lõikes 1 osutatud keeluala.

Artikkel 20

Keelatud liigid

1. Liidu kalalaevadel on keelatud püüda, pardal hoida, ümber laadida ja lossida järgmisi liike:

   a) täht-sünkrai (*Amblyraja radiata*) ICESi 4. alapiirkonna ja 7.d rajooni Ühendkuningriigi ja liidu vetes, 2.a rajooni Ühendkuningriigi vetes, 3.a rajooni liidu vetes;

[87] Komisjoni 1. oktoobri 2019. aasta delegeeritud määrus (EL) 2019/2201, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2019/1241 üksikasjalike eeskirjadega hariliku süvameregarneeli püügipiirkondade reaalajas sulgemise rakendamiseks Skagerrakis (ELT L 332, 23.12.2019, lk. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/2201/oj).

b) harilik limapea (*Beryx splendens*) NAFO 6. alapiirkonnas;

c) liivhai (*Carcharias taurus*) kõikides vetes, välja arvatud Vahemeri;

d) sileda tiibrai (*Dipturus batis*) kompleks (*Dipturus* cf. *flossada* ja *Dipturus* cf. *intermedia*) ICESi 4., 6., 7 ja 8. alapiirkonna Ühendkuningriigi ja liidu vetes, 2.a rajooni ja 5. alapiirkonna Ühendkuningriigi vetes ning 3., 9. ja 10. alapiirkonna liidu vetes;

e) suur tumehai (*Etmopterus princeps*) ICESi 4. alapiirkonna Ühendkuningriigi ja liidu vetes, 2.a rajooni Ühendkuningriigi vetes, 1. ja 14. alapiirkonna rahvusvahelistes vetes;

f) õngejadadega püütud supi-nugishai (*Galeorhinus galeus*) ICESi 4. alapiirkonna Ühendkuningriigi ja liidu vetes, 2.a rajooni Ühendkuningriigi vetes, 5. alapiirkonna Ühendkuningriigi ja rahvusvahelistes vetes, 6.–8. alapiirkonna liidu ja rahvusvahelistes vetes ning 12. ja 14. alapiirkonna rahvusvahelistes vetes;

g) oranž karekala (*Hoplostethus atlanticus*) ICESi 1.–10., 12. ja 14. alapiirkonna Ühendkuningriigi, liidu ja rahvusvahelistes vetes;

h) harilik heeringahai (*Lamna nasus*) kõigis vetes;

i) ogarai (*Raja clavata*) ICESi 3.a rajooni liidu vetes;

j) laineline rai (*Raja undulata*) ICESi 6. alapiirkonna Ühendkuningriigi ja liidu vetes ja ICESi 10. alapiirkonna liidu vetes;

k) vaalhai (*Rhincodon typus*) kõigis vetes;

l) harilik logardrai (*Rhinobatos rhinobatos*) Vahemeres ning

m) IA lisa D osas loetletud süvamereliigid järgmistes liidu, Ühendkuningriigi ja rahvusvahelistes vetes: ICESi püügipiirkonnad 1, 2 (välja arvatud 2.a rajooni Ühendkuningriigi veed), 5–10; 12 ja 14 ning CECAFi piirkonnad 34.1.1, 34.1.2 ja 34.2 ning samuti ICESi 2.a rajooni liidu ja 4. alapiirkonna liidu ja Ühendkuningriigi vetes, kui see on sätestatud kõnealuses lisas.

2. Lõikes 1 osutatud liikide isendite juhupüügi korral ei tohi neid kahjustada ja nad tuleb viivitamata vette tagasi lasta.

Artikkel 21
Andmete edastamine

Kui liikmesriigid edastavad komisjonile või komisjoni määratud asutusele elektrooniliselt määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklite 33 ja 34 kohaselt andmed püügi ja püügikoormuse kohta, tuleb selleks kasutada käesoleva määruse lisades esitatud kalavarukoode.

II peatükk
Load kalapüügiks kolmandate riikide vetes

Artikkel 22
Kalapüügiload

1. Kolmanda riigi vetes viibivatele liidu kalalaevadele antavate kalapüügilubade (olemasolu korral) maksimaalne arv on esitatud V lisa A osas.

2. Kui liikmesriik kannab pärast komisjoni teavitamist kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõikega 8 kvoodi üle teisele liikmesriigile käesoleva määruse V lisa A osas sätestatud püügipiirkondades, lisatakse ülekandmisele vajaduse korral asjakohane kalapüügilubade üleandmine. Käesoleva määruse V lisa A osas esitatud kalapüügilubade üldarvu püügipiirkonna kohta ei tohi ületada. Kvooti üle kandev liikmesriik teatab kalapüügilubade üleandmisest komisjonile samal ajal, kui komisjonile teatatakse kvootide ülekandmisest.

III peatükk
Piirkondlike kalandusorganisatsioonide hallatavad püügivõimalused

1. JAGU
ÜLDSÄTTED

Artikkel 23
Kvootide ülekandmine või vahetamine

1. Kui piirkondliku kalandusorganisatsiooni reeglite kohaselt on lubatud kvoote selle organisatsiooni osaliste vahel üle kanda või vahetada, võib liikmesriik (edaspidi „asjaomane liikmesriik“) seda arutada piirkondliku kalandusorganisatsiooni osalisega ning vajaduse korral kehtestada kavandatava kvootide ülekandmise või vahetamise võimalikud piirid. Asjaomane liikmesriik esitab komisjonile teate selliste piiride kohta.

2. Komisjon võib lõike 1 kohase teate alusel sellise kavandatava kvootide ülekandmise või vahetamise piirid kinnitada. Kui komisjon need piirid kinnitab, väljendab ta põhjendamatu viivituseta oma nõusolekut olla seotud kavandatava kvootide ülekandmise või vahetamisega. Komisjon teavitab asjaomase piirkondliku kalandusorganisatsiooni sekretariaati kvootide ülekandmisest või vahetamisest vastavalt selle organisatsiooni reeglitele.

3. Komisjon teavitab liikmesriike kvootide kokkulepitud ülekandmisest või vahetamisest.

4. Püügivõimalusi, mida asjaomane liikmesriik on kvootide ülekandmise või vahetamise alusel saanud või mis on talle üle kantud, käsitatakse tema püügivõimalustele lisatud või neist maha arvatud kvoodina alates hetkest, mil kvootide ülekandmine või vahetamine jõustub vastavalt piirkondliku kalandusorganisatsiooni asjaomase osalisega kokku lepitud tingimustele või asjakohasel juhul piirkondliku kalandusorganisatsiooni reeglitele. Kooskõlas püügitegevuse suhtelise stabiilsuse põhimõttega ei muuda selline kvootide ülekandmine või vahetamine püügivõimaluste jaotust liikmesriikide vahel.

[Käesoleva määruse 2.–4. jagu ning 8. ja 9. jagu ajakohastatakse pärast vastavate piirkondlike kalandusorganisatsioonide aastakoosolekuid.]

[2. JAGU
NEAFC KONVENTSIOONI ALA

Artikkel 24
Meriahven Irmingeri meres

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2024/2594[88] IV lisa punkti 4.1 kohaselt on kogu püügitegevus keelatud piirkonnas, mis on piiratud järgmiste rahvusvahelise geodeetiliste koordinaatide süsteemi (WGS84) kohaselt mõõdetud koordinaatidega:

Laiuskraad	Pikkuskraad
63°00' N	30°00' W
61°30' N	27°35' W
60°45' N	28°45' W
62°00' N	31°35' W
63°00' N	30°00' W

2. Kalalaevadel on keelatud püüda, pardal hoida, liidu sadamates ümber laadida või lossida Irmingeri mere ja sellega külgnevate vete (ICESi 5., 12. ja 14. alapiirkond ning NAFO 1. ja 2. alapiirkond) madalvee pelaagilist ja süvamere pelaagilist nokk-meriahvenat (*Sebastes mentella*). Seda keeldu kohaldatakse liidu kalalaevade suhtes ka kolmandate riikide sadamates.

3. Liidu kalalaevadel on keelatud osaleda lõikes 2 osutatud kalavarude ümberlaadimises.

4. Liidu laevadel on keelatud tankida kalalaevu või osutada tugiteenuseid kalalaevadele, millel on lõikes 2 osutatud kalavarude saak.

5. Kalalaevadel, mis on tegelenud lõikes 2 osutatud kalavarude sihtpüügiga, ei ole lubatud lossida liidu sadamates.

6. Kalalaevadel, mis on tegelenud lõikes 2 osutatud kalavarude sihtpüügiga, ei ole lubatud kalandustegevused liidu vetes.

7. Liidu kalalaevadel on keelatud osaleda ümberlaadimises, milles osalevad laevad, mis on tegelenud lõikes 2 osutatud kalavarude sihtpüügiga.

---

[88] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. septembri 2024. aasta määrus (EL) 2024/2594, millega kehtestatakse Kirde-Atlandi tulevase mitmepoolse kalandusalase koostöö konventsiooniga hõlmatud piirkonnas kohaldatavad kaitse-, majandamis- ja kontrollimeetmed, muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2019/1241 ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1236/2010 ja nõukogu määrused (EMÜ) nr 1899/85 ja (EMÜ) nr 1638/87 (ELT L, 2024/2594, 8.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2594/oj).

8. Liidu kalalaevadel on keelatud tankida kalalaevu või osutada tugiteenuseid kalalaevadele, mis on tegelenud lõikes 2 osutatud kalavarude sihtpüügiga.

[3. JAGU
ICCATi KONVENTSIOONI ALA

Artikkel 25
Püügi-, kasvatamis- ja nuumamisvõimsuse piirangud

1. Selliste liidu söödaga õngelaevade ja lantpüügilaevade arvu, millel on lubatud Atlandi ookeani idaosas aktiivselt püüda harilikku tuuni (*Thunnus thynnus*), mille kaal on 8–30 kg ja pikkus 75–115 cm, piiratakse VI lisa punkti 1 kohaselt.

2. Selliste rannalähedase väikesemahulise püügiga tegelevate liidu kalalaevade arvu, millel on lubatud Vahemeres aktiivselt püüda harilikku tuuni, mille kaal on 8–30 kg ja pikkus 75–115 cm, piiratakse VI lisa punkti 2 kohaselt.

3. Selliste liidu kalalaevade arvu, mis püüavad kasvatamise eesmärgil Aadria meres harilikku tuuni, mille kaal on 8–30 kg ja pikkus 75–115 cm, piiratakse VI lisa punkti 3 kohaselt.

4. Selliste liidu kalalaevade arvu, millel on lubatud Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres harilikku tuuni püüda, pardal hoida, ümber laadida, transportida või lossida, piiratakse VI lisa punkti 4 kohaselt.

5. Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni püüdmiseks kasutatavate püüniste arvu piiratakse VI lisa punkti 5 kohaselt.

6. Hariliku tuuni püügi luba omavate kalakasvanduste arvu ja kalakasvandustesse viidava loodusest püütud hariliku tuuni maksimaalset kogust Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres piiratakse VI lisa punkti 6 kohaselt.

7. Maksimaalset liidu kalalaevade arvu, millel on kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/2107[89] artikliga 17 lubatud püüda sihtliigina põhjapoolset pikkuim-tuuni (*Thunnus alalunga*), piiratakse käesoleva määruse VI lisa punkti 7 kohaselt.

8. ICCATi konventsiooni alal suursilm-tuuni (*Thunnus obesus*) püüdvate vähemalt 20 meetri pikkuste liidu kalalaevade maksimaalset arvu piiratakse VI lisa punkti 8 kohaselt.

Artikkel 26
Harrastuskalapüük

Vajaduse korral eraldavad liikmesriigid neile eraldatud kvootidest kindla osa harrastuskalapüügiks, nagu on esitatud ID lisas.

[89] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. novembri 2017. aasta määrus (EL) 2017/2107, millega kehtestatakse Rahvusvahelise Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjoni (ICCAT) konventsiooni alal kohaldatavad majandamis-, kaitse- ja kontrollimeetmed ning millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1936/2001, (EÜ) nr 1984/2003 ja (EÜ) nr 520/2007 (ELT L 315, 30.11.2017, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2107/oj).

Artikkel 27
Haid

1. Lisaks määruse (EL) 2017/2107 artiklites 32–36 kehtestatud keeldudele on keelatud ka perekonda *Alopias* kuuluvate rebashaide sihtpüük. See täiendav keeld ei piira määruse (EL) 2017/2107 artiklis 32 sätestatud keeldu hoida pardal, ümber laadida või lossida suursilm-rebashaide (*Alopias superciliosus*) rümpasid või nende osi.

2. Atlandi ookeanis 5° põhjalaiusest põhja pool on keelatud pardal hoida, ümber laadida või lossida ICCATi konventsiooni alal toimuva kalapüügi käigus püütud lühiuim-makohai (*Isurus oxyrinchus*) rümpasid või nende osi.

Artikkel 28
Peibutuspüügivahendid troopikatuunide jaoks

1. Peibutuspüügivahendite kasutamine on ICCATi konventsiooni alal keelatud 17. märtsist kuni 30. aprillini.

2. Liikmesriigid tagavad, et nende kalalaevad ei kasuta peibutuspüügivahendeid alates 2. märtsist kuni 16. märtsini.

[4. JAGU
CCAMLRI KONVENTSIOONI ALA

Artikkel 29
Teavitamine kihvkalade uurimuslikust püügist 2026.–2027. aasta püügihooajal

1. Liikmesriigid võivad osaleda või lubada oma kalalaevadel osaleda kihvkalade (*Dissostichus* spp.) uurimuslikus õngejadapüügis 1. detsembrist 2026 kuni 30. novembrini 2027 FAO alapiirkondades 48.6, 88.1 ja 88.2 ning FAO rajoonides 58.4.1, 58.4.2 ja 58.4.3.a väljaspool riikliku jurisdiktsiooni all olevaid piirkondi vastavalt nõukogu määruse (EÜ) nr 601/2004[90] artikli 7 lõigetele 2–7.

2. Erandina määruse (EÜ) nr 601/2004 artikli 7 lõigetes 5 ja 6 sätestatud tähtaegadest teavitavad käesoleva artikli lõikes 1 osutatud uurimuslikus püügis osaleda kavatsevad või oma kalalaevadel osaleda lubavad liikmesriigid sellest CCAMLRi sekretariaati hiljemalt 1. juunil 2026.

Artikkel 30
Kihvkalade püük 2025.–2026. aasta püügihooajal

1. Lisaks määruse (EÜ) nr 601/2004 artikli 7a kohastele uurimusliku kalapüügi erinõuetele võivad kihvkala 1. detsembrist 2025 kuni 30. novembrini 2026 püüda ainult need liikmesriigid, kes on märgitud VII lisa tabelis A, ning üksnes samas märgitud alapiirkondades ning mitte suurema arvu kalalaevadega, kui on nimetatud tabelis märgitud, ning kohaldatakse nimetatud lisa tabelis B sätestatud lubatud kogupüüki ja kaaspüügi piirnorme.

---

90 Nõukogu 22. märtsi 2004. aasta määrus (EÜ) nr 601/2004, millega sätestatakse teatavad kalastustegevuse suhtes kohaldatavad kontrollimeetmed Antarktika vete elusressursside kaitse konventsiooni alla kuuluvas piirkonnas ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 3943/90, (EÜ) nr 66/98 ja (EÜ) nr 1721/1999 (ELT L 97, 1.4.2004, lk 16, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2004/601/oj).

2. Hailiikide sihtpüük muudel eesmärkidel kui teadusuuringud on keelatud. Kihvkalade püügil juhusliku kaaspüügina püütud haid, eriti noorkalad ja marja heitmiseks valmis emaskalad, lastakse elusana vette tagasi.

3. Kui see on kohaldatav, siis kihvkalade püük mis tahes väikeses uurimisjaotises (SSRU) lõpeb niipea, kui deklareeritud saak ulatub kindlaksmääratud lubatud kogupüügini, ning asjaomases uurimisjaotises keelatakse püük püügihooaja lõpuni.

4. Kala püütakse võimalikult suures geograafilises ja batümeetrilises ulatuses, et saada püügivõime kindlaksmääramiseks vajalikku teavet ning vältida saagi ja püügikoormuse liiga suurt koondumist. Kuid FAO alapiirkondades 48.6, 88.1 ja 88.2 on keelatud püük 550 m sügavusjoonest kõrgemal.

Artikkel 31
Tavalise hiilgevähi püük 2026.–2027. aasta püügihooajal

1. Määruse (EÜ) nr 601/2004 artikli 5a kohaldamisel teavitavad liikmesriigid, kes kavatsevad CCAMLRi konventsiooni alal püüda 1. detsembrist 2026 kuni 30. novembrini 2027 tavalist hiilgevähki (*Euphausia superba*), sellest komisjoni 1. maiks 2026, kasutades VII lisa liite B osas esitatud vormi.

2. Erandina määruse (EÜ) nr 601/2004 artikli 7 lõigetes 5 ja 6 sätestatud tähtaegadest ning asjaomastelt liikmesriikidelt saadud teabe põhjal esitab komisjon teated CCAMLRi sekretariaadile 30. maiks 2026.

3. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud teade sisaldab teavet, mis tuleb määruse (EÜ) nr 601/2004 artikli 3 lõigete 2 ja 3 kohaselt esitada iga sellise kalalaeva kohta, millele antakse tavalise hiilgevähi püügis osalemiseks luba.

4. CCAMLRi konventsiooni alal tavalist hiilgevähki püüda kavatsev liikmesriik teavitab sellest komisjoni üksnes nende kalalaevade osas, millel on selleks luba ja mis teatamise ajal

   a) sõidavad tema lipu all või

   b) sõidavad mõne teise CCAMLRi liikme lipu all, kuid püügi ajal sõidavad eeldatavalt kõnealuse liikmesriigi lipu all.

5. Kui põhjendatud funktsionaalsetel põhjustel või vääramatu jõu tõttu ei ole lõigete 1, 2 ja 3 kohaselt CCAMLRi sekretariaadile teatatud püügiloaga kalalaeval võimalik tavalise hiilgevähi püügis osaleda, võib asjaomane liikmesriik anda loa seda asendavale kalalaevale. Sel juhul teavitab asjaomane liikmesriik viivitamata CCAMLRi sekretariaati ja saadab komisjonile koopia, esitades järgmise teabe:

   a) täielikud andmed asenduskalalaeva(de) kohta, sealhulgas määruse (EÜ) nr 601/2004 artikli 3 lõigetega 2 ja 3 ette nähtud teave, ning

   b) põhjalik aruanne asendamise põhjuste kohta ning kõik asjakohased täiendavad dokumendid või viited.]

5. JAGU
IOTC PÄDEVUSALASSE KUULUV ALA

Artikkel 32
IOTC pädevusalasse kuuluval alal kala püüdvate kalalaevade püügivõimsuse piiramine

1. IOTC pädevusalasse kuuluval alal troopikatuune püüdvate liidu kalalaevade maksimaalne arv ja nende vastav kogumahutavusena väljendatud püügivõimsus peab vastama VIII lisa punktile 1.

2. IOTC pädevusalasse kuuluval alal mõõkkala (*Xiphias gladius*) ja pikkuim-tuuni (*Thunnus alalunga*) püüdvate liidu kalalaevade maksimaalne arv ja nende vastav kogumahutavusena väljendatud püügivõimsus peab vastama VIII lisa punktile 2.

3. Liikmesriigid võivad lõigete 1 ja 2 kohaselt ühes püügipiirkonnas tegutsevad kalalaevad ümber jaotada teise püügipiirkonda, kui nad saavad komisjonile tõendada, et sellise muutuse tulemusel ei suurene asjaomase kalavaru püügi koormus.

4. Kui kavandatakse püügivõimsuse ülekandmist liikmesriigi laevastikule, tagab asjaomane liikmesriik, et ülekantavad kalalaevad on IOTC poolt lubatud kalalaevade registris või mõne muu tuunipüüki majandava piirkondliku kalandusorganisatsiooni kalalaevaregistris. Üle ei tohi kanda selliseid kalalaevu, mis on mõne piirkondliku kalandusorganisatsiooni nimekirjas kui ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügiga tegelevad laevad.

5. Liikmesriigid võivad oma püügivõimsust suurendada üle lõigetes 1 ja 2 osutatud püügivõimsuse üksnes IOTC-le esitatud arengukavades kehtestatud piirides.

Artikkel 33
Triivivad peibutuspüügivahendid ja varustuslaevad

1. Triivivad peibutuspüügivahendid peavad olema varustatud mõõtevahenditega varustatud poidega. Muude poide, näiteks raadiopoide kasutamine on keelatud.

2. Seinnoodalaev ei tohi korraga jälgida rohkem kui 250 toimivat poid.

3. Igale seinnoodalaevale aastas hangitavate mõõtevahenditega varustatud poide maksimaalne arv on 500. Ühelgi seinnoodalaeval ei tohi kunagi olla üle 400 mõõtevahenditega varustatud poi (nii varus olev poi kui ka toimiv poi).

4. Varustuslaevade maksimaalne arv on kolm varustuslaeva vähemalt 12 seinnoodalaeva kohta, mis kõik sõidavad ühe liikmesriigi lipu all. Käesolevat lõiku ei kohaldata liikmesriikide suhtes, kes kasutavad ainult ühte varustuslaeva.

5. Ühte seinnoodalaeva ei toeta ühelgi ajal rohkem kui üks liikmesriigi lipu all sõitev varustuslaev.

6. Liit ei kanna ühtegi uut või täiendavat varustuslaeva IOTC püügiluba omavate laevade registrisse.

6. JAGU
SPRFMO KONVENTSIOONI ALA

Artikkel 34
Pelaagiline kalapüük

1. Üksnes need liikmesriigid, kes tegelesid 2007., 2008. või 2009. aastal SPRFMO konventsiooni alal aktiivselt pelaagilise püügiga, võivad selles piirkonnas püüda pelaagilisi liike kooskõlas IH lisas kindlaks määratud lubatud kogupüügiga.

2. Lõikes 1 osutatud liikmesriigid võivad IH lisas kindlaks määratud püügivõimalusi kasutada üksnes tingimusel, et nad saadavad komisjonile hiljemalt järgmise kuu viieteistkümnendaks päevaks järgmise teabe, mille komisjon edastab SPRFMO sekretariaadile:

   a) SPRFMO konventsiooni alal aktiivse kalapüügi või ümberlaadimisega tegelevate laevade nimekiri;

   b) igakuised püügiaruanded.

7. JAGU
IATTC KONVENTSIOONI ALA

Artikkel 35
Seinnoodapüük

1. Seinnoodalaevad ei tohi püüda kulduim-tuuni (*Thunnus albacares*), suursilm-tuuni (*Thunnus obesus*) ega triiptuuni (*Katsuwonus pelamis*):

   a) 6. augustist 2026 (kell 00.00) kuni 8. oktoobrini 2026 (kell 24.00) või 9. novembrist 2026 (kell 00.00) kuni 11. jaanuarini 2027 (kell 24.00) järgmiste piiridega määratud alal:

      – Vaikse ookeani Ameerika rannik,

      – 150º läänepikkust,

      – 40º põhjalaiust,

      – 40º lõunalaiust;

   b) 9. oktoobrist 2026 (kell 00.00) kuni 8. novembrini 2026 (kell 24.00) järgmiste piiridega määratud alal:

      – 96º läänepikkust,

      – 110º läänepikkust,

      – 4º põhjalaiust,

      – 3º lõunalaiust.

2. Lipuliikmesriik teatab komisjonile iga lõikes 1 osutatud ja kõnealuse liikmesriigi lipu all sõitva kalalaeva kohta enne 1. aprilli 2026, millise lõike 1 punktis a osutatud keeluaja on kalalaev valinud.

3. IATTC konventsiooni alal tuuni püüdvad seinnoodalaevad hoiavad pardal ja seejärel laadivad ümber või lossivad kogu kulduim-tuuni, suursilm-tuuni ja triiptuuni saagi.

4. Lõiget 3 ei kohaldata järgmistel juhtudel:

   a) kui kala on inimtoiduks kõlbmatu muudel põhjustel kui alamõõdulisuse tõttu;

   b) reisi lõpuosa viimase püügikorraga püütud tuuni mahutamiseks ei pruugi olla piisavalt vaba lastiruumi.

5. Liikmesriigid edastavad iga seinnoodalaeva puhul, mis püüab kala IATTC konventsiooni alal ja sõidab asjaomase liikmesriigi lipu all, komisjonile 1. veebruariks andmed eelneva aasta suursilm-tuuni aastase püügi kohta IATTC konventsiooni alal. Komisjon kogub selle teabe kokku ja edastab selle viivitamata IATTC sekretariaadile.

6. Lõikes 1 osutatud keeluaegasid pikendatakse liidu seinnoodalaevade puhul IATTC konventsiooni alal nende eelmise aasta suursilm-tuuni püügi alusel järgmiselt:

   – kalalaevade puhul, mis püüdsid 1 200 – 1 499 tonni, pikendatakse keeluaega 10 päeva võrra;

   – kalalaevade puhul, mis püüdsid 1 500 – 1 799 tonni, pikendatakse keeluaega 13 päeva võrra;

   – kalalaevade puhul, mis püüdsid 1 800 – 2 099 tonni, pikendatakse keeluaega 16 päeva võrra;

   – kalalaevade puhul, mis püüdsid 2 100 – 2 399 tonni, pikendatakse keeluaega 19 päeva võrra; ning

   – kalalaevade puhul, mis püüdsid 2 400 tonni või rohkem, pikendatakse keeluaega 22 päeva võrra.

   Esimeses lõigus osutatud keeluaegu pikendatakse järgmiselt:

   – lõike 1 punktis a osutatud keeluaja puhul lisatakse täiendavad päevad enne keeluaja algust ning

   – lõike 1 punktis b osutatud keeluaja puhul lisatakse täiendavad päevad pärast keeluaja lõppu.

   Komisjoni teavitamisel keeluaja valikust vastavalt lõikele 2 annab asjaomane lipuliikmesriik iga sellise kalalaeva puhul komisjonile teada ka keeluaja pikendamisest.

Artikkel 36
Triivivad peibutuspüügivahendid

1. Seinnoodalaev ei tohi IATTC konventsiooni alal korraga kasutada rohkem kui allpool tabelis esitatud arvu aktiivseid peibutuspüügivahendeid. Peibutuspüügivahend loetakse aktiivseks, kui see on merel kasutusele võetud, hakkab edastama oma asukoha kohta teavet ja seda jälgib kalalaev, selle omanik või käitaja. Peibutuspüügivahendi võib aktiveerida üksnes seinnoodalaeva pardal.

Kalalaevad, mille mahutavus on väiksem kui 1 200 m^3	210 peibutuspüügivahendit
Kalalaevad, mille mahutavus on vähemalt 1 200 m^3	340 peibutuspüügivahendit

2. 15 päeva jooksul enne käesoleva määruse artikli 35 lõike 1 punkti a kohaselt valitud keeluaja algust peab seinnoodalaev IATTC konventsiooni alal:

a) hoiduma peibutuspüügivahendite kasutamisest;

b) korjama merest välja sama arvu peibutuspüügivahendeid, kui ta algselt kasutas.

Artikkel 37
Suursilm-tuuni püügi piirnormid õngejadapüügil

Kõigi liikmesriikide suursilm-tuuni aastane kogupüük õngejadalaevadega IATTC konventsiooni alal on esitatud IL lisas.

Artikkel 38
Pikkuim-hallhaide püügi keeld

1. Kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2021/56[91] artikli 8 lõikega 1 on keelatud pardal hoida, ümber laadida, lossida, säilitada, müüa või müügiks pakkuda pikkuim-hallhaide (*Carcharhinus longimanus*) rümpasid või nende osasid.

2. Vastavalt määruse (EL) 2021/56 artikli 8 lõikele 2 tuleb laeva kõrvale toodud pikkuim-hallhaid võimaluse korral viivitamata ja kahjustusteta vabastada.

3. Kalalaeva käitajad peavad registreerima vette tagasi lastud kalade arvu ja märkima nende seisukorra (surnud või elus) ning edastama kõnealuse teabe liikmesriigile, mille kodanikud nad on. Liikmesriigid edastavad 2025. aasta jooksul kogutud teabe komisjonile 31. jaanuariks 2026.

[8. JAGU
SEAFO KONVENTSIOONI ALA

Artikkel 39
Süvamerehaide püügi keeld

SEAFO konventsiooni alal on keelatud järgmiste süvamerehaide sihtpüük:

a) tont-musthai (*Apristurus manis*),

b) sile tumehai (*Etmopterus bigelowi*),

c) lühisaba-tumehai (*Etmopterus brachyurus*),

d) suur tumehai (*Etmopterus princeps*),

e) ühtlane tumehai (*Etmopterus pusillus*),

f) railased (*Rajidae*),

g) harilik samethai (*Scymnodon squamulosus*),

h) *Selachimorpha* seltsi kuuluvad haid,

---

91 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. jaanuari 2021. aasta määrus (EL) 2021/56, millega kehtestatakse Ameerika Troopikatuunide Komisjoni konventsiooni alal kohaldatavad majandamis-, kaitse- ja kontrollimeetmed ning muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 520/2007 (ELT L 24, 26.1.2021, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/56/oj).

i) harilik ogahai (*Squalus acanthias*).]

[9. JAGU
WCPFC KONVENTSIOONI ALA

Artikkel 40
Suursilm-tuuni, kulduim-tuuni, triiptuuni ja Vaikse ookeani lõunaosas pikkuim-tuuni püügi tingimused

1. Liikmesriigid tagavad, et seinnoodalaevadele avamerel WCPFC konventsiooni 20° põhjalaiuse ja 20° lõunalaiuse vahelisel alal suursilm-tuuni (*Thunnus obesus*), kulduim-tuuni (*Thunnus albacares*) ja triiptuuni (*Katsuwonus pelamis*) püügiks eraldatud päevade arv ei ületaks 403 päeva.

2. Liidu kalalaevad ei tohi püüda Vaikse ookeani lõunaosas pikkuim-tuuni (*Thunnus alalunga*) WCPFC konventsiooni alal 20° lõunalaiusest lõuna pool.

3. Avamerel WCPFC konventsiooni 20° põhjalaiuse ja 20° lõunalaiuse vahelisel alal troopikatuuni püügi luba omavate liidu seinnoodalaevade maksimaalne arv ei või ületada IX lisa tabelis 2 esitatud piirnorme.

Artikkel 41
Peibutuspüügivahenditega püügi korraldamine

1. WCPFC konventsiooni ala selles osas, mis asub 20° põhjalaiuse ja 20° lõunalaiuse vahel, on seinnoodalaevadel, saatelaevadel ning muudel seinnoodalaevade tegevust toetavatel laevadel keelatud kasutada või üles seada peibutuspüügivahendeid või panna nende lähedusse võrke vahemikus 1. juulist 2026 (kell 00.00) kuni 15. augustini 2026 (kell 24.00).

2. Lisaks lõikes 1 sätestatud keelule on 20° põhjalaiuse ja 20° lõunalaiuse vahel asuva WCPFC konventsiooni ala avamerel keelatud peibutuspüügivahendite lähedusse üles panna võrke veel ühe lisakuu jooksul: kas 1. aprillist 2026 (kell 00.00) kuni 30. aprillini 2026 (kell 24.00) või 1. maist 2026 (kell 00.00) kuni 31. maini 2026 (kell 24.00) või 1. novembrist 2026 (kell 00.00) kuni 30. novembrini 2026 (kell 24.00) või 1. detsembrist 2026 (kell 00.00) kuni 31. detsembrini 2026 (kell 24.00).

3. Liikmesriigid määravad ühiselt kindlaks, millist lõikes 2 osutatud keeluaega kohaldatakse liikmesriigi lipu all sõitvate seinnoodalaevade suhtes. Liikmesriigid teatavad ühiselt komisjonile valitud keeluaja hiljemalt 15. veebruariks 2026. Komisjon teatab WCPFC sekretariaadile liikmesriikide ühiselt valitud keeluajad enne 1. märtsi 2026.

4. Liikmesriigid tagavad, et ükski nende seinnoodalaev ei kasutaks ühelgi ajal merel rohkem kui 350 peibutuspüügivahendit, millel on mõõtevahenditega varustatud aktiveeritud poi. Poi aktiveeritakse ainult seinnoodalaeva pardal.

Artikkel 42
Mõõkkala püügi luba omavate liidu kalalaevade maksimaalne arv

WCPFC konventsiooni alal 20° lõunalaiusest lõuna pool asuvates piirkondades mõõkkala (*Xiphias gladius*) püügi luba omavate liidu kalalaevade maksimaalne arv on esitatud IX lisas.

Artikkel 43

Mõõkkala püügi piirnormid õngejadapüügil 20° lõunalaiusest lõuna pool

Liikmesriigid tagavad, et mõõkkala püük õngejadadega 20° lõunalaiusest lõuna pool ei ületa 2026. aastal IG lisa 2. tabelis sätestatud piirmäära. Samuti tagavad liikmesriigid, et selle tulemusel ei kandu mõõkkala püügi koormus 20° lõunalaiusest põhja poole.

10. JAGU
BERINGI MERI

Artikkel 44

Vaikse ookeani mintai püügi keeld Beringi mere avamerel

Beringi mere avamerel on keelatud püüda vaikse ookeani mintaid (*Gadus chalcogrammus*).

11. JAGU
SIOFA KOKKULEPPEGA HÕLMATUD PIIRKOND

Artikkel 45

Põhjapüügi piirangud

Liikmesriigid tagavad, et nende lipu all sõitvad kalalaevad, mis püüavad kala SIOFA kokkuleppega hõlmatud piirkonnas:

a) piiravad oma põhjapüügi koormuse aastased tasemed X lisas sätestatud tasemeteni;

b) ei tegele põhjapüügiga, välja arvatud kasutades põhjaõngejadasid,

c) ei püüa bentilisi liike järgmistel IK lisas määratletud püügikeelualadel: Gulden Draak, Rusky, Fools-Flat, East Broken Ridge, Mid-Indian Ridge, Atlantis Bank, Bridle, Banana ja Middle of What;

d) ei püüa bentilisi liike järgmistel IK lisas määratletud püügikeelualadel: Walter’s Shoal, Coral ja Magneto, välja arvatud põhjaõngejadadega ning tingimusel, et kõnealustes piirkondades kala püüdes on pardal alati teadusvaatleja, ning

e) ei püüa põhjaõngejadaga 5. alapiirkonnas, nagu on määratletud IK lisas.

Artikkel 46

Kihvkalade püügi meetmed

Liikmesriigid tagavad, et nende lipu all sõitvad kalalaevad, mis püüavad kihvkalasid (*Dissostichus* spp.) SIOFA kokkuleppega hõlmatud piirkonnas:

a) ei tohi püüda madalamas vees kui 500 meetrit;

b) nende pardal on igal ajal vähemalt üks teadusvaatleja, kes peab püügivahendite kasutamise ajal iga hiivatud õngejada puhul jälgima 25 % õngekonksudest, ning

c) märgistavad ja vabastavad vähemalt viis kihvkala isendit püütud eluskaalu tonni kohta. Kui on püütud 30 või enam kihvkala, kohaldatakse märgistamise ja vabastamise suhtes vähemalt 60 % ulatuses minimaalse kattuvuse statistikat.

Artikkel 47

Süvamerehaide sihtpüügi keeld

SIOFA kokkuleppega hõlmatud piirkonnas on keelatud järgmiste süvamerehaide sihtpüük:

a) Portugali süvahai (*Centroscymnus coelolepis*), välja arvatud IK lisas sätestatud kaaspüügikvoodi raames,

b) luits-nokkhai (*Deania calceus*),

c) kare astelhai (*Centrophorus granulosus*),

d) šokolaadhai (*Dalatias licha*),

e) Bachi nõlvahai (*Bythaelurus bachi*),

f) tumesuu-meritont (*Chimaera buccanigella*),

g) falkor-meritont (*Chimaera didierae*),

h) jantpea-meritont (*Chimaera willwatchi*),

i) pikknina-süvahai (*Centroselachus crepidater*),

j) suuroga-süvahai (*Scymnodon macracanthus*);

k) harilik samethai (*Zameus squamulosus*),

l) valgejoon-tumehai (*Etmopterus alphus*),

m) pisikõht-musthai (*Apristurus indicus*),

n) ahaskoon-harriott (*Harriotta raleighana*),

o) kitsaspea-nõlvahai (*Bythaelurus tenuicephalus*),

p) harilik mantelhai (*Chlamydoselachus anguineus*),

q) suursilm-kammhai (*Hexanchus nakamurai*),

r) ühtlane tumehai (*Etmopterus pusillus*),

s) lõuna-polaarhai (*Somniosus antarcticus*),

t) tonthai (*Mitsukurina owstoni*),

u) rändur-tumehai (*Etmopterus viator*),

v) sile tumehai (*Etmopterus bigelowi*),

w) soomus-astelhai (*Centrophorus squamosus*),

x) väike astelhai (*Centrophorus uyato*),

y) Mitsukuri ogahai (*Squalus mitsukurii*),

z) koonuk-nokkhai (*Deania quadrispinosa*),

za) noolpea-nokkhai (*Deania profundorum*),

zb) Mosambiigi süvarai (*Bathyraja tunae*),

zc) luits-nokistont (*Rhinochimaera africana*),

zd) tumekoon-nõlvahai (*Bythaelurus naylori*).

12. JAGU
NPFC KONVENTSIOONI ALA

Artikkel 48
Jaapani makrelli püük

1. NPFC konventsiooni alal kala püüdvate liidu kalalaevade puhul edastavad lipuliikmesriigid komisjonile järgmised koondandmed järgmisteks kuupäevadeks:

   a) järgmise kuu seitsmendaks päevaks: jaapani makrelli (*Scomber japonicus*) igakuine saak püügi piirnormide alusel kõikide NPFC konventsiooniosaliste traalerite ja seinnoodalaevade puhul vastavalt IM lisale, kui kõnealuseid piirnorme kasutatakse alla 60 %, ning

   b) jaapani makrelli iganädalane püük kõnealuste piirnormide alusel, kui neid püügi piirnorme kasutatakse järgmise nädala teisipäevaks üle 60 % ja alla 95 %.

   Komisjon kogub selle teabe kokku ja edastab selle viivitamata NPFC täitevsekretärile.

2. Kahe päeva jooksul alates kuupäevast, mil NPFC täitevsekretär teatas, et kõnealuste püügi piirnormide kasutamine on jõudnud 95 %ni, lõpetab komisjon nende püügi piirnormide alla kuuluva püügi.

3. Komisjon kogub kokku teabe NPFC konventsiooni alal püütud jaapani makrelli aastase saagi kohta ja edastab selle NPFC täitevsekretärile järgmise aasta veebruari lõpuks.

4. Käesolevat artiklit kohaldatakse lisaks määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklis 33 sätestatud saaki käsitlevatele aruandekohustustele.

Artikkel 49
Haide kaitse NPFC konventsiooni alal

1. NPFC konventsiooni alal kala püüdvad liidu kalalaevad ei tohi NPFC konventsiooni alal haisid püüda, pardal hoida, ümber laadida ega lossida.

2. Lõikes 1 osutatud liikide isendite juhupüügi korral ei tohi neid kahjustada ja nad tuleb viivitamata vette tagasi lasta.

Artikkel 50
Anadroomsete kalade kaitse NPFC konventsiooni alal

1. NPFC konventsiooni alal kala püüdvad liidu kalalaevad ei tohi NPFC konventsiooni alal püüda, pardal hoida, ümber laadida ega lossida ketat (*Oncorhynchus keta*), kisutši (*Oncorhynchus kisutch*), gorbuušat (*Oncorhynchus gorbuscha*), nerkat (*Oncorhynchus nerka*), tšavõõtšat (*Oncorhynchus tshawytscha*), masu (*Oncorhynchus masou*) ega teraspea-lõhet (*Oncorhynchus mykiss*).

2. Lõikes 1 osutatud liikide isendite juhupüügi korral ei tohi neid kahjustada ja nad tuleb viivitamata vette tagasi lasta.

III JAOTIS
KOLMANDATE RIIKIDE KALALAEVADE PÜÜGIVÕIMALUSED LIIDU VETES

Artikkel 51
Norra või Fääri saarte lipu all sõitvad kalalaevad

Norra või Fääri saarte lipu all sõitvatele kalalaevadele võib komisjon anda loa püüda liidu vetes kala I lisas kindlaks määratud lubatud kogupüügi piires ning vastavalt käesolevas määruses ning määruse (EL) 2017/2403 III jaotises ja komisjoni poolt nimetatud määruse alusel vastuvõetud delegeeritud õigusaktides sätestatud tingimustele.

Artikkel 52
Ühendkuningriigi lipu all sõitvad kalalaevad, mis on registreeritud Ühendkuningriigis, Guernsey sõltkonnas, Jersey sõltkonnas või Mani saarel ja millel on Ühendkuningriigi kalandussektori haldusasutuse antud kalalaevatunnistus

Ühendkuningriigi lipu all sõitvatele kalalaevadele, mis on registreeritud Ühendkuningriigis, Guernsey sõltkonnas, Jersey sõltkonnas või Mani saarel ja millel on Ühendkuningriigi kalandussektori haldusasutuse antud kalalaevatunnistus, võib komisjon anda loa püüda liidu vetes kala I lisas kindlaks määratud lubatud kogupüügi piires ning vastavalt käesolevas määruses, määruses (EL) 2017/2403 ja komisjoni poolt nimetatud määruse alusel vastuvõetud delegeeritud õigusaktides sätestatud tingimustele.

Artikkel 53
Ühendkuningriigiga toimuv kvootide ülekandmine või vahetamine

1. Kvootide ülekandmine või vahetamine liidu ja Ühendkuningriigi vahel toimub kooskõlas käesoleva artikliga.

2. Liikmesriik, kellel on kavas kvoote Ühendkuningriigile üle kanda või Ühendkuningriigiga vahetada, võib Ühendkuningriigiga kokku leppida kvootide ülekandmise või vahetamise piirid. Asjaomane liikmesriik esitab komisjonile teate selliste piiride kohta.

3. Kui komisjon kinnitab asjaomase liikmesriigi teate alusel lõikes 2 osutatud kvootide ülekandmise või vahetamise piirid, väljendab ta põhjendamatu viivituseta oma nõusolekut olla seotud kavandatava kvootide ülekandmise või vahetamisega. Komisjon teavitab liikmesriike ja Ühendkuningriiki kvootide kokkulepitud ülekandmisest või vahetamisest.

4. Ühendkuningriigilt saadud või Ühendkuningriigile üle kantud püügivõimalused, mille suhtes on kokku lepitud kvootide ülekandmine või vahetamine, käsitatakse asjaomasele liikmesriigile eraldatud kogusele juurde või eraldatud kogusest maha arvatud kvoodina alates hetkest, mil kvootide ülekandmisest või vahetamisest on lõike 3 kohaselt teavitatud. Kooskõlas püügitegevuse suhtelise stabiilsuse põhimõttega ei muuda selline kvootide ülekandmine või vahetamine püügivõimaluste jaotust liikmesriikide vahel.

Artikkel 54
Venezuela lipu all sõitvad kalalaevad

Venezuela lipu all sõitvate kalalaevade suhtes kohaldatakse käesolevas määruses ning määruse (EL) 2017/2403 III jaotises ja komisjoni poolt nimetatud määruse alusel vastuvõetud delegeeritud õigusaktides sätestatud tingimusi.

Artikkel 55
Kalapüügiload

Liidu vetes kala püüdvatele kolmanda riigi kalalaevadele antavate kalapüügilubade maksimaalne arv on esitatud V lisa B osas.

Artikkel 56
Püügi ja kaaspüügi lossimise tingimused

Artiklis 7 sätestatud tingimusi kohaldatakse kolmandate riikide selliste kalalaevade püügi ja kaaspüügi suhtes, mis püüavad kala artiklis 57 osutatud kalapüügilubade alusel.

Artikkel 57
Keelatud liigid

1. Kolmandate riikide kalalaevadel on liidu vetes keelatud püüda, pardal hoida, ümber laadida ja lossida järgmisi liike:

   a) harilik liivhai (*Carcharias taurus*) kõikides liidu vetes;

   b) täht-sünkrai (*Amblyraja radiata*) ICESi 3.a ja 7.d rajooni liidu vetes, ICESi 4. alapiirkonna liidu vetes;

   c) sileda tiibrai (*Dipturus batis*) kompleks (*Dipturus* cf. *flossada* ja *Dipturus* cf. *intermedia*) ICESi 3., 4. ja 6.–10. alapiirkonna liidu vetes;

   d) õngejadadega püütud supi-nugishai (*Galeorhinus galeus*) ICESi 4., 6., 7. ja 8. alapiirkonna liidu vetes;

   e) oranž karekala (*Hoplostethus atlanticus*) ICESi 3., 4. ja 6.–10. alapiirkonna liidu vetes;

   f) harilik heeringahai (*Lamna nasus*) kõigis liidu vetes;

   g) ogarai (*Raja clavata*) ICESi 3.a rajooni liidu vetes;

   h) laineline rai (*Raja undulata*) ICESi 6. ja 10. alapiirkonna liidu vetes;

   i) harilik logardrai (*Rhinobatos rhinobatos*) Vahemere liidu vetes;

   j) vaalhai (*Rhincodon typus*) kõigis liidu vetes ning

   k) IA lisa D osas loetletud süvamereliigid järgmistes liidu vetes: ICESi alapiirkonnad 6–10 ning CECAFi piirkonnad 34.1.1, 34.1.2 ja 34.2 ning samuti ICESi 4. alapiirkonna liidu vetes, kui see on kõnealuses lisas ette nähtud.

2. Lõikes 1 osutatud liikide isendite juhupüügi korral ei tohi neid kahjustada ja nad tuleb viivitamata vette tagasi lasta.

IV JAOTIS
LÕPPSÄTTED

[Artiklit 58 ajakohastatakse pärast teaduslike nõuannete avaldamist vältimatu kaaspüügi kohta segapüügi puhul.]

[*Artikkel 58*
Määruse (EL) 2025/202 muutmine

Määrust (EL) 2025/202 muudetakse järgmiselt.

(1) Lisatakse artikkel 19a:

„Artikkel 19 a
Kattegatis tursa ja hariliku merikeele suhtes kohaldatavad parandusmeetmed

1. Liidu kalalaevad, mis püüavad Kattegatis põhjatraalidega,[92] mille võrgusilma suurus on vähemalt 70 mm, kasutavad ühte järgmistest selektiivsetest püügivahenditest:

   a) sortimisvõre, mille võresamm on kuni 35 mm ja millel on vaba väljapääsuava kaladele;

   b) lapikkalu ja ümarkalu eraldav sortimisvõre, mille võresamm on kuni 50 mm ja millel on vaba väljapääsuava ümarkalade jaoks;

   c) selektiivtraali paneel, mille ruudukujulise võrgusilma suurus on 300 mm;

   d) reguleeritud ja väga selektiivne püügivahend, mille tehnilised omadused võimaldavad vastavalt STECFi poolt hinnatud teadusuuringule püüda turska vähem kui 1,5 % saagist, kui see on ainuke püügivahend kalalaeva pardal.

2. Need liikmesriigi projektis osalevad liidu kalalaevad, millel on täielikult dokumenteeritud kalapüügiks vajalik toimiv varustus, võivad püügivahendit kasutada vastavalt määruse (EL) 2019/1241 V lisa B osale. Asjaomased liikmesriigid edastavad komisjonile 31. märtsiks kõnealuste laevade loetelu.

3. Käesolevat artiklit ei kohaldata üksnes teadusuuringute eesmärgil toimuvate püügitoimingute suhtes, tingimusel et kõnealused uuringud toimuvad kooskõlas määruse (EL) 2019/1241 artikliga 25.“

(2) Artikli 63 punkt e asendatakse järgmisega:

„e) Artiklit 19 kohaldatakse 1. jaanuarist 2025 kuni 31. detsembrini 2025;“]

(3) Lisatakse artikli 63 punkt ea:

„ea) Artiklit 19a kohaldatakse 1. jaanuarist 2026 kuni 31. jaanuarini 2026;“]

[92] Püügivahendite koodid: OTB, OTT, OT, TBN, TBS, TB, TX, PTB.

Artikkel 59
Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab määrusega (EL) nr 1380/2013 asutatud kalanduse ja vesiviljeluse komitee. See komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Artikkel 60
Üleminekusätted

Käesoleva määruse artikleid 9–13, 15–20, 24, 27, 38, 39, 44, 45, 47, 49, 50 ja 57 kohaldatakse *mutatis mutandis* ka 2027. aastal, kuni jõustub määrus, millega määratakse kindlaks püügivõimalused 2026. aastaks.

Artikkel 61
Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev määrus jõustub *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2026 kuni 31. detsembrini 2026.

Kuid:

a) artikli 12 lõiget 1 kohaldatakse ajavahemikul 1. jaanuarist 2026 kuni 31. detsembrini 2026 või kuupäevani, mil hakatakse kohaldama delegeeritud õigusakti, mis on vastu võetud kooskõlas määruse (EL) 2019/1241 artikli 15 lõikega 2 ja millega muudetakse kõnealuse määruse VII lisa A osa seoses pollaki kaitseks kehtestatud alammõõduga ICESi 8., 9. ja 10. alapiirkonnas ning CECAFi piirkonna 34.1.1 püügipiirkonna liidu vetes, olenevalt sellest, kumb kuupäev on varasem;

b) artikli 13 lõikeid 1 kuni 8 kohaldatakse 1. aprillist 2026 kuni 31. märtsini 2027;

c) artikli 13 lõiget 9 kohaldatakse 1. jaanuarist 2026 kuni 31. märtsini 2027;

d) artikleid 17 ja 18 kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2026 kuni 31. detsembrini 2026 või kuupäevani, mil hakatakse kohaldama delegeeritud õigusakte, mis on vastu võetud kooskõlas määruse (EL) 2019/1241 artikli 15 lõikega 2 ning millega muudetakse kõnealuse määruse VI ja VII lisa seoses tehniliste meetmetega Keldi meres, Iiri meres ja Šotimaa lääneranniku vetes ning besuugo suhtes kohaldatavate tehniliste meetmetega ICESi 6., 7. ja 8. alapiirkonnas, olenevalt sellest, kumb kuupäev on varasem;

e) artiklit 19 kohaldatakse alates 1. juulist 2026 kuni 30. juunini 2027 või kuupäevani, mil hakatakse kohaldama komisjoni delegeeritud määrust, millega muudetakse määrust (EL) 2019/2201, olenevalt sellest, kumb kuupäev on varasem;

f) artiklit 23 kohaldatakse 1. jaanuarist 2026 kuni 31. jaanuarini 2027;

g) artiklit 24 kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2026 kuni 31. detsembrini 2026 või kuupäevani, mil hakatakse kohaldama määruse (EL) 2024/2594 artikli 54 lõike 1 punkti m kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusakti, millega muudetakse kõnealuse määruse IV lisa, mis käsitleb meriahvenat käsitlevaid tehnilisi meetmeid Irmingeri meres ja sellega piirnevates vetes, olenevalt sellest, kumb kuupäev on varasem;

h) artikli 27 lõiget 2 kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2026 kuni 31. detsembrini 2026 või kuupäevani, mil hakatakse kohaldama määruse (EL) 2017/2107 muudatust,

millega keelatakse ICCATi konventsiooni alal püütud lühiuim-makohai (*Isurus oxyrinchus*) rümpade või nende osade pardal hoidmine, ümberlaadimine või lossimine Atlandi ookeanis põhja pool 5° põhjalaiust, olenevalt sellest, kumb kuupäev on varasem;

i) artiklit 30 ning VII lisa kohaldatakse alates 1. detsembrist 2025 kuni 30. novembrini 2026;

j) artikli 35 lõike 1 punkti a kohaldatakse 1. jaanuarist 2026 kuni 11. jaanuarini 2027;

k) artikli 38 lõiget 3 kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2026 kuni 31. detsembrini 2026 või kuupäevani, mil hakatakse kohaldama määruse (EL) 2021/56 muudatust, mis käsitleb vabakslastud pikkuim-hallhaide arvu registreerimist kalalaevade käitajate poolt vastavalt seisundile ja kõnealuse teabe esitamist liikmesriigile, mille kodanikud nad on, olenevalt sellest, kumb kuupäev on varasem;

l) 12. jagu kohaldatakse alates 1. juunist 2026 kuni 31. maini 2027 või kuupäevani, mil hakatakse kohaldama Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust, millega kehtestatakse vastavad meetmed;

m) IA kuni IJ lisa ja IL lisa kohaldatakse ka 2027. ja 2028. aastal, kui see on kõnealustes lisades ette nähtud;

n) IA lisa B osa tabeleid 116–118, joonealuseid märkusi 1 kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2026 kuni 31. detsembrini 2026 või kuupäevani, mil hakatakse kohaldama delegeeritud õigusakti, mis on vastu võetud kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikega 2 seoses hariliku ogahai lossimiskohustusest tehtava erandiga, olenevalt sellest, kumb kuupäev on varasem;

o) IK lisa kohaldatakse 1. detsembrist 2025 kuni 30. novembrini 2026, kui see on kõnealuses lisas ette nähtud;

p) IM ja XI lisa kohaldatakse 1. juunist 2026 kuni 31. maini 2027;

q) II lisa kohaldatakse 1. veebruarist 2026 kuni 31. jaanuarini 2027;

r) käesoleva määrusega 2026. aastaks, ning kui see on käesolevas määruses sätestatud, ka 2027. ja 2028. aastaks kehtestatud püügi piirnorme ja püügikoormuse piiranguid kohaldatakse jätkuvalt 2026. aastal ning asjakohasel juhul 2027. ja 2028. aastal üksnes järgmistel eesmärkidel:

   i) määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõike 8 kohane püügivõimaluste vahetamine;

   ii) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 37 kohane mahaarvamine ja lisamine;

   iii) määruse (EÜ) nr 847/96 artikli 4 ja määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohane koguste peatamine ning

   iv) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklite 105, 106, 107 ja 107a kohane mahaarvamine ja kohandamine.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Nõukogu nimel
eesistuja